

வகுப்பு
லக்கம்

பெயரட்டவணை.

பக்கம்	மீ	பாடல்

இ

க	இத்தனைமலர்களாலிரண்டாவதுகுச்சம்முடிவு	௭௨	௨	௭௩
உ	இத்தனைமலர்களால்முதற்குச்சம்முடிவுபெ ...	௭௪	௧	௭௪
ந	இத்தனைமலர்களால்முன்னுறுவதுகுச்சம்முடிவு	௭௫	௩	௭௭
ச	இந்நூலாகிபமாலையையின்னார்க்கண்டவாமென	௭	௦	௭௭
ரு	இரசாபாசத்துக்கிலக்கியம்...	௭௨	௧	௭௨
சு	இரண்டாவதுகுச்சம்	௭௩	௨	௭௩
எ	இலகுமானநாயகிக்கிலக்கியம்...	௭௪	௧	௭௭
அ	இலகுமானநிவர்த்திக்கிலக்கியம்	௭௨	௧	௭௭
க	இலக்கிதைக்கிலக்கியம்	௨௩	௧	௭௫
க௦	இலக்கிதையிலக்கணம்... ..	௨௩	௧	௭௭
க௧	இன்னுஞ்சிலநாயகிகளவருமாறு	௭௪	௨	௭௪

உ

க	உத்தமநாயகிக்கிலக்கியம்... ..	௩௨	௧	௭௩
உ	உத்தமவைசிகனிலக்கணம்	௭௭	௩	௭௭
ந	உத்தமவைசிகனிலக்கியம்	௭௭	௩	௭௫
ச	உத்தமாதிரிமுனநாயகிகளின் பேதுழமில்லக்கணமு	௩௨	௧	௭௪
ரு	உத்தமவேகத்துக்கிலக்கியம்... ..	௭௩	௩	௭௭
சு	உபபதிக்கிலக்கியம்	௭௫	௩	௭௩
எ	உபபதியினிலக்கணம்	௭௫	௩	௭௪
அ	உபாலம்பனம்... ..	௭௦	௨	௭௭
க	உற்கண்டைக்கிலக்கியம்	௭௪	௩	௭௫

எ

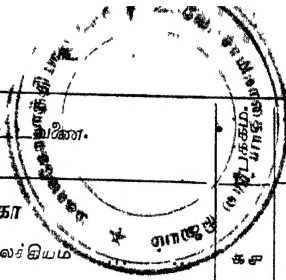
க	எதார்த்தநெரிசனத்துக்கிலக்கியம்	௭௭	௩	௭௭
---	---------------------------------------	----	---	----

ஏ

க	ஏகசய்யான்னியோன்னிய இலக்கணம்	௭௩	௧	௭௩
உ	ஏகசய்யான்னியோன்னிய இலக்கியம்... ..	௭௩	௧	௭௪

க

க	கண்முதையினிலக்கணமுநகுணங்களும்	௭௪	௨	௭௭
உ	கயிலாசநாதரதுதி	௨	௦	௭௩
ந	கலதார்த்தரிதையினிலக்கணமுநகுணங்களும்...	௭௭	௨	௭௨
ச	கன்னிதைக்கிலக்கியம்	௨௧	௧	௭௭

வகுப்பு லக்கம்.	பெயர்	குச்சம்	பாடல்
கா			
க	காயகவுன்மத்தத்தக்கிலக்கியம்	கசு	நுக
கி			
க	கிரியாவிதத்தைக்கிலக்கியம்...	உசு	சக
கு			
க	குணகீர்த்தனைக்கிலக்கியம்	அக	நுக
உ	குந்தைக்கிலக்கியம்	உக	சக
ந	குந்தையினிலக்கணம்	உக	சக
ச	குந்தையின்பேரந்...	உக	சக
ரு	குருமானநாயகிக்கிலக்கியம்...	உசு	சக
சு	குருமானநிவார்த்திச்சிலக்கியம்...	சக	அக
எ	குலாடக்கிலக்கியம்...	உசு	சக
அ	குலையினிலக்கணம்	உரு	சஎ
ச			
க	சகிராஜினையப்பரிசாசித்தல்...	எக	உக
உ	சகிநிலக்கணமுந்...	சக	சஎ
ந	சுடதைக்கிலக்கியம்...	சரு	சஉ
ச	சுடபெருகருவல்லிக்கணங்களும்	எக	கௌ
ரு	சுடலக்கணம்	எரு	எ
சு	சுடலக்கிலக்கியம்	எரு	சு
எ	சந்திரிகாபிசாரிகை	சுரு	சுரு
அ	சமாசச்சரபதிகையினிலக்கணமுந்...	சுஎ	சுக
க	சம்போகிவகாரத்தினிலக்கணம்	அக	சரு
கௌ	சம்போகிவகாரத்திலக்கியம்	அக	சக
உக	சரஸ்வதிதுதி	ச	எ
கஉ	சவுந்தரியகருவிதைக்கிலக்கியம்	நக	அஉ
சா			
க	சாககிதைக்கிலக்கியம்	உஅ	சுக
உ	சாககிலையினிலக்கணம்	உஅ	சுக
ந	சாததுவிகோதயத்துக்கிலக்கியம்	அக	சக
ச	சாத்துவிகோதயவிலக்கணம்	அஅ	சக
ரு	சாமாலயாகண்டிதை	சுக	சக
சு	சாமானியாகலகார்த்திரிதை	சுக	சக
எ	சாமானியசமகச்சர்பதிகை	சுக	சக

வகுப்பி ல்கம்.	பெயரட்டவனை.	பக்.நி.	குச்சம்.	பாடல்.
அ	சாமானி பாசுவாதின பதிகை	அஎ	௨	* எ
க	சாமானியாபிசாரிகை	அந	௨	சச
கௌ	சாமானியாபிரவச்சற்பதிகை	அஎ	௨	அ௦
கக	சாமானியாபுரோடிதபதிகை... ..	அக	௨	அந
கஉ	சாமானியாவாசகச்ச்சிகை	அக	௨	கந
கங	சாமானியாவிப்பிரவததை	அச	௨	௨௫
கச	சாமானியாவிர்கோரசண்டிதை	அ௨	௨	கக
கரு	சாமானியைக்கிலக்கியம்	அ	க	ச
கசு	சாமானியையினிலக்கணம்	எ	க	ச
கஎ	சாமானியையினுட்பிரிவு	ந௦	க	௬௦
சி				
க	சின்காரபேதம்... ..	அக	௩	சரு
உ	சிட்சை	எ( )	௨	எ௦
ந	சித்திரதேரிசனத்துக்கிலக்கியம்	அஎ	௩	அரு
ச	சின்னத்துக்கிலக்கியம்	அ௨	௩	ருச
ரு	சிறப்புப்பாயிரம்	கூ	௦	௦
சு				
க	சுகவணைஸ்வர்துதி	ச	௦	௨
உ	சுப்பிரமணியர்துதி	ந	௦	௬
ந	சுரதப்பிரியைக்கிலக்கியம்	சச	க	௨௪
ச	சுரதப்பிரியையினிலக்கணம்	சச	க	கக
ரு	சுரதானந்தமோகிதைக்கிலக்கியம்	கரு	௩	௨௨
சு	சுரதானந்தமோகிதையினிலக்கணம்	சச	க	சக
எ	சுவாதின பதிகையினிலக்கணமும்குணநுகளும்	சரு	௨	௨
அ	சுவீயைக்கிலக்கியம்	எ	க	௩
க	சுவீயையினிலக்கணம்	சா	க	௨
கௌ	சுவீயையின்பேதங்கள்	அ	க	எ
சே				
க	சேடகவிலக்கணம்	அசு	௩	௩அ
உ	சேடகவிலக்கியம்	அஅ	௩	சக
ந	சேட்டாகனிட்டாதிபேதங்களுமிலக்கணங்களும்	கக	க	௩ எ
ச	சோத்தல்	எ௨	௨	எச

வகுப்ப லகம்.	பேரட்டலிணை.	பக்கம்.	குச்சம்.	பாடல்.
	சொ			
க	சொர்னும்பிசைத்தி	உ	0	ச
உ	சொற்பனதெரிசனத்துக்கிலக்கியம்	கூ	ந	சுசு
	ஞ			
க	ஞாதயவ்வணைக்கிலக்கியம்	க0	க	கக
உ	ஞாதயவ்வணையினிலக்கணம்	க	க	க
	த			
க	தசாவத்தகைகளினிலக்கணம்	கக	ந	ந0
உ	தசாவதமதகளின்பெயர்	கக	ந	சுக
ந	தட்சிணனிலக்கணம்	எச	ந	ச
ச	தட்சிணனுக்கிலக்கியம்	எடு	ந	சு
	தி			
க	திரிவிதமானங்களுமுண்டாவதருக்காரணம்	நக	க	த்ச
உ	திரிவிதமானநிவர்த்தியினிலக்கணம்	சுக	க	அஅ
ந	திருட்டனிலக்கணம்	எடு	ந	எ
ச	திருட்டனுக்கிலக்கியம்	எடு	ந	அ
ரு	திருத்தாதிபேதநகருபிலக்கணங்களும்	நந	க	சுக
சு	திருத்தாதிருத்தாநாடகிலக்கியம்	நரு	க	எஉ
எ	திருத்தாநாயகிலக்கியம்	நச	க	சு0
அ	திவாபிசாரிகை	கந	உ	ருக
க	திவ்வியாதிநாயகபேதம்	அரு	ந	நந
க0	திவ்வியாதிபேதங்களுமிலக்கணங்களும்	நரு	க	எந
கக	திவ்வியாதிபேதமுன்றருமிலக்கியம்	நசு	க	எச
கஉ	திவ்வியாதிவ்வியாநாயகனுக்கிலக்கியம்...	அசு	ந	நசு
கந	திவ்வியாதிவ்வியாநாயகிலக்கியம்.	நஎ	க	எஎ
கச	திவ்வியாநாயகனுக்கிலக்கியம்	அரு	ந	நச
கரு	திவ்வியாநாயகிலக்கியம்	நசு	க	எரு
	தி			
க	திராசேட்டைகளிண்டைசுருகிலக்கியம்	சுக	க	நந
உ	திராதிபேதங்கள்	கரு	க	உந
ந	திராதிராசேட்டைகளிண்டைசுருகிலக்கியம்	உ0	க	நரு
	தூ			
க	தூதியினதிலக்கணமுநுணங்களும் ...	சுக	உ	சுவ
	தெ			
க	தெரிசனபேதங்களுமிலக்கணங்களும் ...	கசு	ந	சுக

பெயரட்டலணை.

பக்கம்.
குச்சம்.
பாடல்.

தொ

க தொழிலால்வியங்கியத்தக்கிலக்கிபம் ... எஎ ந கந

ந

க நருமசசிலர்சளினிலக்கணம் ... அசு ந நஅ

உ நருமசசிலர்சளின்பேதம் ... அசு ந நஎ

ந நவோடைசளினருணங்கள் ... கக க கந

ச நவோடைக்கிலக்கியம் ... கஉ க கச

ரு நவோடையினிலக்கணம் ... கக க கஉ

நா

க நாயகர்களிலக்கணாரம்பம் ... எந ந க

* உ நாயகார்பேதம் ... எந ந உ

ந நாயகாபாசனிலக்கணம் ... அந ந உஅ

ச நாயகாபாசனிலக்கணம் ... அச ந ந0

ரு நாயகிகளின்விரிதொகை ... சுச ௨ ரு2

சு நாயகிராயகனைப்பரிசுத்தல் ... எக ௨ எ2

நா

க நூல்... ... சு க க

உ நூற்பெயர்க்காரணம் ... ச 0 அ

ப

க பதிகம்... ... ரு 0 கக

உ பதிக்கிலக்கியம் ... எந ந ந

ந பதியினிலக்கணம் ... எந ந ௨

ச பதியின்பேதம் ... எந ந ௨

ரு பதினறுவிதநாயகிகள்வருமாறு ... நக க சுக

சு பரகியாகண்டிதை ... ருசு ௨ ந0

எ பரகியாகலகாரந்தரிதை ... ருஅ ௨ நசு

அ பரகியாசமாக்கச்சம்பதிகை ... சுஅ ௨ சுரு

க பரகியாசுவாதினபதிகை ... சஎ ௨ சு

க0 பரகிபாபிசாரிகை ... சுஉ ௨ சஅ

கக பரகிபாபிரவச்சம்பதிகை ... சுசு ௨ ருக

௨2 பரகிபாபுரோடிதபதிகை ... சு0 ௨ ச2

௨௨ பரகிபாபுதங்கருமவிலக்கணங்களும் ... ௨க க நசு

௨௨ பரகிபாவரசகச்சசிகை ... சுக ௨ க2

வகுப்பிலுள்ளவர்கள்.	பெயரட்டவர்களை.	பக்கம்.	குச்சம்.	பாடல்.
கரு	பரகியாவிப்பிரலத்தை...	௫௪	௨	௨௪
சக	பரகியாவீரகோற்கண்டிதை ...	௫௧	௨	௧௮
கௌ	பரகிடைக்கிலக்கியம் ...	௭	௧	௫
கஅ	பரகிடைபினிலக்கணம் ...	௭	௧	௪
கக	பரகியையினுட்பிரிவுகள் ...	௨௨	௧	௧௧
௨௦	பரிசுசகலலக்கணம் ...	௮௪	௩	௩௧
௨௩	பரிசுசகலலக்கணம் ...	௮௪	௩	௩௨
௨௨	பரோடைக்கிலக்கியம் ...	௨௧	௧	௩௮
பா				
க	பாயிரம் ...	௧	௦	௦
பி				
க	பிரகற்பைக்கிலக்கியம் ...	௧௪	௧	௨௦
௨	பிரகற்பையினிலக்கணம் ...	௧௪	௧	௧௧
௩	பிரகற்பையினுட்பிரிவு ...	௧௪	௧	௧௧
௪	பிரத்பாசதுரைக்கிலக்கியம் ...	௨௧	௧	௫௭
௫	பிரத்பாசதுரையினிலக்கணம் ...	௨௮	௧	௫௪
௬	பிரபுடதிராதிராயகிகளினிலக்கணம் ...	௧௭	௧	௨௮
௭	பிரபுடதிரைக்கிலக்கியம் ...	௧௮	௧	௨௧
௮	பிரபுடதிராதிரைக்கிலக்கியம் ...	௧௮	௧	௩௧
௯	பிரபுடாசண்டிதை ...	௫௫	௨	௨௧
௧௦	பிரபுடாதலகாரதிரிதை ...	௫௮	௨	௩௫
௧௧	பிரபுடாசமாசச்சுறபதிகை ...	௬௮	௨	௬௪
௧௨	பிரபுடாசவாதினபதிகை ...	௪௬	௨	௫
௧௩	பிரபுடாதிரைக்கிலக்கியம் ...	௧௮	௧	௩௦
௧௪	பிரபுடாபிசாரிகை ..	௬௨	௨	௪௭
௧௫	பிரபுடாபிரவச்சுற்பதிகை ...	௬௬	௨	௫௮
௧௬	பிரபுடாபுரோடிதபதிகை ...	௬௦	௨	௪௧
௧௭	பிரபுடாவாசசசசிகை ...	௪௧	௨	௧௧
௧௮	பிரபுடாவிப்பிரலத்தை ...	௫௩	௨	௨௩
௧௯	பிரபுடாவிரகோற்கண்டிதை ...	௫௧	௨	௧௭
௨௦	பிரவச்சுற்பதிகையினிலக்கணமுங்குணங்களும்.	௬௫	௨	௫௫
௨௧	பிரேமகருவிதாநாயகிக்கிலக்கியம் ...	௩௮	௧	௮௧
௨௨	பிரேமாதிகையித்தனிலக்கணம் ...	௪௩	௧	௧௩
௨௩	பிரேமாதிகையித்தனிலக்கியம் ...	௪௪	௧	௧௫

பெயரிட்ட வர்களை.

பி

க	பீடமாத் தசலிங்காணம்	அசு	ந	நஅ
ப	பீடமாத் தசலுக்கிலக்கியம் ..	அஎ	ந	நக

4

க	பிரேமதநாயகபீதங்கள்	...	...	...	அ	உ	உ
உ	பிரேமதநாயகநிலைச்சுணம்				அ	உ	உ
ந	பிரேமததபதிகையினிலைச்சுணமுநுணங்களும				ரு	உ	ந
ச	பிரேமததபதிகைகிலையம்				அ	உ	உ
நி	பிரேமததபதிகைகிலையம்				அ	உ	உ
சு	பிரேமததவைசினுக்கிலையம்	...	...		அ	உ	உ

Q. L.

சு	பெரியநாயகியம்மை ஆதி	...	...	௩	0	(௩)
----	---------------------	-----	-----	---	---	-----

LD

க	மத்தியமாநாயகிக் கிலக்கியம்	...	...	௩௩	க	௬௬
உ	மத்தியமாநாயகிக் கிலக்கணம்	...	...	௮௦	௩	௧௧
௩	மத்தியமாநாயகிக் கிலக்கணம்	...	...	௮௦	௩	௨௦
௪	மத்தியமாநாயகிக் கிலக்கணம்	...	...	௧௭	௧	௨௭
௫	மத்தியமாநாயகிக் கிலக்கணம்	...	...	௧௬	௧	௨௪
௬	மத்தியமாநாயகிக் கிலக்கணம்	...	...	௧௬	௧	௨௫
௭	மத்தியமாநாயகிக் கிலக்கணம்	...	...	௪௦	௧	௮௬
௮	மத்தியமாநாயகிக் கிலக்கணம்	...	...	௪௨	௧	௯௦
௯	மத்தியமாநாயகிக் கிலக்கணம்	...	...	௫௫	௨	௨௮
௧௦	மத்தியமாநாயகிக் கிலக்கணம்	...	...	௫௭	௨	௩௪
௧௧	மத்தியமாநாயகிக் கிலக்கணம்	...	...	௬௮	௨	௬௩
௧௨	மத்தியமாநாயகிக் கிலக்கணம்	...	...	௪௬	௨	௪
௧௩	மத்தியமாநாயகிக் கிலக்கணம்	...	...	௧௬	௧	௨௬
௧௪	மத்தியமாநாயகிக் கிலக்கணம்	...	...	௬௨	௨	௪௬
௧௫	மத்தியமாநாயகிக் கிலக்கணம்	...	...	௬௬	௨	௫௭
௧௬	மத்தியமாநாயகிக் கிலக்கணம்	...	...	௬௦	௨	௪௦
௧௭	மத்தியமாநாயகிக் கிலக்கணம்	...	...	௪௮	௨	௧௦
௧௮	மத்தியமாநாயகிக் கிலக்கணம்	...	...	௫௩	௨	௨௨
௧௯	மத்தியமாநாயகிக் கிலக்கணம்	...	...	௫௧	௨	௧௬
௨௦	மத்தியமாநாயகிக் கிலக்கணம்	...	...	௧௩	௧	௧௭

வகுப்பி லக்கம்.	பெயரட்டவனை.	பக்கம்.	குச்சம்.	பாடல்.
௨௧	மத்திடையினிலக்கணம்	௧௨	௧	௧௬
௨௨	மத்திடையின்குணங்கள்	௧௨	௧	௧௬
மா				
௧	மானவதியின்பேதங்கள்	௩௯	௧	௮௩
௨	மானிக்கிலக்கியம்	௪௪	௩	௧௧
௩	மானியினிலக்கணம்	௪௬	௩	௧௦
மி				
௧	மிருதிக்கிலக்கியம்	௬௩	௩	௩௩
மு				
௧	முதிதைக்கிலக்கியம்... ..	௨௮	௧	௩௩
௨	முதிதையினிலக்கணம்	௨௮	௧	௩௪
௩	முத்தாகண்டிதை	௩௩	௨	௨௪
௪	முத்தாகலகாந்தரிதை	௩௪	௨	௩௩
௫	முத்தாசமாகச்சற்பதிகை	௬௪	௨	௬௨
௬	முத்தாசுவாதினபதிகை	௪௬	௨	௩
௭	முத்தாபிசாரிகை	௬௧	௨	௪௩
௮	முத்தாபிரவச்சற்பதிகை	௬௩	௨	௩௬
௯	முத்தாபரோடிதபதிகை	௩௯	௨	௩௯
௧௦	முத்தாவாசகச்ச்சிகை	௪௮	௨	௬
௧௧	முத்தாவிப்பிரலத்தை... ..	௩௩	௨	௨௧
௧௨	முத்தாவிரகோங்கண்டிதை	௩௦	௨	௧௩
௧௩	முத்தைக்கிலக்கியம்	௬	௧	௮
௧௪	முத்தையினிலக்கணம்	௮	௧	௭
௧௫	முத்தையின்பேதங்கள்	௮	௧	௭
மு				
௧	முன்றாவது குச்சம்	௭௩	௩	௧
வ				
௧	வக்ரோத்திகருவிதையின்பேதங்களு மிலக்கணமு	௩௮	௧	௮௦
வா				
௧	வாக்குவிதத்தைக்கிலக்கியம்	௨௪	௧	௪௩
௨	வாசகச்ச்சிகையினிலக்கணமுங்குணங்களும்	௪௮	௨	௮

வகுப்பிலக்கம்.	பெயரட்டவணை.	பக்கம்.	குச்சம்.	பாடல்.
ந ச	வாசகவுண்மத்ததுக்கிலக்கியம் ... வார்த்தையால்வியங்கியத்துக்கிலக்கியம் ...	கச எஎ	ந ந	கூ0 கஉ
	வி			
க	விசுரத்தநவோடைக்கிலக்கியம் ...	கஉ	க	கரு
உ	விசுரத்தநவோடையினிலக்கணம் ...	கக	க	கஉ
ந	விடனிலக்கணம் ...	அக	ந	நஅ
ச	விடனுக்கிலக்கியம் ...	அஎ	ந	ச0
ரு	விதத்தையினிலக்கணமும் பேதங்களும் ...	உச	க	சச
க	விதூடகனிலக்கணம் ...	அக	ந	நஅ
எ	விதூடகனுக்கிலக்கியம் ...	அஅ	ந	சஉ
அ	விராயகர்துதிசுரப்பு ...	க	0	க
க	விப்பிரலத்தையினிலக்கணமுங்குணங்களும்.	ருஉ	உ	உ0
க0	விப்பிரலம்பசின்காரத்தினிலக்கணம் ...	க0	ந	சஎ
கக	விப்பிரலம்பசின்காரத்துக்கிலக்கியம்...	க0	ந	சஅ
கஉ	வியரதிக்கிலக்கியம் ...	கரு	ந	கக
கந	விரகந்தெரிவித்தல் ...	எக	உ	எந
கச	விரகோற்கண்டிதையினிலக்கணமுங்குணங்களும்	ரு0	உ	கச
	வை			
க	வைசிகனாயகபேதம் ...	எக	ந	கஎ
உ	வைசிகனிலக்கணம் ...	எஅ	ந	கச
ந	வைசிகனுக்கிலக்கியம் ...	எக	ந	கச
	பெயரட்டவணை			
	முற்றும்.			

பிழைதிருத்தல்.

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தல்.
க	கஉ	பிரகாசிக்கின்ற ...	பிரகாசித்த ...
டு	கூ	தருளும்...	தருளிய...
எ	உக	புரூடர்...	புருடர்...
கூ	அ	முத்தா...	முத்தா
கஉ	அ	இவளை...	இவள்...
கச	உச	யனுபவிக்கும் ...	யனுபவிக்கவும்...
கரு	கூ0	பேதங்களை...	அப்பேதங்களை ...
ககூ	உகூ	மத்தியதீரா ...	மத்தியாதீரா...
கஅ	உஎ	யெடுத்தோங்கக் ...	யெடுத்தோங்கிக்...
உக	உச	நிறமிகுந் ..	நிறமிகுநத...
உஉ	கஎ	தொகுபபட்ட ...	தொகுக்கப்பட்ட...
உரு	உச	சிகுப்...	சிறுப்...
உகூ	ககூ	அல்லவா...	தல்லவா...
உக	கஎ	குறுகிட ...	குறுக்கிட்ட ...
கக	உக		வேறு.
கச	கூ0	யணிச்...	பணிச்...
கரு	க0	வெண்...	வென்...
சச	கஅ	றுறை ...	றுறை... [தல்
ரு0	உ0	விட்டுப்போனது ...	நடுங்கல், விளையாடாந்ருத்
ருச	உஉ	முறுவல் ..	முறுவல்...
ருஎ	கூ	சொ ..	சொல்...
கூ0	கஅ	தானிய...	தாதிய ...
கூச	உஉ	டுணர்த்தாமன்றே...	டுரைத்தாமன்றே...
எக	எ	ருருவுக்...	ருருவுந்...
எச	ககூ	ரியல்பும் ...	ரியல்பு...
அ0	கக	மதிவித...	மதிவித...
அ0	ககூ	மருவமான ...	பருவமானமன...
அகூ	ரு	வலைக்கட்...	வலைக்குட்...
அச	உஅ	யென்னுளே...	யென்னுமின்னே ...
அரு	கூ	நிகழ்...	நிகழ் ...
அரு	அ	கூட்டத்திற் ...	கூட்டத்திற் ...
அகூ	க0	துணை...	துணை ..
கக	ககூ	வையிலியிவை...	யிவையிலிவை ...
ககூ	கஉ	சுகித்த ...	சுகித்த ...
ககூ	ககூ	ரளக...	றளக...
கஎ	ககூ	லிமை...	ளிமை ...
கஎ	கஅ	நான்றெறி ...	நான்றெறி ...

பிழைதிருத்தல் முற்றும்.

உ

சிவமயம்.

சிங்காரராமஞ்சரி

சிறப்புப்பாயிரம்.

—o—o—o—

இந்தாலுக்கு உரையெழிதியவரால்

இயற்றியது.

விருத்தம்.

திருமருவுநாயகிகனையகர்களியுல்பலவுந்தெரிவித்தற்கு
வருமொருசிங்காரராமஞ்சரிநூல்வடகலையுள்வழங்குமாற்றா
லருமையுளதெவருமுணர்வதற்காதலாலதனையவனிமீது
விருதுபுனைதமிழாற்செய்தருள்கெனநன்னையர்சிலர்வேண்டமாதோ.

இதுவுமது.

சிகரசிவகிரிமுருகன் திருவருள்பெற்றோங்கு பெருஞ்செல்வன்செஞ்
சுவனிதைநடனமிதி சுமுகனமுதினுமதுரன் றுளிக்கத்தக்க [சொற்
சகலவிதகவியுநொடி தனிப்பகருஞ்சண்டப்ரசண்டவாக்கி
புகழ்விசுவகுலதிலகன் புலவர்சிகாமணியெனுந்புனிதகிலன். (உ)

இதுவுமது.

தடகிரணமணிமகுடதளசேதுபதிச முகந்தனிலனேக
திடவரிசைபெறுகனவான்முத்தையமாலீன்றசற்புத்திரசிலாக்கன்
மடல்வனசமலர்வாவிவளம்புடைகுழ்பழனிநகர்வளருங்கோமான்
கடலுலகெலாம்புகழ்மாம்பழக்கவிச்சிங்கக்குரிசில்கனிவுகூர்ந்தே(ரு)

சிறப்புப்பாசிரம்.

இதவுமது.

அருமைவிருத்தங்களினு லிலக்கணமுங்கூறித்துமைபாலவைகட
கேற்ற, பெருமையிலக்கியமு மமைநூ டவடநூன முறைசிறிதும பிற
ழாவண்ணம், பொருவ நுகங்காரசமஞ்சரியைதகொடுத்துமுறமுமபு
விகொண்டாட, மருவினியசேலங்காச சுகவனநாணமிசைசகூடடிவ
ளமபெறமுனே. (சு)

பாழையூரிலி ருந்ரும,

மாநா-ஸ்ரீ,

இரத்தினகிரிக்கவிராயரவர்கள்

இயலபயது.

வருதம.

பலகலையுமுணாநமியுமாமபுக்கவிச சிங்ககூரிசிலபாடிதந்த
நலனுயாசிங்காரசமஞ்சரியை யெல்லோருநயபநுநோக்கி [ப
யிலகுமதினுகருத்தை யெளிதினுடகொண்டடிவனாநியமுதுகொ
சிலாகனிவினொடுவேண்ட நனமெனசமமநிநுநிதி செனிககப்பெ
ற்றே. (ரு)

இதவுமது.

இருளகலசசிமுநாருணாநதிடப்பொருளசபதுதவினனாலெந்த
நூன்றுந், குருவருளாத்துணையெனவுடசொலுநேமன செனமுநதாரு
லகிரீடி, திருமகளுநறிடுபுருடசிகாமணிசபாததிவாளளலசேலமுநா
முருவுமெழிமசுகவனமர்னெடுததமாரியபபமதிவலோனே.

சிறப்புப்பாயிரம்.

இராமாயணபாரதப்ரசங்கியாகிய
சேலம் - இராமலிங்கசெட்டி யாரவர்கள்

இயற்றிய

இரட்டையடியாசிரியவிருத்தம்.

தடநதிப்பவளசசடாமகுடசுவன
தயாநிதியையினிதுவாழ்தமிழ்
தருபழனிநகர்மாம்பழக்கவிசசிங்கத்
தமிழ்சசகரவாழ்தமிழ்நாள்
வடகலைப்படியேவழுத்துசிங்காரரச
மஞ்சரிநயபாங்கதரு
வாய்த்திடத்தெளிவாசவளாமாரியப்பமதி
வலனிடுபொழிப்புறையுடன்
கடலிடத்தமுதெனக்காண்பனாகளயாவருங்
கைக்கொளச்சேலமுதூர்
'கனயோகதனவைஸ்யபுலசிகாமணிகளுப
காராவரத்தகசிரோஷ்டா
திடபுலக்கோவிந்தசாமிமகராஜனுயா
சேலவவேங்கடராமவேள
செப்புமிவரிருவருஞ்சென்னையசேநரிமகிற்
சொத்தநிலைநாடடினமரோ.

சேலம்,

ப - அங்கமுத்துமுதலியாரவர்கள்

இயற்றிய

நேரிசைடாசிரியப்பா.

சீர்புனைமடவா|| சிறப்பிலக்கணமுந்
தார்புனைமா||பத் தலைவர்களியல்பும்
வடகலையுணர்த்து மரபுவழாமற்
றிடமுதிர்ந்தமிழிற் செய்தருளென்னப்

சிறப்புப்பாயிரம்.

பற்பலர்வேண்ட பழனம்புடைசூழ்
பொற்பணிபழஞ புரிவீற்றிருக்கும்
பிரபலவிஸ்வ பீரம்மகுலாதிபன்
சரஸ்வதிவிலாசன் சறசனானேசன்
பாதுதிசேது பதிசமுகத்திற்
பேர்திகழ்வரிசை பெற்றுளநிபுணன்
கல்விதேர்முத்தயசு கற்பகதருவருள்
செலவன்மார்பழககவிச சிங்கநன்னாவலன்
திசையெங்கணுமீ கிசைகொண்டாட
நிசசிங்கார ரசமஞ்செரியென்
ஞெருபாமாலை யொழுங்கிறொடுதது
மருவாராசேல மாநகாதழைக்குஞ்
சுகவனநாதர் துணைத்தாடகணிந்து
மிகவனைவாகுகும் வீளக்கினனதற்குத்
தகவுளையெழுதித் தந்தனனெங்கள்
சுகவனவள்ளல் சுபுத்ரசிகாமணி
வீரியத்திறபொலி வேந்தர்சபாசெனு
மாரியபபப் பெயாமதிவலலோனே.

சிறப்புப்பாயிரம்

முற்றும்.

சிங்கார ரச மஞ்சரி.

பாயிரம்

விநாயகா துதி.

வீருத்தம்.

திருமேவுமபுவியுவப்பத்திகழவடதூற புலவாமுன்னநதெரிவித்திட்ட
மருமாசிங்காரரசமஞ்சரியைச்செந்தமிழாலவகுத்தலசெய்யக
குருவாய்வநதன்பாமனககோயிலகுடிகொண்டருளிக் குறித்தவெல்லா
ந, தருமோருஞ்சரவதனத்தலைவன்மலர்காளினைக டலைமேலவை
ப்பாம்.

(இதன்பொருள்.) அழகியபூமியில் உயாநதோர் அனைவரும்மகிழ்ந்து அங்
குகரிக்குமபடி பிரகாசிக்கின்ற கீவாண வித்துவான்களால் முன்னே யறிவிக்
கபபட்டிருக்கின்ற மயக்கமில்லாத சிங்காரரசமஞ்சரியென்னுங் கிரந்தத்தைத்
தமிழால்மொழிபெயாதது நாம பாடலசெய்தற்பொருட்டு காரணகுருவாயத்
தோன்றி யடியாராமனககோயிலிற் குடிகொண்டு குறிக்கப்பட்டவைகளெல்
லாம் அவாககுத்தருகின்ற ஓபபற்ற யானைமுக விநாயகமூர்த்தியினது தாம்
நாமலாபோன்ற விரண்டு பாதங்களையும் எமது தலைமேலவைத்து வணங்
குவாம் என்றவாறு.

(க)

சுகவனேஸ்வரா துதி.

கோலநெடுமாடமின்னார் குழற்கூட்டுமகிற்புகைகூற் கொண்மூ
வென்ன, நீலமயிலவண்டிசைக்கருநெறிநடிக்கக்கனிமலர்தேனெகிழ்ந்
து தாவச், சாலநதிமணிகொழிக்கத்தருத்தலையாட்டிடக்குவளைதருக்கி
நோக்குளு, சேலநகர்தழைத்தோங்கத் திகழ்சுகவனேசர் பொற்றாள்
சிறந்தைசேர்ப்பாம்.

(இ - ள்.) அலங்கரிக்கப்பட்டு நெடியனவாயுள்ள மேன்மாட்டுக்களில்வசி
க்கின்ற பெண்கள் தமதுகூடநலுக் கூட்டுகின்ற அகிற்புகையைச் சூற்றொண்
ட மேடமென்று நினைத்து நீலநிறத்தையுடைய மயிற்கூட்டங்கள் அங்கே வுண்

டினங்கள் பாடாநின்றவழியை யனுசரித்து நடனமா— அந்நடனத்திற்குத் தியாகமாக, கணிகளும் மலாகளுங்குழைந்து தமமிடத்துள்ள சேன்களைப்பொழியவும் ஈதிகள் நிரம்பவும் ரத்னங்களை அலைகளாகிய மைக்களாலவாரி யினை ககவும் அச்சோலை விருகூங்கெனலலாம் அதுசயித்துச் சிரகம்பிசஞ்செய்யவும் இவ்விதங்களை நீலோற்பலங்கள் களிப்புறறு நோக்குவனபோல மலர்கின்ற வளமைஞ்சூழ்ந்த சேலமாரகா தள முத்தோங்கும்படி அதனுடெழுந்தருளிப் சுகவனநாதரது பொனபோனற திருவடிகளையாம் மனத்திடைவிடாது திடாணிப்பாம் எ-று.

(உ)

கயிலாசநாதரதுதி.

நமதுதலத்தினு க கிணைபொன்னகரோபார்த்திடல் வேண்டுநாமென்றெண்ணித், தமதுசெருககாநிமிடத்தனமையெனுமபடிவீசும் புத்தடைவிரீண்டு, பமரமிசைத்திடவயங்குபபரிதியயர்வியாப்பதற்கோர்பந்தராகி, கமழமலர்ப்பொழிற்பழனிக்கயிலாசநாதரபதங் கருத்துள்ளவைப்பாம்.

(இ - ள்.) நமது தலமாகிய இந்நகரத்திற்கு அந்தத்தேவரகா இலையாகுமோ அதனை நாம் பார்த்தறியவேண்டுமென்று நமது கருவத்தினால் தலையெடுத்துயாந்த தனமையென்று சொல்லும்படி ஆகாயமுகட்டை யளாவிரீண்டு வண்டினங்கள் அடாந்து கீழ்ப்பாடப் பிரகாசித்த நெடுநூலாளுகமுன்று வருகின்ற சூரியன் சற்றே சிரமபரிகாரஞ் செய்வதற்குத் தருந்த வெருந பந்தலபோன்று பரிமளிக்கும் புட்பங்களை யுடைத்தாகிய சோலைசூழ்ந்த பழனியமபதியில் எழுந்தருளியிருக்கின்ற கயிலாசநாதரது திருவடிகளை மெய்து மனத்துள்ள இருத்துவாம் எ-று.

(ரு)

சொரணம்பிகைதுதி.

தனதியலைமயிலெனவெண்டலைப்புழைபெற்றரவொடுங்கசசுடைக்கட்டு, சினவசிலைதுதலையஞ்சித்திங்கள்புகயிழிகயர்மாள் நிரும்பிநாண, வனசமலர்வயற்சேல மாநகரிற்சுகவனர்பான் மகிழ்வுற்றோங்குங், கனவமுதகலசசுபகரத்தனசொர்ணம்பிகைதாள்கருதிவாழ்வாம்.

(இ - ள்.) தன்னுடையசாயலை மயிலென்று நினைத்து தனது நாயகர் ஆபரணமாகிய சாப்பங்கள் அவர் தரித்திருக்கும் மாலையாகிய வெண்டலைகளினதுவார்த்துள் ஒங்கவும் கோபித்துவள்கின்ற வில்லை நிகர்த்த நெற்றியைக்கண்டு நாமிணையகோமெனறஞ்சி மூன்றும்பிறையானது அவருடைய சடாபாரமாகிய காட்டுக்குட்புகுந்து மறையவுங் கண்களுக்குத் தோற்ற மாணுது மூகத்தைத் திருப்பிக்கொண்டு மெட்கப்பட்டவுந தாமரைகள் புட்பிக்கின்ற

வாலாஜா முதல் செல்மாராகரில் எழுந்தருளிய சுகவணநாதர் இடப்பாகத்தில் மகிழவுகூர்ந்து வீற்றிருக்கின்ற கனத்தவமிரத குமபததையொத்துச் சுபகரமாக விளங்கிய தனக்களையுடைய சொரலும்பிகையினது திருவடிகளைத் தியானித்து வாழவுதறிருப்பாம் எ-று. (ச)

பெரியநாயகியம்மைதது.

ஒருமதனுகிதுவரைநாமொளர்கவரியிரட்டியுமில்லாமின்னாந்தம், பருவமிடமறழ்க்கின்றயற்புமபெறுகிலேமினிப்பற்பலதேவர்க்கு, மருமையினத்தொழிலுபுரிந்தா னுலுமுயர்வாமெனவிண்ணடர்ப்புகங்கண், மருவுவயற்றிருப்பழனி ளளபெரியநாயகிதாள் வழுத்தலசெய்வாம்.

(இ - எ.) ஒரு மனமதற்கு நாயிதவரை வெண்சாமரமாய் வீசினிறும் இந்த லுரினுள்ள பெண்களினது பருவமான சமுத்திழைக்கச் சிறிதும் பெற்றுக்கொள்கிலாம் ஆதலால் இனிப் பலதேவர்களுக்கும் அருமையோடு ம அந்த வெண்சாமரம் வீசுதொழிலைச் செயதேனும் உயரவேண்டுமென்று தேவலோகத்துக்கடுத்து நிற்பவைகளைப்போல் ஆகாயவரை நெருங்கிய கமுகவிருக்கங்களை வேலிப்பாற பொருந்தகின்ற வயல்கூழ்ந்து சிறப்பின்மிக்க பழனியம்பதியி லெழுந்தருளிய பெரிய நாயகியினது திருவடிகளைத் துதிப்பாம் எ-று. (ரு)

சுப்பிரமணியர்தது.

குழவிறதிதவந்தொலுங்குடன் கோடுமூலாவிருலுடைந்துகுமிழிப்பாய்தேன், மழலைவரிவண்டிசைக்குமலாசகனைபுககடங்காமல் வழிந்துமேன்மேற், கழனிசெலதுகருமிளங்கயன்மகளிராயனவெழில்காட்டுஞ்செல்வப், பழனிமலைவளர்வடிவேற்பண்ணவன்பொற்பதநளினம்பணிதல்செய்வாம்.

(இ - எ.) உச்சியிற சந்திரப்பிறை தவழ்கின்றபோதெல்லாம் அதின்வளை 11 * இருகோடுகளு முழுவதினால ஆங்குள்ள தேன்கூடுக ளுடைந்து சத்தித்துப்பாய்கின்ற மதுவானது குகலையையும் புளளிசுளையு முடையவண்டிசைபாடுகின்ற மலர்கள செந்நகர் கூண்களிறபுகுந்து நிரம்பி ஆங்கடங்காமல் அதிகரித்து மேலைவழிந்து சார்பிறகூழ்க் வயல்களிறபிரவேசிக்க அதனை யுண்ணுகின்ற கெண்டைமீன்கள் பெண்களினது கண்களைப்போற செருக்கிவிளையாடும் வளமைச் செல்வத்தாலுயர்ந்த பழனி யங்கிரியின்மீதுவளரும் குமார்க்கடவுளினது பொலிவுபெற்ற திருவடிகளாகிய தாமரைமலர்களை நாம் தோத்திரஞ்செய்வாம் எ-று. (க்)

சரஸ்வதி.

படிகமணிமாவினையும்பழமறைப்புத்தகமுமின்சொற்பகர்நலயா
மும், கொடியிடையுமுதகும்பக்குவிழுமையுமிளகையுங் குமுதவா
யு, நெடியவருள்விழியுமதிநிகாமுகமுநினையுமன்பர் நெஞ்சிறுறோன்
றி, வடிபனுவலுதவுமிழ்வாணிபதம்பேணிநிதம்வரமபெறறுய்வாம.

(இ - ள்.) தனது கையிலேந்திய படிகமணிவடதையும் புராதனவேத
புத்தகத்தையும் இனிய சொற்களைச் சொல்லுகின்ற நல்லவினையினையும் கொ
டிபோற்றுவனட சிறிதையினையும் அமிரதகுமபததை யொததகருவிந்த தன
ங்களையும் புன்கிரிப்பினையுங் குமுதமலாபோனற வாயினையும் நெடிய கிருபா
நேத்திரங்களையுஞ் சந்திரனைநிசாத்தக முகத்தையுந் தியானிக்கின்ற அடியாரு
டைய மனத்தினகண்ணை தோளறிநின்று களங்கரகிதமான விதைகளைக
கொடுத்தரகிதக்கின்ற தமிழ்மடந்தையாகிய நாமகளது கிருவடிகளைவிருமபி
யெப்போதும்வனங்கி வரங்களைபெற்று வாழவுறநிருப்பாம் எ-று. (எ)

நூற்பெயராககாரணம்.

* மொழிபலவுமகரந்தமுதிர் பொருடே னலங்காரமுறைபுழுவாச
ங், கொழிகவிதையிதற்பகுதிசுகமமனன சிற்சிலவோர்குசசமாக, வழ
விலவைமூன்றுடைத்தா யறிஞாமனவண்டுறத்தோன் நழகாவின்பம்,
வழிதருசிங்கார ரசமஞ்சரியென்றிந்நூலை வகுப்பர்மாதோ.

(இ - ள்.) பல்வகைச்சொற்களை மகரந்தம், முதிர்ந்த அவற்றின் பொரு
ளே மத, அலங்காரமே முறையிறபரிமளிக்கின்ற வாசனை, தெளிவுதங்கிய கவி
யே யிதழ், அக்கவிபலகூடிய பகுதியே மலா, அம்மலா சில கூடினொரு பூங்
கொத்தாக, அப்பூங்கொத்துகள் மூன்றுடைத்தாகி யறிஞாகனின் மனமாகிய
வண்டினங்கள் விரும்பியடைய ப்ரகாசிக்கின்றதோர் அழகினால் இந்தநூலை
யினபமேததும்பிவழிகின்ற சிங்கார ரசமஞ்சரியென்று பூவகிரந்த காதநா
கள்சொல்வார்கள் எ-று. (அ)

74

இந்நூலாகியமாலையையினனாகு

அணிவோமெனல்.

இனியநடைநாளுமைந்தெஞ்ஞாண் நுமலர்ந்துபுலர்வின்றிமேன்
மேற், களிவுதவியவங்குமிசசிங்காரரசமஞ்சரியைக் கலைஞர்வாழ்த்த
த், தனிவளமைபெறுசேலந் தனிற்சொர்னும்பிகையை யிடந்தழுவி
யோங்கும், புனிதசுகவனநாதர்பொன்னடியிற்புனை துழய்தம் பொரு
ட்டிமாதோ.

(இ - எ.) 'இ' நிதாசிய பனுவலநடையெனனும் நாராகுளனமைநது சதா கால்முாலாந்து வாழ்தலன்னி யனைவருக்கும் மனக்கனிப்பைய தக்கரிக்கக்கொ மித்துப் பிரகாசிக்கும் இந்நதச் சிங்கார ரசமஞ்சரியை அறிஞர் துதிக்கவொப்ப நறவளமைபெற்ற சேலமாநகரி சொன்னுமபிகையை பிடப்பாகவகொண்டு வீற்றிருந்தருளும் பரிசுத்தகுண சுகவனநாதரது பொன்போன்ற திருவடி களி னமேற சூட்டுவோம்யாம் வாழுகறபொருட்டு எ-று. (க)

அவைபடக்கம்.

உதித்தினமுதற்சிறிதுமுணர்வினறிவெம்மேற்கொண்டுமூலமு மன், விதித்தபலகையுமிகவிநிததுரைசெய்திடப் புகுந்தவிதமேயொ க்குங், கதித்தவடமொழிப்படி சிங்கார ரசமஞ்சரியைக் கடல்குழ்பாரி ற், துதித்ததமிழ்வலர்க்கெனாயா சொலவலெனத்தொடங்கியதோ ர்துணிவுதானே.

(இ - எ.) உயர்ந்த வடமொழிப்படி யிந்தச் சிங்கார ரசமஞ்சரியைக் கடல்குழந்த பூவுலகிறறுதிபெற்ற சமிழ்விததுவானகளுக் கெதிரோ யான்பா டுவேனென்று சறதும்பயமினறித்தொடங்கிய வெனமனததுணிவானதுபிறந ததினமுத லிதுவனாபெவவளவும் அறிவினறிப் பவித்தியததையுமேற்கொண டிவருந்தகின்றவோ ஊமனானவன முன்னோகளால் விதிக்கப்பட்ட பலக லைகையு மெடுத்தெவாக்கும் புலப்படமிகவும் விவரித்துச் சொல்வதற்குப்புகு நதவிததையே பொத்திருக்கும் எ-று. (க0)

ப தி க ம்.

தொகுத்தபலநாயகிகளிலக்கணமுஞ்சகிருணமுந்துதிபண்பு மிகுத்தவிதநாயகர்பேதமுநருமச்சிவர்களின்வேறுபாடும் பகுத்துளசாத்துவிசுமுஞ் சம்போகமொடுவிப்பிரலம்பத்தின்கூற்றும் வகுத்ததசாவத்தைதெரிசனமுமற்றையவுமுணர்த்தவருமிந்நூலே.

(இ - எ.) இததுணையனாத தொகையிடப்பட்ட நாயகிகளின் இலக் கணமுஞ் சகியினது இலக்கணமுந் துதியினது இலக்கணமும்மிஞ்ந்த கூறுபா டுகளையுடைய நாயகர்களினது இலக்கணமும் நருமச்சிவாசுளினது இலக்கண மும் பகுக்கப்பட்ட சாத்துவிகோதய விலக்கணமுஞ் சம்போகசிங்கார விலக் கணமும் விப்பிரலம்பசிங்கார விலக்கணமுந் தசாவத்தைகளின் இலக்கணமு டு தெரிசனங்களின் இலக்கணமும் இவைபோன்ற மறையவறதின் இலக்கண மும் அறிவிக்கவருமிந்நூல் எ-று. (கக)

பாயிரம் முற்றிற்று.

ஆட்சையுள் - கக.

உ.
சிவமயம்.

சி ங் க ர ர ச ம ஞ் ச ரி.

நூ ல்.

விருத்தம்.

சுருதிபுகழ்சேலமதிற்சுயம்புவடிவாயெழுந்தருளவனேசர்
திருவருள்கொடினிதுமுடித்திடத்தொடங்குமிநூலிற்றெரிவிக்கின்ற
பொருவரியசுங்காரப்புதியசுவைக்கிருப்பிடமாய்ப்பொலியாநிற்போ
ரருமையுளநாயகிகளாமவர்தமிலக்கணமுன்னறைதுமாதோ.

(இ - ள்.) வேதங்களாற் புசுழப்பட்ட சேலமானகரிற் சுயம்புவடிவாயெ
ழுந்தருளிய சுவனநாதாது திருவருள்கொண்டு இனிதாக முடிக்கலாமெ
னத் தொடங்குகின்ற இந்நூலாலறிவிக்க, ஏழ் ஒப்பிலாத புதுமையுள்ளது சிங்கார
மசத்திற்கு இருப்பிடமாய்ப் பிரகாசிப்பவர்கள் அருமையுடைய நாயகிகளே
யாம் ஆசலாலவாகனித்து இலக்கணத்தை முதலிலயாம எடுத்துச்சொல்லு
வோம் ஏ-று.

(க)

திரிவிதநாயகிகளின் பெயரும் சுலியாநாயகியி னிலக்கணமும்.

ஆவல்கூர்சுவீயைபரகீயைசாமானியையென்றறிவிக்கின்ற
மூவரானாயகிகளவர்தமில்வேட்டவனிடத்தேமுழுதுமன்பா
யேவல்கோணாதவற்குற்றிடல்சீலம்பொறுமைவஞ்சமின்மையின்ன
மேவவாழ்சுற்புடையமெல்லியலேசுவீயைமற்றும்விரிப்பாமன்றே.

(இ - ள்.) நாயகிகள் (விருப்பமிருந்த) சுவீயையும், பரகீயையும், சாமா
னியையும், என அறிவிக்கின்ற மூவராவா. அவாகளிற் சுவீயையெனனும் நா
யகியானவள் விதிப்படி மணஞ்செய்துகொண்ட கணவனிடத்தே சதாகா
லரும் பிரியமுடையவளாய் அவனால் ஏவப்பட்ட ஏவல்களை வெறுப்பினைச்
செய்தனும், ஆசாரமும், பொறுமையும், குடிமில்லாமையும் இவைபோன்ற
சற்குணங்கள் பலவும் பொருந்தவாழ்கின்ற பதிவிரதையாகிய பெண்ணே
யாம் ஏ-று.

சுவீயை, பரகீயை, சாமானியை யென்னும் பெயர்களை வடநூலார் ஸ்வி
ய்யா, பரகிய்யா, சாமான்யா என்பர்.

(உ)

சுவியாராயகிக் கிலக்கிடம்

சகியைநோக்கி நாயகன் சொல்லியது.

கட்டை க்கலிதழை

சீலம்பொறுமைபுகழ்வாயநதிவினைவோநெமாழா
காலம்புரிபுண்ணியமே! நுநுசுகொண்டெனாகநினைபா
நூலநதனிலவரப்பெறமேனமறறோதமைநடுவிலே
மாலன்பினைத்துஞ்சுகவனநாதாவரையனங்கே

(இ - ள்.) திருமாஸனபுகூர்ந்து துதிக்க ஏ சுவனநாதருடைய மலை
சாட்சிருக்கும் பெண்ணே யென்னுடைய முன்னோ பலரும் பூரகாலாத்
செய்திருந்த புண்ணி மெல்லாத் தோண்டி நுநுசுவாய ஆசாரமும், பொறு
மையும், புசுமும், வாய்ப்பு ஜிவினைபென்பன எல்லாம் நீங்கி எனக்கு மண்
வியாய இரண்டுகற்க்குடைய பான பெற்றிருக்கின்றேன் இனி மமமுள்ளமாத
யாக கனவிறும் விருமபுச்சுவேன விருமபமாட்டேனே எ-று. (௩)

பரகீ வய சாமானிய பகனின் இலக்கணம்.

மணம்புரிந்துகொண்டவனைமற்றபுரப்பு நடாக்காமனகதேவனாடி
யிணங்குகின்றகுழலநடையேநினைப்பெய்யையேபிவாபேலாது
பணங்கவாநதுசுகந்தகுநிப்படிபலாக் கங்காட்டிமுறைபற்றுநீதி
தணந்திருந்தபொதுமடந்தைநானேசாமானியையாளுநாறறுங்காலே.

(இ - ள்.) பரகீபையானவள கலயாணஞ்செய்துகொண்ட சுவனின்
வட்டிப் பரபுருடாக்ளை மனததற்க்காரி வஞ்சகமாக நடக்கின்ற நாயகியே
பாம். சாமானிய பையானவள மேறசொன்ன சுவியை பரகியைகளைப் போல்தா
மல் பலரிடத்தும் பணங்களைக் கவாந்து அபபணத்திற்குத் தக்கபடி அவர
வாசஞ்சு சுகத்தைக்காட்டி முறையும், அன்பும், நீதியுத்தவாந்து எல்லோர்க்கும்
பொதுவாயிருக்கின்ற நாயகியேபாம் எ-று. (௪)

பரகியாராயகிக் கிலக்கிடம்.

சகியைநோக்கி நாயகிசொல்லியது.

நதிகககாமாம்பொழினமன்மதன்பூசைசுகருநலவிடமங்
குதித்திளமாநுதமின்மணநலகுமுறாவகமஞ்
சதிரத்தத்துளித்தநதிககெனசெயவேனவனன்மயங்க
விதித்தன்னையெனவேதனசுகவனாவெறப்பின்மின்னே.

(இ - ள்.) சுவனநாதருடைய மலைசாராபில் வசிக்கின்ற சகியே அந்த
ஆற்றங்கரையிலுள்ள மாளுசோலை மனமதனைப் பூசிக்கத்தகுந்த நலவிட்டே,

அங்கே இளந்தென்றலானது எப்போதும் இனியவாசனைகளைக் கொண்டுவந்து கொடுக்கும், 'அச்சோலையில் இப்போது பிரவேசிப்பதற்குத் தடையாக மேசங்கள்தான் தடையாகின்றன, இதற்கு நானென்ன செயவேன், அந்த நாயகன் மயலில் யான் அகப்பட்டு இப்படிவருந்த மஹாபாவியான பிரமதீவன என்னைச் சிருஷ்டித்தானே' -ஐ.

(ரு)

சாமானியநாயகிச ஸ்கந்தம.

தலைவனமனத்தொடு சொல்லியது.

அரைப்பணங்காட்டியநேகம்பணம்பிறராதகவர்வாந்தரைக்கணென்றுள்ளதன்குறுமாப்பைத்தனமுணர்த்தவினாத்தடந்தோயுமிவளைசகண்டாலெவாப் பவல்லார் நிறைத்துயின்றேனயனபோற்றுளுக்கவனாசேலத்தினே.

(இ - ள்.) பூமியில் யாம் அரைப்பணத்தை ஒருவருக்குக் கொடுத்து விடாமற் காட்டியே பிறாசனால அநேகம் பணங்களைக் கொள்ளையிடுகின்றோம் எனத் தன்மனத்திலே தான் சொண்டிருக்கும் இறுமாப்பைத் தனது முலைகள் அன்னியர்க்குப் புலப்படுத்த மபடி எட்டிற் பள்ளிகொண்ட திருமாலும் பிரமனாகுதிக்குஞ் சுகவனநாதா எழுந்தருளிய சேலமாநகரில் வாசனைதங்கிய தடாகத்திலே நீராடிகொண்டிருக்கும் இந்த நாயகியைக்கண்டால் இவளது மோசவலையைக் கட்டாது தரும்பவல்லவாயார் ஒருவருமில்லை -ஐ.

பணமென்பது நாகபடம். அப்படித்திரும் உலகுலுக்குஞ் சமானமாதலால் அரையினிததுள்ள அலகுலே அரைப்பணமென்றா. முலைகளிறுமாந்திருப்பதில்பே அதபோல வேசைமனமு மிறுமாந்திருப்ப தில்பேயாசலால் மனத்திறுமாப்பைத் தனமுணர்த்தவென்றா எனவே தனங்குறுமாந்திருந்தனவென்றயிறு.

(ரு)

சுவீயாநாயகியின் பேதங்களும், முகதையி னிலக்கணமும்,

அம்முதலையின் பேதங்களும்.

எடுத்துரைத்தசுவீயைமுத்தைமத்தியைநற்பிரசற்பையெனமுப்பேதம், அடுத்திறற்குமுத்தைபுதிதாகவரும் யவ்வனத்தாளனையமாது, தொடுத்தணர்த்தினனாநாயவ்வனையினெடுகளைப்பதுணைப்பொற்கொங்கை, வடுத்தார்த்துவிழிஞாத யவ்வனையென்றிருபேதமருவமுன்றே.

(இ - ள்.) மேலே யெடுத்துச்சொல்லிய சுவீயாநாயகியானவள் முத்தையென்றும், மத்தியையென்றும், பிரசற்பையென்றும் திரிவிதபேதங்களைப்

பெற்று நிற்பன. அப்பொழுது முதலையென்பவன் துதனமாகத் தோன்
றும் யவ்வனதையுடையான். இன்னுதொடுத் தழிவிக்கப்புகின் அம்முத
லாத அஞ்ஞாத யவ்வனெனும் (கனபந்சிமிநத இருமுலைகளையும் மாவ
ய்வைவென்ற கண்களையுமுடைய) ஞாதயவ்வனை யெனும் இரண்டு பேதந்
களைப் பொருந் தவள் எ-று.

முதலைய, முகியை, பிரகதபை, அஞ்ஞாதயவ்வனை, ஞாதயவ்வனை யெ
னும் பெயர்னை வடநூலார், முநதா, மதயா, பரகலபா அல்லது ப்ரவடா,
அஞ்ஞாத யவ்வனா, ஞாதயவ்வனா எனடா. (எ)

முதலாநாயந்த கிலக்கியம்.

சுவ்வனதலையின து நலம்புனை நனாநா.

முகம்புரியவ்வனச் சொலைபுதிநின மலரவதி
விதம்பெறுவண்டிரண்டொருகண்டெனத்திவிததொறசன
னதம்புகுமனவனமா முடிவொத்தநகில்கவிகை
விதந்தழுவிற்று முகமிசுககவனர்வெற்பினட்கே.

(இ-ள.) சுகவனநாதரன் மலைச்சாராவிருக்கின்ற இந்நாயகிக்குக் கண்
கள் இரண்டும் இவள் சரிமமாகிய நிலத்தில் மனமதனால் உண்டாக்கப்பட்ட
யவ்வனமெனஹஞ்சோலை இப்போது புதிதாகமலர அம்மலர்க்கறி சஞ்சரிக்கு
ம இரண்டு வண்டிகளை யொத்திருந்தன. சொற்கள் அச்சோலையில் துளிக்குந்
தேனையொத்திருந்தன. முலைகள் தன்ன நந்தனவனம் புப்பித்ததெனவந்
தளிப்பினுமி அரைப்பாரத்தக்கொண்டு நிறஞ் மனமதனுடைய கிரீடத்தை
யொத்திருந்தன. முகம் அம்மனமதன்ன ஆகையாகிய சந்திரவிம்பத்தி னழ
கைப்பெறுப பிரகாசித்தது எ-று. (அ)

அஞ்ஞாதயவ்வனை ஞாதயவ்வன்களின

இலக்கணமு மயருடபிரிவு.

உலாசொடியமவஞ்ஞாத யவ்வனையவ்வனமடுத்ததுணராப்பேதை
வனாகிருமுலைஞாதயவ்வனைமற்றதுணர்வாள் வருமின்னோர்க்குள்
வினாயளகநவோடையென்றும் விசுரத்தநவோடையென்றும் விரிந்து
நூழ்ந்த, திரையுலகியிருபேதத்தெரிவையருண்டவரியல்பைத்தெரிவி
ப்போமால்

(இ - ள்.) மேலேசொல்லிய அஞ்ஞாதயவ்வனை யென்பவள் தனக்கு தூ
தனமாக யவ்வனம்வந்த தனமையை யறியாதிருக்கின்ற நாயகியே யாம்.
(மலையையிகாதத் முலைகளையுடைய) ஞாதயவ்வனையென்பவள் தனக்குவந்த

யவ்வனத்தனமையை யழிரதுகொண்ட நாயகியேயாம். இவ்விருவாக்குள
னும் (வாசனைப்பொருந்திய கூந்தலையுடைய) நவோடையெனறும் விசாரதகர
வோடையென்றுஞ் சொல்லப்படட்டு விரிந்து சமுதகம்ஞ்சுழந்தழ்மிமின கண்
னையிருவிதழீத நாயகிகளுண்டு அவர்களுடைய இலக்சணங்களை யிணித்
தெரிவிப்போம் ௭-து.

நவோடை, விசாரதகரவோடையென னும்பொக்கலை வடநூலார் நவோ
டா, விஸ்வரத்தவோடாவென்பார். (௨௭)

அருஞ்ஞாயிலவனா நாயகிக்கலககியம்

சுவிசகூழறு.

சலமூழ்கிரின் றுவப்பாறசெவிசசெனறசைதன் கண்ணகா
ரலரோவெனத்தொழிமங்கவுரோமவணியையசசை
வலமோவென்றேவிலககுங்கடிபாரமநிதநுவகை
மெலவேவினவுஞ்சகியையசசுகவனாவெற்பணங்கே

(இ - ள்.) சுகவனநாதா மலேசசாரபிலிருக்கும் இந்நாயகி கூடாகத்த
லே நீராடிக் களையேறிநிற்குமபோது களிப்பினால் காதுவரை வியாபித்து அ
சைநதுகொண்டிருக்குந் தனது கண்களை நீலோற்பலப்புட்பவகிளாவென்று
கைகளால், தொழிவள பின் தனது சரீரத்திறோன்றிய யுரோமபந்தியை அந்
நீரிலுள்ள பாசிதாடுவென்று நகங்களால் தளருவள், அன்றியுந் தனக்கு
நூதனமாகக் கடித்தங்கனத்திருந் தனம்மையக்குறித்து இதுவெனன கார
ணமென்று சகியை விசாரிப்பள் ௭-து. (௨௮)

ஞாயிலவனா நாயகிக்கலககியம்.

தலைவி சகியை வினாவுதல்.

நயம்பொலீசேலநகாவாழ்சுகவனநாயகனுந்
சுயம்புலடிவிற்பருத்தவென்கொங்கைத்துணையினியெவ்
வியம்புண்புண்ணியவானுகிராற்றலைமேறபிறைகொண்
டியம்புமமழார்த்தியினந்தழுந்துமபெறுமேந்திழையே.

(இ - ள்.) ஆபரணங்களை யேந்தியபெண்ணே ! எனது தனங்களிரண்
டும் நனம்மயிருந் தேசலமாநகரில் எழுந்தருளிய சுகவனநாதனெனும் பர
மேசுவரருடைய சொருபமாகிய இலிங்கவடிவைப்போற பருத்தத் தொன்று
கின்றன, இவை யினியெந்தபெருமைதங்கிய புண்ணியவானது கைக்க இரோ
கையாகிய சந்திரப்பிறையைத் தமது தலைமேற்கொண்டு மேலேசொல்லிய
மூர்த்தியினது உழுகு முழுவதையும்பெறும் நீ சொல்வாய் ௭-து. (௨௯)

நீலவாடைவிநாயகநீலவாடைகளின்

இலகசணம்.

சகிமுதலோரபரிசுதந்தாலவருவெட்கமும்பயமுந்தான்மேற்கொண்டு, சகியெனுநாயசன்கரதநதொழிற்றிசையாணவோடையந்தசுநமுற்சியின்மீ, நெகிழ்தருபுடலரமளினேர்த்துமங்கசங்கோசநீங்காப்பேதை, விவிதகலாமறிவுநனவிகரத்தநவோடையெனவிரிபபர்நல்லோ.

(இ - ள்.) நவோடையென்பவளா பாக்ளி முகலானவாகுசெய்யும் பரிசுசததரணுண்டாகின்ற வெட்கத்தைபாம கலவியெப்படி மிருக்குமோவென்ற பயகதையும் மெருசொண்டவளாய அங்க ரகிகனாகிய தன்ன நாயகனுடைய சுரத்ததிற குடனபடாமல் தத்தனிக்கின்ற நாயகியேயாம். (முறைப்படிக்கின்ற நத சர்க்காரையொத்த முகத்தையுடைய) விசுரத்தநவோடையென்பவள் அநுதநீலவாடைபோற நகத்தனிக்காமல் விரிந்த பூமெத்தைமேற புருடன கிட்டப் பந்தனும் அங்கசகிகோச முடையவளாயிருக்கின்ற நாயகியேயா மென்று சொல்வருயாந்தாரா எ-று.

எனவேநாயகன் சரிபித்திற பங்ககவுஞ் சமமதில்லாமற நகத்தனிக்கின்றவரின் நீலவாடை. நாயகனுடனபடுததும் அங்கசகிகோச நீங்காதிருப்பவளே விகரதநவோடை யென்றாயிற்று. (கஉ)

சுணகிகுடரிய

நீலவாடைகளின் குணங்கள்.

விலகாதமனுபெருவெட்கதநாலுளக்குயிப்பைவெளியாக்காமை பலபேகநூதனவரபரணுகளின்மேன்மேறபடருமாசை மலாகோபசமையமதினமநூரவமுதெனுமிநூதுவார்த்தையின்ன குலகீதிக்ரோககாக்குருவளைவிரிநவோடைகளினகுணங்களானமே.

(இ - ள்.) தமமைவிட்டு நீங்காதிருக்கின்ற பெரியவெட்கத்தினுலே தமது மனக்குறிப்பையசகி முதலோர்க்கு வெளியிடாதிருக்கையும் நூதன நூதனமாகப் பலவித ஆபரணதிகளினிடத்தே யுண்டாகும் விருப்பமும், கோபந் தோன்றியசமயத்தில் இனிதத அமுசத்தைப்பொத்த மிருதுவார்த்தையும் இவைபொலவனபிறவுங் (சுலவொழுக்கத்தைக் காப்பாற்றுக் குவளைமலர்போன்ற நெத்திரங்கையுடைய) நவோடை விகரத்தநவோடையென்னும் நாயகிகளின் குணங்களாம் எ-று. (கங)

சிங்கரா ராமஞ்சரி.

நவோடாராயகசதிலக்கியம்.

நாயகனகருத்த.

வரத்தாற்பிடிக்கினும்பூவணைசேர்க்கினுங்கட்டிமெள்ள
வரத்தாலணைகவினுநதான்புறஞ்செல்லவுடன்வீராயு
தரத்தாரேரதஞ்சிதராசமைகரிற்றமுவிடலாம
வரத்தாலுயருஞ்சுகவனர்வெற்பினிமமாநீனையே.

(இ - ள்.) இலனை யானகைமாரபிடித்தாலும் பலவநதமாகப் பூமெததை
மேற் சோததினனும் மாப்பிறகட்டியணைத சுத தமுவினனும் அவற்றில் ஒன்றி
னும் பிரியமின்றி யென்னை விட்டுத்தப்பி வெளியிறபோவதற்கு வினாகினற
னள, சாமாந்நியத்தினுற பாராசசநதைச் சிதராமற கையிலமைக்கக் கூடுவா
யின வரகைளாலுயர்ந்த சுகவனநாசா மலேச்சாராயி விநகநாயகியப புணர
லாம ள்-று.

(கரு)

விகரத்தநவோடாராயகசதிலக்கியம்.

நாயகனகருத்த.

உற்றொருகைதொடைக்குள்ளைக்குடைமுடிபுட்டக்கி
மற்றொருக்கையின்முலைமுடிக்கண்வடிவாள்புதைந்துச
சொற்றொடர்குடுஞ்சுகவனர்வெற்புகருககெனவப்
பொற்றொடியென்னருகிற்படுந்தாளுடல்புரித்தகே.

(இ - ள்.) அனபர் பலசொறகைளாற் குறுகுகும் பாமலேகனைத் தரிக்கின்
ற சுகவனநாதர் மலேச்சாராயிற் பொனனாசெய்த வளைகளை யணியுமநத நாயகி
சம்மதித்தவள்போல் ஒருகையைத் தன்னு தொடைஎன்ற பிணைத்துச் செலே
முடியைப் பலமாக அநதக கைககுளடக்கி மற்றொருகையால் முலைகளைமறை
த்து கூரியவாளபொன்ற கண்களை மூடிக்கொண்டு விரைவா யென்னருகிலவ
நது படுத்தாள் அப்போதே யெனது தேகம் பூரித்தது ள்-று.

(கரு)

மேலேசொல்லிய மத்தியாநாயகி அதி விகரத்தநவோடாராயகசதிலக்கியம்

இலக்கணமுங் குணங்களும்.

கலவிதனிற்பிரியமும்வெட்கமுஞ்சமமாகப்படைத்தகன்னிதாலே
நலனுயர்மத்தியைமிகவுநாணிலநிகரத்தநவோடையென்பர்
குலபதிப்பிதம்புரிந்தபோதுதயிரியமுளதேற்கோணைச்சொல்லும்
பலனுடையத்தயிரியமின்றேற்கமிஞ்சொல்லும்பகர்தல்பண்பாமனதே

(இ - ள்.) (நன்மையாலுயர்ந்த) மத்தியையென்பவள மதனகேளிப்பிரி
யமும் வெட்கமுஞ் சமமாகவுடைய நாயகியேயாம்; அந்நாயகிதானே வெட்

சுதந்திரத்திற்காகக் கொண்டுபோகக் குற்றம் சமயத்தில் அதிவிரைந்தநவோடை பா
வாளென்று சொல்லா அறிஞர். தனது நாயகன் அபராதஞ்செய்த காலத்திற்
தயிரியிருந்தால் வக்கிரவாரத்தையுந் தயிரியில்லாவிடிற கடினவார்த்தை
யம பேசுவது அந் மததீயநாயகியின் குணமாம் எ-று.

அதிவிரைந்தநவோடையெனனும் பெயரை வடநூலார் அதிவிரைந்தந
வோடாவெனப்.

(௧௬)

மததீயநாயகிக்கிலக்கியம் கலிகசுற்று.

துயிலிற்சூரிசின் முகங்காண்பரிது துயிலின் லிலனே
பாடினென்பெரியவிவனங்கரங்களைப்பற்றுவனென
நாடினெறிநதவிழிமா துவெடசுமும்புமொகக
வொயிலிபதிபுணையுறமுள்ளுகவனரோங்கலினே.

(இ - ள்.) வேலினுஞ் சிறந்த சண்டையுடைய அந்தநாயகி நாம நித்திரை
செய்வோமாயின் நமது சணவனுடைய முகவிலாசத்தைப் பார்க்கமாட்டோ
ம், நித்திரை செய்யாவிடிற செய்கையில் வல்லவனாகிய இவன் நமது கைக
ளைப்பிடித்துக்கொளவான். இதற்கெனனசெய்வோமென்று வெட்கமும் பிரிய
முஞ் சம்மாதவுடையவளாய் உல்லாசத்தோடு சுகவனநாதர் மலைச்சார்பிற்
றனது நாயகன் படுக்கையைச் சோந்தாள எ-று.

(௧௭)

அதிவிரைந்தநவோடாநாயகிக்கிலக்கியம்.

நாயக னுரைத்தல்.

கலவியிருப்பினள் போற்படுக்கைக்குட்கடித்துத் தும்
விலகுவன்முத்தமிழிற்றொடினமேனிவிதிர் துழலவள்
சிலவகைசெப்பித்திருத்தினுநாணுவன்சேர்வன்கொஞ்சா
நூலகமதிக்குஞ்சுகவனநூர்மின்பண்போர்வரிதே.

(இ - ள்.) உயர்ந்தோராத நியாணிக்கப்பட்ட சுகவனநாதர் தலத்திருக்
கும் இந்நாயகி மதன்கேளிப் பிரியமுடையவளைப்போல எனது படுக்கைக்
குட் சீக்கிரமாக வந்தும் யான் முத்தமிட்டால் விலகிக்கொள்ளுகிறாள், கையா
லதொட்டால் மேனி நடுங்கி வருந்துகிறாள், அந்தச்சமயத்திற்குத் தகுந்த சில
வுபசாரங்களைச் சொல்லித்திருத்தினாலும் வெட்கப்படுகிறாள், பின்பு சேரவுட
ன்படுக்கிறாள், அங்ஙனஞ்சேர்ந்துஞ் சரசஞ்செய்யாதிருக்கிறாள், இவள் குணம்
இத்தன்மைத்தென்று அறிவதற்கு அரிதாயிருக்கின்றது இதவென்ன ஆச்ச
ரியம் எ-று.

(௧௮)

பிரகற்பைநாயகியினிலக்கணமும் உரு - பிரிவும்
அவ்விலக்கணமும்.

தவனுருகக்கலவ்செயுஞ்சமர்த்திபிரகற்பைநாயகியைத்தக்கப்பெண்மய
றிவள்சுரதப்பிரியையசுரதானந்தமோகிதையென்றிருபாலாசு
மவனிமிசைக்கலவிரயப்பவள்சுரதப்பிரியையென்பரத்தினுமின்பத்
துவகைகொள்ளப்புவைசுரதானந்தமோகிதையென்றுநாககலாமே

(இ - ள்.) பிரகற்பையென்று சொல்லத்தகுந்தவள் தனது சுணவன் மன
முருகம்படி மதன கீர்டைசெய்யுஞ் சமாதானைய நாயகியேயாம், இந்நாய
கி சுரதப்பிரியையெனறுஞ் சுரதானந்த மோகிதையெனறும் இருவிதபேதங்
ளையடைவாள். சுரதப்பிரியையென்பவள் பூமியின்கண்ணே கலவியைத்தானே
விசேடித்து விரும்புகின்ற நாயகியேயாமென்று சொல்வாறினாள். சுரதா
னந்த மோகிதையென்பவள் அக்கலவிபாலுண்டாகிய இன்பத்தில் அதிக மகி
ழ்ச்சியை யடைகின்ற நாயகியே யாமென்று சொல்லப்படுமென்று.

சுரதப்பிரியை, சுரதானந்த மோகிதையெனறும் பெயர்களை வடநூலார்,
சுரதப்பிரியா, சுரதானந்த மோஹிதாவென்பார். (கன)

பிரகற்பைநாயகிகிலக்கியம்

சுலவனறலைவியைப்புகழ்ந்துரைத்தல்.

பொறிபலவுஞ்சமவிற்பந்திரோக சப்புளகெழுமென
னறிவணுவேனுமகலாதுதனவசத்தாழ்வன்பிடு
சூழிமதகேளிரடாத்துமிவளைக்கொடுத்துளதார்
செறிவுநான்முன்சுகவனர்வெழிப்பினிற்செய்தவமே.

(இ - ள்.) எனதுமெவ்வாய்க்கண்டுகுச் செவியெனறு ஸம்மபொறிகளு
ஞ்சமமாக வினபத்தை யனுபவிகளும் புளகயிடுங்க எனன்றிவு சற்றுமில்லா
மல் அவன் வசத்தே யமிழ்ந்துவிடவும் பிரியத்தோடு குறிகுடிப்பட்ட மதனகீ
டையை நடத்தி யெனை யுருகச்செய்யதகுந்த இந்நாயகியைச் சுகவனநாதா
மலைச்சார்பில் யான முன்னமே யதிகமாகச் செயற்றந்த தப்பாபலனான
இப்போ தெனக்கு மனைவியாகக் கொடுத்திருக்கின்றது என்று. (20)

சுரதப்பிரியாநாயகிக்கிலக்கியம்.

கவிக் கூற்று.

தடநுலைதொட்டிதழ்நண்டணைத்தாடைதனையகற்றிப்
படர்குழல்கோதித்தன்வான்முகத்தைப்பதிபார்த்தவுடன்
சுடரொழல்காண்பனெனநீலப்பூஞ்செவிறோகையினுன்
மடவரலெங்கள்சுகவனர்வெழிப்பின்மறைத்தனளே

(இ - ன்.) எமது சுகவனநாதா மலைச்சார்பில் அந்தநாயகி தன்னாநாயக னஸிடியுஞ் சமயத்திற் றன்னுடைய விசாலிதத தனங்களைக் கையினாலநெருடி மதரபானஞ்செய்து சட்டித்தழுவித் துக்கிலைநெகிழ்த்து வளருந் கூந்தலைக் கொடுத்த தன முகத்தைப்பாராக்க உடனே நமது காசிலிருக்கும் நீலோற்பலம லா துவ்வதா விபிபொது சூரியனுட்பபதை யிவனறிந்து விலகுவானென்று விரைவாய் முன முனைபயக்கொண்டி அந்த நீலோற்பலமலவாததரித்த காவதை மறைத்துள்ள எ-று. (உக)

சுரநானந்தமொகிதநாயகிகிலக்கியம்.

நாயகிசுலியொகிசொல்லியது.

நுதேதுவைவகுநிருக்கின்றனனோவென்றுணைவவணை ரீதேகலவிதொடுதநாண்டுகவனாவெறபினிலபி போசேயொழையுமறநகிதனநிகரவன்போன்மயங்க மாதேநின்றனாகற்ற கலவியொனறேனும்வரவில்லையே.

(இ - ன்.) அடிசுகியே பென்னது நாயகன்பெண்களை யுருக்கத்தக்க நுதே னன வைத்தி நுகுநனருநோ தெரிபாது. மலா மெத்தையினமலவநது என னோடு கலவிசெயயத்தொடுத்தான். சுகவனநாதா மலைச்சார்பில் அப்போதே நானெல்லாவறமையும் மறநதுஅமனி யெனனையு மறநதிருந்தேன். அவன எனனை மயக்கியதுபொல நானவனை மயக்குதற்கு நினைவிடத்து நான முன்ன மே படித்துக்கொண்ட கலவியில் ஒருருயினும் அந்தச்சமயத்திற்கு வரவில்லை இது என்ன அத்சயம்மமா எ-று. (உஉ)

திராதிபேதங்கள்.

பேசிவருமகதியைநற்றிரகதபையென்னுமிருபெண்களுள்ளு மாசிறியிரபமுளதாநிறையென்றுமிலாமைநிலநிதையென்றுந தேசிலகவாஃகிருநதுமிராதியிலபாற்றிராதியென்றுந காசினியிவ்மிசைவறுககுமபேதங்களைவிரித்துக்காட்டுவோமால்

(இ - ன்.) சொல்லிவந்த மத்தியை பிரகதபையெனனும் இவ்விருபெண களுள்ளுந (சூரமமற) தயிரியமுடைமையாலே திரைபென்றும் அங்நனந தயிரியமிலாமையால் அதிரையென்றும் (பிரகாசிக்கும்படி) தயிரியமிருநதம இராதநன்மையாலே திராதிரையென்றும் பூமியினகணே உழங்கவரும்பே தங்களை யினி விவரித்துக்காட்டுவோம் எ-று.

இருபெண்களுள்ளும் வழங்கிவருமெனறமையால் மத்தியதிரை, மத்தி யாதிரை, மத்தியதிராதிரை, பிரபுடதிரை, பிரபுடதிரை, பிரபுடதிராதிரை யெ னறு ஆறு வகைப்படுமெனறநிக. மேற்சொல்லிய பெயர்களை வடநூலார் திரா, அதிரா, திராதிரா என வழங்குவா. (உங)

மத்தியதீராநாயகிகளின் இலக்கணம்.

மனவெகுளிக்குறிப்பையுபசாரவுரையாலுணர்த்துமடந்தைவாட்கட்
கனதனமத்தியதீநாகடியசொல்லாலமுக்கையிறைக்காட்டுகிற்பா
ளனடைகற்றுவலுமத்தியாதீநாயிருவரியல்பாலுந்தோன்ற
முனமறிவித்திடுபவண்மத்தியதீநாயெனமொழியலாமே.

(இ - எ.) (வானப்போன சணகனையுந் கனதத் முலைகளையுமுடைய) மத்
தியதீநாயெனபவள சணவனுக்குத் தனது மனக்கோபகுறிப்பை உபசார
வசனங்களால் லறிவிக்கும் நாயகியேயாம். (அன்னமப்போலு மெல்லிய நகை
சுற்றுலாவிற்கு) மத்தியாதீநா யெனபவளமேற சுரியபடி கோபகுறிப்பை
க் கடின வசனங்களினாலும் அமுக்கையினாலும் அறிவிக்கு நாயகியேயாம். மத்
தியதீராநாயெனபவள அக்கோபகுறிப்பை மேலிருவரியல்புமாகிய உப
சாரச்சொல், கீருசொல், அமுக்கையிமுனறாலும் நேராகத் தெரியச்செய்யு
நாயகியேயாமென்று சொல்லப்படும் எ-று. (உரு)

மத்தியதீராநாயகிகளிலக்கியம்

தலைவனெடு தலைவி சொல்லியது.

தோகைகளாடுமலர்க்காவுலாவித்துவண்டனையோ
வோகைவிடாநின்னுடலமிகவேர்த்ததுணாகுவதன
றாகையினமாந்தளிராலவிசிரானவ்வயர்வகற்ற
வாகையுளாய்நினைக்கின்றேன்ககவனர் மாதலத்தே.

(இ - எ.) வேறறியிற் சிறந்தநாயகனே! நீ சுகவனநாடாது பெருமைதங்
கிய தலத்தினகண்ணை மயில்களாடாநின்ற புட்பங்கண்ணிறைத்த சொலைக்கோ
றஞ் சுற்றித்திரிந்து வருகின்றனையோ, களிப்பைவிடாத வுனது சரிமிகவும் வே
ர்த்திருக்கின்றது, இன்னகாரணத்தாலென்று அறியப்படுவதன்று, ஆதலாலிட
போது மாந்தளிராகளாலே தென்றனுண்டாகும்படி வீசி ஆய்வினைப்பைத் தீரக்
கலாமென்று நாணினைக்கின்றேன் எ-று.

தோகைகளென்பது குறிப்பாற பெண்களையும் ஆடல வினையாட்கூடியவ
காட்டிநின்றன. (உரு)

மத்தியதீரா நாயகிகளிலக்கியம்

தலைவனெடு தலைவி சொல்லியது.

வேறுநிமித்தமுரைத்திதுகாறும்விழித்திருந்தா
பூறுபுனல்சிவப்புற்றவென்கண்களுண்டுள்ளோதடு
மாறுமென்னெஞ்சுகக்குச்சோலையிற்கனிவாய்த்ததுவேள
சீறுவனென்னையிதுவென்ககவனர்சேலமன்னே.

(இ - ள்.) சுகவனநாதா எழுந்தருளிய சேலமாநகரிலிருக்கும் நாயகனே நீ பொய்யாக வேறேகாரணங்களை யெனக்குச்சொல்லி யினுவனாயுந்து இச்சைப்படி விழித்திருநகளை, என்னுகண்கள பெருகிவருகின்றனாயுந் செந்நிறத்தையுமெற்றன; நீ மறுவுணமி+ளித்திருக்கின்றாய்; எனமனந தத்தனிக்கின்றது; அந்சச்சோலையி லுணகது நல்லகனிச்சுடத்து; மனமதனெனையிதோநீகாபிக்கின்றான இதுவெனன எ-று.

உனக்குடக கனிச்சுடத்து எனக்கு மனமக்கோபங்கிடைத்தது எனக்குட்க. கனனி நுடைச்சுடத்துச்சொல்லப் புந்நாராய்ச் அநதச்சோலைக் கண்களககனிப்பென்றனள். அஃது சொந்தலலிகாரம். (உக)

மததியிராதிராநாயகிக் கலக்கியம்.

சலிக்கநம்.

சரசமுதற்பலதன்மைகளாலுஞ்சுமான்மிலா
வரசனுமென்னுபிரபலுநீயின்றலுத்ததெல்ல
விரசுபொழிற்குபிலவேட்டனையோவென்றுவிமயிமின்றார்
முரசுதிர்சேலசகவனரவெற்பிறைமுன்னணங்கே.

(இ - ள்.) இடைவிடாது மும்முரசங்களு மொலிக்கின்ற சேலமாநகரிலெழுந்தருளிய சுகவனநாதா மலைச்சார்பிலிருக்கும் நாயகனுக்கு நேராக் நாயகின்றவனேநாகுகி சரசமுதலாய சகலவிசேட குணங்களினும் எதிரற்றிருக்கின்ற பஹாரஜனும் எனதுபிராண நாகனுநீயே; இப்போது தேகவருத்ததை யடைந்திருக்கின்றதெனன, நெருங்கியசோலையிற் குயிலவேட்டையாடினையோவென்று அழுதனள் எ-று.

குயிலெனந்து குறிப்பாற பெண்ணென்றயிறு, வேட்டென்பது வேட்டையாடுதற்கும், விருமபுத்தமும் விவாகஞ்செய்து கொள்வதற்குமாம். ( )

பிரபுடதிராதிராநாயகிகளின

இலககணம்.

மநவசைமிலாதவன்போன்றிருத்தலினுந் சினமுணர்த்துமதர் வேறகண்ணி, கருதுபிரபுடதீநாமிரட்டியடித்தக் குறிப்பைகாட்டவல்லா, டருபிரபுடதீநாயிவ்விருபண்பினுந்தெரியத்தான்செய்கிற்பா, டிருவினுயாபிரபுடதீராதீநாயெனவடநூற்செப்புமாலோ.

(இ - ள்.) மகிககப்பட்ட பிரபுடதீநாயென்பவன் கணவனுக்குத் தனது கோபக்குறிப்பை மதன்கேளியிற் பிரியமில்லாதவன்போன் நிருத்தலாலே அறியச்செய்கின்ற (மதர்த்த வேல்போன்ற கண்களையுடைய) நாயகியே யாம். (சுகததைத்தரும்) பிரபுடதீநாயென்பவன் மிரட்டுதலாலுந் தாடனக்களா

ஹம் இக்குறிப்பைக்காட்டவல்ல நாயகியேயாம். (அழகாலுயாந்த) பிரபு-
தீராதீனாயென்பவள இவ்விருவரியல்புமாங்கிய கலவிப்பிரியமிலாதவன்போன
றிருத்தல், மிரட்டுதல், அடிகுத்தல் இம்முன்னுலும் அக்குறிப்பைத் தெரியச்
செய்யும் நாயகியேயாமென்று வடகலைசொல்லும். (உஅ)

பிரபுதீரநாயகிக் கிலக்கியம்
தலைவியொடுதலைவன சொல்லியது.

மலரணைசேரமன மிலையோனுமதுரமொழி
சிலசொலவுந்தடையாதுன் சகிகளைச் சீறுதல்போல்
மெலவதனத்தைத்திருப்பினையுண்மைவெளியிடைபாய
நலனிதுவன்றுசகவனாமால்வரைநாயகியே.

(இ - ள்.) சகவனநாதா பெருமைதங்கிய மலைச்சாரபிலிருக்கும் நாயகி
யே யுனக்கிந்தப் பூமெத்தையினமேல் வருவதற்கு மனமில்லாவிட்டாலும்
மதுரமான சிலவசனங்களைப்போல பேசுவதற்குத் தடையெனன், உனது சகி
மார்களைக் கோரிப்பதுபோல மெள்ள முத்ததை யப்பறநதிருப்பிக்கொண்டா
ய் உள்ளசெய்தியையும் வெளியிற் காட்டமாட்டாய் இதுநன்மையல்ல எ-று.

பிரபுதீரநாயகிக் கிலக்கியம்.
கவிகூறு.

சடைமதியூதிதன்சாயைகண்டுகொருதையலுறரு
ளிடையிலெனச்சினங்கொண்டேசொரணம்பிகையெண்ணமின்றி
மிடைவளையோலிடகையெடுத்தோங்குமிரட்டினளாற
படைமழுவேந்துஞ்சகவனநாதர்பயப்படவே.

(இ - ள்.) சொரணம்பிகையானவள் தனது நாயகரது சடாமகுடத்துள்
ள சந்திரவீம்பததில் தனநிழல் பிரதிபிம்பிக்கக்கண்டு நமசுருங் சங்காதேவி
க்கும் இடையிலொருகணிகை ஸூதனமாக இவ்ருவர்தனனெனுகோபித்
து மதிப்பிலாமல நெருங்கியவனைகள் சத்திக்கத் தனதுகைகளை யெடுத்தோ
ங்குக்கொண்டு மழுவாயுத்தைத்தாங்கிய சகவனேசுவரா பயப்படுமபடி மிர
ட்டினாள் எ-று. (ந. 0)

பிரபுதீரநாயகிக் கிலக்கியம்
தலைவன மனத்தொடு சொல்லியது.

கடிமாமலரணைசேர்த்தாலுடன்புறங்காட்டுவள்பின்
னடியேயென்றாலுமடிப்பருபசரித்தாலவட்டம்
விடிகாலைமட்டுமிரட்டினுமெத்தமிரட்டுவளெப்
படியோசகவனர்வெற்பினெஞ்சேயிவள்பாவனையே.

(இ - எ.) மனமே சுருணநாதா மலைச்சார்பில் இந்த நாயகியானவள் நான் வாசனைபொருந்திய ஸ்ரீமத்தையிற் பலவந்தமாகச் சேர்த்தினாலும் உடனே முதுகுகாட்டிப் படுக்கின்றனள், பின் உனக்கு நானடிமையென்று சொல்லவேண்டிகொண்டாலுந் தாடனஞ்செய்கின்றனள் அப்பாலுபசரித்து விடியுமட்டிம விசிறிவிசினாலும் என்னை மி+மிரட்டுகின்றனள், இவளெண்ணமெவ்விதமோ தெரிகிலேனென்று. (ஙக)

சேட்டாசுட்டாசி பீபகன்களுமே

இலக்கணமுமே.

சேட்டைகனிடடைகளென விநயினாமுதன்மூவரினுந் திகழ்வரோச்சாரா, வேட்டவனூலன்புமிககாளசேட்டையதுசிறிதுபெற்றமின்கனிட்டை, காட்டுவாதிராசேட்டைகனிட்டையதிராசேட்டைகனிட்டைமற்றும், வாட்டமிலாததிராதிராசேட்டைகனிட்டையென்றுவகுக்கறுகாலே.

(இ - எ.) சுணங்குநியதிரை அதிரை திராதிரையென மூவருள்ளும் ஓரோவழிச்சேட்டை கனிட்டைகளென்பவா பிரகாசிப்பா, சேட்டையென்பவள கணவனூலதிக திரைகததைப் பெற்றவள, கனிட்டையென்பவள் கொஞ்சச்சிரைகததைப் பெற்றவள. வகுததச்சொல்லுவங்கால திராசேட்டை கனிட்டை, அதிராசேட்டைகனிட்டை, திராதிராசேட்டைகனிட்டை, யென வழங்குவனென்று சொல்வா புலவர் என்று.

திரை முதன்மூன்று பேதங்களினுஞ் சேட்டைகனிட்டைகள் சேரவே மத்தியதிராசேட்டைகனிட்டை, மத்தியாதிராசேட்டைகனிட்டை, மத்தியதிராதிராசேட்டைகனிட்டை, பிரபுததிராசேட்டைகனிட்டை, பிரபுததிராசேட்டைகனிட்டை, பிரபுததிராதிராசேட்டைகனிட்டை எனப்பெருகும். சேட்டைகனிட்டையென்னும் பெயர்களை வடநூலாரா ஜேஷ்டாகனிஷ்டா யென்பர். ( )

திராசேட்டைகனிட்டைகளுக்கிலக்கியம்.

கவிக்கூற்று.

இருபாலிருவருறவணையொன்றினிணங்கியபோதொருமான்முககாட்டிற்றங்குனரொப்பமற்றோர்மயிலினருகேபுரண்டொலியின்றித்துகிலையமிழ்த்துமெலலவிருதோனெழுபின்னச்சேலசுகவனர்வெற்பிடத்தே.

(இ - எ.) சேலமாநகரில் எழுந்தருளிய சுகவணநாதர் மலைச்சார்பில் வெற்றிமிகுந்த வொருநாயகன் தன்னிருபுறத்தினும் இரண்டு நாயகிகள் பொருந்த வொருபடுக்கையில் இணங்கியபோது ஒருநாயகி நிறையமூக்காடிட்டு

ங்கிறவர்களைப்போல் விழித்துக்கொண்டிருக்க வதுகண்டு மறறொரு நாயகியின் அருகேபுரண்டு படுத்துச் சததயிலலாமற் சேலேமுடியை யவிழ்த்துக்கொண்டு அவளை மெள்ள வெழுப்பினான் எ-று.

இவர்களிற நயிரியமிருந்தமையால் தீராசேட்டைகனிட்டைகளாயினர்.

அதீராசேட்டைசனிட்டைகளுக் கிலக்கியம்.

கவிக் கூறறு.

அருத்தியைத்தான்வெளியாசகாதிருமனையாடடிகளிலெருருத்தியைப்பூவுக்கனுப்பிசசற்றேயிமைந்நுள்ளகணியகருத்தினைக்காட்டுமுசுததெழின்மற்றொருகண்ணிகனைத்திருத்தியசசோலையிற்சோந்தான்சுகவனாசேலமன்னே.

(இ - ள்.) சுகவனநாதா சேலமாநகரில் ஒருநாயகன் இரண்டுநாயகிகளோடு கூடிவிளையாடும்போது தனது விருபபத்தை வெளியாகாமல, ஒரு நாயகியை பூவெடுத்துக்கொண்டு வரும்படி யனுப்பிவிட்டிச சிறிது திறந்தகண்களாற நனதெண்ணத்தைக்காட்டிநின்ற முகவிலாசததையுடைய மறறொருநாயகியைத் திருத்தியுண்டாக்கததக்க வச்சோலையினிடத்திற் கூடினான் எ-று.

இவர்களிற நயிரியமில்லாமையைக் காண்க. (௩௪)

தீராதிராசேட்டைகனிட்டைகளுக் கிலக்கியம்.

கவிக் கூறறு.

இருமடவார்சினந்தோர்பாலுறக்கண்டிணகருதற்குப் பருமணியாரமொருத்திகைமேல்வைத்தப்பிண்பின்மற்றோர்பொருவிவெண்கையில் வைக்குமபோதக்கைதொடலபோல்விலக்கித் திருமுலைதொட்டுமகிழ்ந்தான்சுகவனாசேலமன்னே. [த்

(இ - ள்.) சுகவனநாதா சேலமாநகரில் ஒருநாயகன் தனது இரண்டு நாயகிகளுந் தன்மேற்கோபங்கொண்டு ஒரி—ததிலிருக்கக்கண்டு தானந்த நாயகிகளைச் சமாதானஞ் செய்யும்பொருட்டிப் பருந்தகாதனமாலிகையை யொருத்தி கைமேல்வைத்துப் பின்னுமபபடியே யொருத்தனமாலிகையை யொப்பிலாத மறறொருத்திகைமேல் வைக்கும்போது அவள்கையைத் தொடுவதுபோல் அந்தக்கையைச் சற்றேவிலக்கி யழகியதனங்களைத் தீண்டி மகிழ்ந்தான் எ-று.

இவர்களிற நயிரியமிருந்து பிராமை காண்க. (௩௫)

க - வது மலர் முற்றும்.

பரகீயாபேதங்களு மவ்விலக்கணங்களும்.

சுருதுபரகீயைதனிர்க்கனனிகைபரோடையெனக்காட்டிம்பேத
மிருவகைகன்னிகைதந்தையமுதலோக்கடங்குமினவிசைதன்னை
யொருவருமங்குரியாமலொளிப்பவளாம் பரோடைமணந்துளகேள்வ
ற்கு, வெருவிமுனமெடுத்துரைத்த மெல்லியலேபோன்றிருக்குமின்
னமன்றே.

(இ - ள்.) மேறதுறித்த பரகீயயிற் கன்னிகையெனவும் பரோடையெ
ன்றும் இருவிதபேதங்கள் காட்டப்படும; கன்னிகையென்பவள் தந்தைசாய
முதலானவர்களுக்கடங்கித் தனது மனவீருபபத்தை யொருவருமறியாமலொ
ளிக்கு நாயகியேயாம்; பரோடைபென்பவள் தன்னை விவாகஞ்செய்துக்கொ
ண்ட கணவனுக்கப்பரியா முன்னே பெரிசுதெரிசொலிய கன்னிகைபோல
வே மனவீருபபத்தை மறைத்துக்கொண்டிருக்கும் நாயகியேயாம் ஏ-று.

கன்னிகை பரோடைபென்னும் பெயர்களை யுடனுலார் கன்னிகா பரோ
டாவென வழங்குவா. (௩௬)

சன்னிகாநாயகிக் கிலக்கியம்.

கவிச்சுற்று.

புருவவிற்கோட்டிககட்டியங்களைநீட்டிப்பனைகழுத்தின்
குருமணித்தாமமுன்னுடையுத்தைக்குழைதழுவத்
திருவிறற்காதிற்செறித்துசுகவனார்சேலமதிற்
பருமலைகோமின்சிரித்தோரத்தோர்செல்வற்பார்த்தனளே.

(இ - ள்.) சுகவனநாதர் சேலமாநகரிற் பருத்த சனங்கனையுடைய வே
ரிராஜகன்னிகை தனது புருவமாகிய விலைவாளைத்துக் கண்களாகிய பாண
களைக் கூர்மைசெய்துகொண்டு அலங்கரிக்கப்பட்ட கழுத்திலுள்ள நிறழிசுந்
தரண்பரணங்கள் முன்னே னுண்ணுடையவுங் காதணிகள்புயத்தைப் பொ
ருந்தவுமிருந்து அழகிய சிறுவிரலை காதிலமைத்துப் புனசிரிப்புடனே யங்
கே யோரமாக கொரு சீமானைப்பாராதனர் ஏ-று. (௩௭)

பரோடாநாயகிக் கிலக்கியம்.

நாயகிதானே யெண்ணியது.

இந்தக்குரிசிலழகென்மனங்கவாந்திட்டதந்தோ
சந்தச்சிலைமன்மதனிவனேயிவன்றன்னேநண்ணிச்
சொந்தக்கணவனறியாதெவ்வாறுசுகிப்பனியான்
பந்தச்சுகவனாநட்டெளியென்செய்தபாவமென்னே.

(இ - ள்.) அன்பு நிறைந்த சுகவனநாதர் நாட்டில் இந்த நாயகனது பேரழகனமனத்தைக் கொள்கையிட்டுக்கொண்டதையே, இந்நாயகனே நிறம் சூந்த வில்லேந்திய மனமதனாவான், இவனையடுத்து நானெனது சொந்தநாயகனறியாதிருக்கும்படி யெவ்விதத்திறசுக்ககப்போகின்றேன்; இங்ஙனம் வருந்த முன்னமே யேழையாகிய நான் எனன் பாவஞ்செய்தேன் எ-று. (௩௮)

பரகீயையினுட் பிரிவுகள்.

வேறு.

சூத்தைவிதத்தையிலக்கிதைவெனகுலடையனுசயானையினே
டொத்தமுதிதைசாகசிகையிலையாப்பிரதிபாசதுரை
தத்தையினையவபலாபசதுரைமுதற்பேதமபலமுன்
வைத்தபரகீயையிலவழங்கிவருமென்றுணர்த்தும்வடநூலே.

(இ - ள்.) முன்னமே சொல்லிவந்த பரகீயையிற சூத்தையென்றும், விகதையென்றும், இலககிதையென்றும், (விரூப்பமி துந்த) குலடையென்றும், அனுசயானையென்றும், (பொருந்திய) முதிதையென்றும், சாகசிகையென்றும், (கெடாத) பிரதிபாசதுரையென்றும், (கிளிபோனை) அபலாபசதுரையென்றும் தொகுப்பட்ட பலபேதங்களும் வழங்கிவரும் என்று வடநூலறிவிக்கும் எ-று.

மேற்சொல்லிய பெயர்களை வடநூலார், குபதா, விதக்தா, லக்ஷிதா, சூலடா, அனுசயானா, முதிதா, சாஹசிகா, ப்ரதிபாசதுரா, அபலாப சதுரா வெனவழங்குவர். (௩௯)

சூத்தையின்பேதங்கள்.

விடயமறைக்கவல்லசூத்தையிருத்தசுரதகோபனைமேல்
வடிவுமிசூத்தவருத்தீசமாணசுரதகோபனைவெங்
குடிவலிருத்தவருத்தீசமாணசுரதகோபனையென்
றுடையதிறத்தின் முப்பேதமுறும்பின்விவரித்துணர்செய்வாம்.

(இ - ள்.) தனது கிரியாகாரியங்களை மறைக்கவல்லவளாகிய அந்தக்குத்தையானவள், விருத்தசுரத கோபனையென்றும், (மேனிவடிவுமிசூந்த) வருத்தீசமாண சுரதகோபனையென்றும், (கொடிய வஞ்சனையையுடைய) விருத்தவருத்தீசமாணசுரதகோபனையென்றும் சொல்லப்பட்ட மூன்று பேதங்களையுந தனக்குரிய குணகாரணத்தால் அடைவள், இனி விவரித்துச்சொல்வோம் எ-று.

இப்பெயர்களை வடநூலார் வ்ருத்தசுரதகோபனா, வர்த்திஷ்யமாண சுரதகோபனா, வ்ருத்தவர்த்திஷ்யமாண சுரதகோபனாவெனவழங்குவர். (௪௦)

அபபேதங்களினிலக்கணம்.

நடந்தகலவிநனை மறைக்குநங்கைகுடமுநாணவியி
மிடைந்தககந்தகபமுலைவிருத்தசுரதகோபணைபின்
றொடாந்துநடப்பதாசியவத்துயகிரீடைத்தொழிலொளிக்கு
மடநதையடுத்தவருத்தீசமாணசுரதகோபணையே.

(இ - ள்.) குமபநனும் (வெள்குமபடி பருகது நெருங்கிய பரிமளகளப
நத்மிநத முலைவேயுடைய) விருத்தசுரத கோபணைபெனபவள நடந்துவிட்ட
கலவியையமறைச்சுநற நாயகியேயாம். இவளுக்கடுத்த வருத்தீசமாண சுரத
கோபணையெனபவள பின்னேதொடுத்து நடப்பதாசிய (குறமறற) கிரீடை
த்தொழிலை மறைக்கின்ற நாயகியேயாம் எ-று. (சக)

இதவுமது.

முநதநடந்தகலவியுமின்முயானுநடக்குங்கலவியுமங்
கெந்தமன்றிநாகுருந்தெரியாதிருகமறைசகுமேந்திழையாள்
வந்தவிருத்தவருத்தீசமாணசுரதகோபணையென்
றநடுவடதூலவகுத்திடுமற்ற்வர்பண்பினையுமறிவிப்பாம்.

(இ - ள்.) தொகையிடவரத் விருத்தவருத்தீசமாண சுரதகோபணையே
னபவள முனனே நடந்துவிட்டகலவியையும் பின்னேமுயற்சியால் நடக்குந
கலவினையும் அங்கே யெவவகைபபட்ட மனிதர்களுக்கரு தெரியாதிருக்கும்
படி மறைக்கின்ற நாயகியேயாமெனது அழகிய வடதூலசொல்லும், ஏனைய
ருடைப் விலக்கணங்களையும் இனியறிவிப்போம் எ-று. (சஉ)

குத்தாபேததிரிவிதநாயகிகளுக்கு மிலக்கியம்.

கவிகூறறு.

அத்தைவெறுககினுமபாங்கிகடுறினுமல்லவார்மற்
றெத்தையுரைக்கினும்பள்ளிபுகேனின்றெயியோசார்
கத்திருகவெருகென்செய்யுமோசற்றுங்கண்பொருந்தா
தொத்திலிதென்றனண்மெய்போற்ககவனநர்வருசியே.

(இ-ள்.) சுசுவனநாதர்தலத்தில் எஞ்சனையாலுயர்ந்த நாயகி யென்னை
யத்தைகோபிதராலுஞ் சகிகள னூறுசெயதாலும் மறறெல்லோரும் எவ்வித
நினைக்கையச் சொன்னாலும் நானிப்போது படுக்கைவீட்டிறகுள் போகமாட்
டுடன், ஏனெனில் அங்கே யெலியனையின சமீபத்திற் காத்துக்கொண்டிருக்கி
ற கத்திப்போன்ற நகங்கையுடைய பூனை யின்று என்னை யென்னசெய்யுமோ
சிறிதாயினுஞ் சம்மதித்து இனிதாக வெனதுகண்பொருந்தி நித்திவாராதெ
ன்று மெய்போற பெரிய பொயயைச்சொல்லினுள் எ-று. (ச௩)

விதத்தையினிலக்கணமும்பேதங்களும்
அவ்விலக்கணங்களும.

சமையபுசிதசாதுரிய சமர்த்திவிதத்தையாமவட்டுத், கமை
யில்வாகுவிதத்தையென்றுங் கயற்கட்டியிரா விதத்தையென்று, ம
மையுமிருபான்முன்னவன்சொல்லதனான் மேற்காட்டமைதியுளாள்,
சிமையமுலைப்பினனவடொழிலாற் றிறமன்னதுபெற்றடுபவளே.

(இ - ள்.) விதத்தையெனபவன் சமயோசித சாதூய சாமர்த்தியமிருநத
நாயகியாம்; அவட்டுத் (பொறுமையிலலாத) வாகுவிதத்தையெனறுங் (கெ
ண்டைபோனற கண்களையுடைய) கிரியாவிதத்தையெனறும் இரண்டு பேதங
களுண்டு; முன்னமேசொன்ன வாகுவிதத்தை யெனபவன் மேற்குறித்த சாம
ர்த்திய வளமைகளைத் தன்ன வாரததையாற காட்டுகின்ற நாயகியாம்; பின்
னேசொன்ன (மலைநிராதத முலைகளையுடைய) கிரியாவிதத்தை யெனபவன்
அந்தச்சாமர்த்தியங்களைத் தன்ன தொழில்களாற காட்டுதனமையைப் பெற
திருக்கு நாயகியாம். எ-று.

இப்பெயர்களை வடநூலார் வாக்கித்தந்தா கிரியாவிதத்தா வென்பா. (௪௪)

வாகுவிதத்தாநாயகிக் கிலக்கியம்.

கவிக்கூறு.

செங்கதிர்பொங்கப்பலபுவுமவாசனைசெய்யுமந்தத்
துங்கநகுககட்பொழிலவிலகாமற்சுநங்கநுதித்
தங்கவழிச்செல்பவனவேண்டுவதுதருந்ததன்றோ
வெங்கள்சுகவனாவெற்பினென்றோபெண்ணியமயினளே.

(இ - ள்.) ஒரு நாயகி யெமது சுகவனநாதா மலைசாராபில சூரியன் சிவ
ந்து பிரகாசிக்கப் பலவிதப்பட்டங்களு மலாந்து அங்கவாசனையை வீசுகின்ற
அந்த ஆறறங்கரைச்சோலையை வழிப்போக்கன விட்டு விலகாமல் இன்பமஹப
விகக நினைத்து அவ்விடத்தே வசிப்பதற் கு விரும்புவது தருந்ததாக விருக்கின
றதன்றோ வென்றுதானே சொல்லினள் எ-று.

சூரியன் சிவந்து பிரகாசிக்கவென்றது அந்திரேரத்தைக்காட்டி நின்றது.

கிரியாவிதத்தாநாயகிக் கிலக்கியம்.

கவிக்கூறு.

பணிகாளிலந்தைப்பழத்திற்குச்செல்வதுபண்பலவென்
றினிதாமனைக்கறிவித்தத்தருவைவெட்டென்னவொரு
தனியாளையாகவேவக்குடாரந்தனைக்கிணற்று
நனிநீரிஷ்டிமறைத்தாள்சுகவனநாட்டவளே.

(இ - ள்.) சுகவனநாதர் நாட்டிலே ஒரு நாயகன தனமனைவியை நோக்கி நீயிரதப பனிகாலத்தில் அடிக்கடி யிலந்தைப்பழத்திற்காகச் செல்வது சரியல்லவென்று உபசாரத்தோடறிவித்து அப்பாலந்த இலந்தைமரத்தை வெட்டிவிட்டு உடனே ஓராளையேவியபோது அந்த நாயகி வீட்டிலிருந்த கோடாலியைநிறைந்த நீராயுடைய கிணறறிற் கொண்டுபோய்ப்போட்டு மறைத்துவிட்டனள் என்று. (சுக)

இலக்கிதை குலையெனனு நாயகிகளின்

இலககணம்.

வேறு.

ஒளிப்பறுதனதுசெய்கைபுலகிலெல்லோருங்காண
வெளிப்படையாககிகொண்டமின்னிலக்கிதையாமென்பர்
களிப்பொடுகுலவரடபுகடந்துசேர்ந்துமுலுங்காமி
துளிப்புயலிடிக்குமஞ்சாந்துணிவுடைககுலடையாமே.

(இ - ள்.) இலக்கிதையென்பவள் இரட்சியமற்ற தனது கிரியைகளைப் பூமியின்கணலலோரும் அறியுமபடி வெளியாக்கிக்கொண்ட நாயகியேயாமென்று சொல்வருபாந்தோ, (துளிக்கின்றமேகத்தின் மூடிக்கும் பயப்படாத கொடிந்துணிவையுடைய) குலையென்பவள் மனச்செருக்குடனே ஜாகிமாக்கத்தை விடுத்ததற் தனவீதிவிட்டுப் புறஞ்சென்றும் அன்னியநாக கூடித்திரிகின்ற பெருங்காமிபாகிப நாயகியேயாம் என்று. (சுஎ)

இலக்கிநாயகிக் கிலக்கியம்.

கவிகூற்று.

இதுவரையாகியதாகியதேமறபிரிச்செயப்போ
மதுவுமுறுதிநடக்கின்றதுந்தவறுதுசிகுப்
பதுமதியின்மைகுருரத்திலென்னபலன்சொல்லென்றள்
வீதுமுகநண்பனைநோக்கிச்சுகவனாவெற்பொர்மின்னே.

(இ - ள்.) சுகவனநாதர் மலைச்சார்பில் ஒரு நாயகி சந்திரனையொத்த முகத்தையுடைய தனது கணவனைநோக்கி இதுவரைநடந்த காரியம் நடந்ததே போயிறதன்றோ, இனிமேற்செய்யப்போம் காரியமும் உறுதியாகவே நிறைவேறும், இப்போது நடக்கின்றகாரியமும் நிற்கமாட்டாது நீயென்னை விணிற்கோபிப்பது புத்தியல்லாமைதான், இந்தக்குருரத்தாலுணக்கென பிரயோசனமுண்டாகப்போகிறதென்று சமரம் மதிப்பின்றிச் சொல்லினள் என்று. (சுஅ)

குலடாநாயகிக் கிலக்கியம்.

கவிகசுறறு.

மிகுமழைபெய்யுமுகில்பலபுல்வீளைவிக்குமலை
தொகுகனிகாட்டுந்தருக்களவ்வாறுதுணைவாநல்கத
தருவனவோவெம்பொருட்டென்னநீபடைத்தாயெனத்தே
னகுமலரோனாவெறுத்தாள்சுகவனார்நாட்டொர்மின்னே.

(இ-ள்.) சுகவனநாதர் நாட்டில் ஒரு நாயகி தேன்பொருநதி விளங்சா
நின்ற கமலாசனத்திலிருக்கும் பிரமணேநோக்கி நீ மேகங்களையும் மலைகளையும்
விருகூங்களையும் சிருட்டித்திருக்கின்றாயே, அவைகளாலெனன பிரயோசன
ம், மேகங்கள் அதீதமழையைமாதிரம்பெய்யும், மலைகள் பலபுறங்களையும் வி
ளையச்செய்யும், விருகூங்கள் அநேக பலங்களைக்காட்டும், இவையனறி ஆநக
ப்படி புருஷர்களைக் கொடுக்கமாட்டா ஆலலவா ஆதலால் என்னைப்போலி
ருப்பவர்கள் பொருட்டாக என்னபடைத்தாடென்று மிசவுநோந்து வெறுத்
தாள் எ-று.

(சுக)

அனுசயானு நாயகியின

இலக்கணம்.

தாங்கருற்றிடுசங்கேதத்தலமதுதவறியேனு
மாங்கதற்பின்வேண்டுஞ்சார்பமையுமோவமையாதோவென்
றேங்கல்பெற்றேனுமுன்சென்றிருப்பனோவென்னோகோனப்
பாங்கருக்கென்றேனும்புண்படுபவளனுசயானே.

(இ-ள்.) அனுசயானையென்பவள் தாளும் அன்பனும் வழக்கப்படி பொ
ருந்துகின்ற சங்கேதத்தலந் தவறிவிட்டதினாலானாலும் பின்பு குறிககுஞ் சங்
கேதத்தலம் நமக்குக்கிடைக்குமோ கிடையாதோவென்ற சந்தேகத்தினாலா
னாலும் தான் ஒரு சங்கேதத்தலத்திற்குப்போவ தன்முன்னமே தனதன்பன
அவ்விடத்திற்குப் போயிருப்பானோ எப்படியோவெனறானாலும் மனவருத
தப்படுகின்ற நாயகியேயாம் எ-று.

(இடு)

அனுசயானுநாயகிக் கிலக்கியங்கள்.

பாங்கிகசுறறு.

வன்னவசந்தம்புகவிலவங்கவலவிப்புதரின்
பன்னமுதிரந்தனபார்த்தலுங்கண்புனல்பாய்ந்தவன்றி
யென்னலமுங்கொள்சுகவனார்வெற்பிவளெண்ணமென்றோ
மின்னனுவும்பனையோலையைப்போலவெருத்தனவே.

(இ - ள்.) அழகிய வசந்தகாலம் வந்ததால் இலவங்கக்கொடியுள்ள அனல் புதரின இலைகளெல்லாம் உதிர்ந்தன, அவைகளைப் பார்த்தவுடனே எவ்வித நன்மைகளையும்கொண்டருளிய சுகவனநாதர் மலைச்சார்பில் இந்த நாயகிகள்கள் இரண்டும் நீயாயொழுகவிட்டன, பிரகாசித்த கபோலங்களும் பனை யோலைபோல் வெளுத்தன, இவள்கருத்தேதோ தெரியவில்லை எ-று.

இது வழக்கப்படி பொருநதுகின்ற சங்கேதத்தலம் தவறியது. (ருச)

இதவுமது.

நாயகிக்குச் சகிசொல்லியது.

வருந்தேறிருககைமருவியன்பன்மனைப்புறத்திற்
பெருந்தேரிரவிகுறும்புகாதிளம்பேடையொடு
திருந்தேர்மயிலுறங்கத்தழைக்கும்பலதேம்பொழிலக
வருந்தேயுளவென்கவனநாதர்வெற்பேந்திழையே.

(இ - ள்.) சுகவனநாதர் மலைச்சார்பில் ஆபரணங்களைத் தரித்தபெண்ணை நீ மனதுவருந்தாதே இனியுனதிருப்பிடத்தைப் போய்ச்சேர் அந்த நாயகனவீட்டின் புறவாசல்த் பெருமைதங்கிய தேனாயுடைய சூரியனது கிரணங்களும் பிரவேசிப்பதற்கு இடையினறி திருந்தியவழிகுறிருந்த மயிற்கூட்டங்கள இளமையாகிய பேய்களோடு கூடி யேகார்த்தமாக உறங்கும்படி தழைக்கின்ற வாசனைநிறைந்த பலசோலைகளிருந்தேயுள்ளன, ஆதலால் உனக்கென்ன குறை எ-று.

இது பின்பு குறிக்குஞ் சங்கேதத்தலங்கிடைக்குமோ கிடையாதோ வென்றெண்ணியது. (ருஉ)

இதுவுமது.

கவிகூறறு.

விழிபுனல்பாயவிமையாதுநிற்குமவ்வேதனி
லெழில்புனைசண்பகங்காதிஸ்வைத்துககனியேந்தியன்பன்
வழிவரநோக்கினளந்தோசுகவனார்மால்வனாயிற்
பொழிமதுமலைப்புரிசுழம்பூண்முலைப்பூங்கொடியே.

(இ - ள்.) சுகவனநாதர் பெருமைதங்கிய மலைச்சார்பிலே தேன்கிந்துகின்ற மாலையை யடவித்துக்கூடிய கூந்தலையும் ஆபரணங்களைநிறைந்த முலைகளையுமுடைய பூங்கொடியோன்ற வொரு நாயகி தனதுபிரியனைக்கருதி இரண்டுகண்களினும் நீர்பெருகியோட இமையாமல் எதிர்பார்த்துக்கொண்டு நிற்குஞ் சமயத்தில் அந்தநாயகன் அழகைத்தரித்த சண்பகமலரைத் தனதுகாதற் சொருகி பலகணிகளையுங் கையிலேந்திக்கொண்டந்தவழியூடேவரவுவனைக் கண்டனையோ எ-று.

இது சங்கேதத் தலத்திறகுத்தானபோருமுன பிரியனபொய்ருப்பானே
உெப்படியோவென்று வருந்தியது. (ரு௩)

முதிதை சாகசிகை பிரதிபாசதுரை

யெனனூநாயகிகளினிலககணம்.

வேறு.

பையநினைவன்படிக்கமைவுபாத்ததுமகிழ்சூபவணமுதிதை
செய்யமுடியாககாரியமுஞ்செய்யத்துணிவாளசாகசிகை
வெய்யதனதுசொல்லையவவ்வேளைகநிசைநகவிதமாறமுந
தையலபிரதிபாசதுரையென்பாவடநூறசானறேரோ.

(இ - ள்.) முதிதையெனபவள மௌளச சனதெண்ணப்படி சமயவமை
வுகிடைக்கக்கண்டு சந்தோஷிக்கின்ற ராயகியேயாம், சாகரிகையெனபவள
செய்யமுடியாத காரியங்களையுஞ் செய்வதற்குத் தனிகின்ற நாயகியேயாம்,
பிரதிபாசதுரையெனபவள கொடிய கனதுவா கதைகளை ஆவவவகேளைக
குத்ததருந்தபடி மாறறுகின்ற நாயகியேயாமென்று வடநூலறிஞர் சொல்
லுவர் எ-று. (ரு௪)

முதிதாராயகிகளிலககணம்.

கவிகூற்று.

முதுமாமன்மாமிகண்ணிலலாரிநாததிமுமுசசெவிழ
சதுரானாயகனூரககேகினனெனைத்தாங்குகதி
யிதுவேயென்றோபதிகறகோநிககொங்கையெழநெழமுத்தாள
புதுவார்க்கவனாவெறபினண்மேனிபுளகிக்கவே.

(இ - ள்.) சுசுவனநாதர் மலைசாராவில் ஒருநாயகி வழிச்செலவங்கிய
வொருவனேநோக்கி யென்னுடைய கிழமாமனம் மாமியுங் கண்ணிலலாதவா
கள் இநதநாததியோ முமுதரு செவிடானவள வலிமைசங்கிய சொந்தக்கண்
வளே அயலூரககுப போயிருக்கின்றன ஆதலால் எனைக்காப்பதற்கு இதவே
நல்லசமயமென்று சொல்லிக்கொண்டு சரீரம்புளக்கசுவம் முலைகள் பூரிககவு
ம் அடுத்த ரவிக்கைமுடியை யவிழத்தாள எ-று. (ரு௫)

சாகசிகாராயகிகளிலககணம்

கவிகூற்று.

என்விழிகட்டுனைக்காண்பனெனநங்குநுறநேபிடித்து
நின்விழிகட்டுவனென்னைப்பிடியெனநேயபதி
தன்விழிகட்டி சசுவனார்நாட்டத்ததிவிடனைப
பின்விழியானிலவிற்குப்ததுயத்தாளொருபெண்கொடியே

(இ - ள்.) சுகவனநாதர்நாட்டிற் பூங்கொடிபோன்ற லொருநாயகி சந்திரிகையில் விளையாடும்போது தனது கணவனேரோங்கி நீ பென்னுடைய கண்ணைக்கட்டு நாணுனைப்பிடிப்பேனென்று அவளு லப்படிக்கட்டப்பட்டு அவளை பபிடித்தபின் யானுனது கண்களைக்கட்டுகிறேன நீ பெனனைப்பிடியென்று அநாதபிரியனுடைய கண்களைக் கட்டிவிட்டு அப்போதேதான கணசரையால் ஒருவிடையழைத்துச் சொந்தாள் எ-று. (௫௬)

பிரதிபாசதூரநாயகிகிலக்கியம்.

கவிக்கூற்று.

மதிமுஷியாற்றைக்குடங்கொடுநீந்துழிவள்விரலா
லெதர்மாமுதலைதள்ளிப்போய்த்துய்த்தேனவனின்பமெனுந்
ததிகோன்சகியுருக்கொண்டுற்றதோர்நித்தைக்கனவு
விதிபோகண்டேனென்றுரைத்தாள்சுகவனாவெற்பொயின்னே.

(இ - ள்.) சுகவனநாதர் மலைச்சார்பி லொருநாயகியானவள சகியைப் போலே தனதுகணவன் மாறுவேடம்பூண்டு வந்திருக்கச் சகியெனநேரம்பி பெண்ணே நான் இந்தக்கோட்டையைததாண்டி அநநதியை யொருகுடங் கொண்டு நீந்துகையிற் குறுகிட பெரியமுதலையைக்கூறிய விரலாற் றள்ளிவிட்டு அக்கரைசார்ந்து அநதப் பிரியனுடையவினபத்தை யனுபவித்தேனென்று சொல்லிக்கொண்டு வரும்போதே கணவன் மாறுவேடம்பூண் டிருப்பதைத் தெரிந்து எனதுவிதிபோ விப்படிப்பட்ட சொற்பனக்கண்டேனென்றுசொன்னாள் எ-று. (௫௭)

அபலாபசதூரநாயகியினிலக்கணம்.

மிக்கமோசவார்த்தைகளேவேளைதெரிந்துவிரித்துரைத்துந்
துக்கநீடியவள்போலசசும்மாவழுதுஞ்சொந்தநண்பன்
பக்கமேவ்வேண்டிநிற்கும்படியேயுபாயம்பாராட்டத்
தக்கபாவையபலாபசதுரையெனுமிச்சகதலமே.

(இ - ள்.) அபலாப சதுரையென்பவளமிகுந்த மோசவார்த்தைகளைச் சமயமறிந்து சொல்லியும் விசனமதிகரித்தவள்போலப் பொய்யாக வழுதந் தனது சொந்தக்கணவன் தன்னருகில்வந்து உபசரித்து வேண்டிக்கொள்ளும்படி யுபாயஞ்செய்யத் தகுந்த நாயகியேயா மென்றிந்த வுலகுஞ்சொல்லும் எ-று. (௫௮)

அபலாபசு தூராநாயகிக்கிலக்கியம்.

சுகவனநூர் மின்னிநுட்காரந்தன்னியற்றோய்ந்திடக்கான்
புகவுருமாற்றிவந்தான்கோனவனெப்புல்வியறிந்
திகழ்திருடாநிற்பிடிக்கநிதந்திரிந்தேன்கிடைத்தாய்
மிகவெளியாச்சுன்பண்பென்றமுதாள்பதிவேண்டினனே.

(இ - ள்.) சுகவனநாதர்நகரில் ஒருநாயகி யொருவருக்குந தெரியாமல
இருளிலேமறைந்து பரபுருடனைக்கூடுவதற்கெண்ணி யொருசோலையிற் பிரவே
சித்தாள் அப்போதவளுடைய கணவனும் மாறுவேடம்பூண்டடங்கேவந்தான
அவனையந்தச் சோரபுருடனென்று சோரது பின்பு கணவனென்பதையறிந்
து யாவராலும் நிரந்தகப்பட்டுத் திருடாவண்ணிப் பிடிப்பதற்கே நானனுசி
னம் அலைந்து கொண்டிருந்தேன் இன்று அகப்பட்டாய் உனது குட்டெல்லாம்
மிகவும் வெளிபாயிற்றென்றமுதனாள் அதுகண்ட கணவன வேண்டாமென்று
உபசரித்தான் ௭-று.

(ருக)

சாமானியையினுட் பிரிவும்.

அவ்விலக்கணமும்.

ஆங்குமொழிசாமானியைக்குளாகந்துகசாமானியையென்
றோங்குபவளுண்டொருத்தியன்னாளுரியகணவற்குப்பயந்து
திங்குசிலநாண்மறைத்தியற்றித்தேற்றதுபின்புவெளிச்சென்று
பாங்குபெறுநாட்டினிற்புகியபரத்தையாகும்பழிப்பினே.

(இ - ள்.) மூன்னமேசொல்லிய சாமானியைக்குள் ஆகந்துகசாமானியை
யென்றொருத்தியுண்டு; அவளைத்தனமையளோ வென்ற தனதுகணவனுக்கஞ்
சியிரகசியமாகச் சிலகாலம் வீட்டிலிருந்துகொண்டே துன்மார்க்கத்தினட
ந்து பின்பு தேறி வெளியேறி வளமைபெற்ற நல்லநாட்டிற்புகுந்து தூதனவே
வசயாயிருக்குங் குற்றமுடையவளே ௭-று.

(கூடு)

ஆகந்துகசாமான்யாநாயகிக் கிலக்கியம்.

நாயகியெண்ணியது.

அன்பற்கடங்கிமறைவாயி துவவாயன்னியர்பா
வென்பத்தினைச்சுகித்தேனித்தனைதொரட்டென்னவினித்
துன்பப்படாவிடைமாத்நெருவடுத்துத்தெளிந்து
தென்பச்சுகவனாவெற்பிற்சதானந்தந்தேடுவனே.

... (இ - ள்.) யானிது காலவரை கணவனுக்குப்பயந்தே மறைவாகப் பரபு
ருடர்களைக்கூடி யின்பஞ்சுகித்திருந்தேன் இத்தனைபாடென்ன இனிவருத்தப

படாத விலைமாகர் நெருவிலித்து மனந்தேறி யகிகதெனபாக ஆததச்சுகவன
நாதா மலைசாரி லெப்பாது மானநதத்தைச் சம்பாதிப்பேன ௭-று. (௬௧)

பதினாறுவதநாயகிகள்வருமாறு.

வேறு.

மாதருக்குண்மத்தியைநற்பிரகற்பையென்றவிருவருந்திராதி
பேதவர்க்கத்தறுவர்களாய்ப்பின்சேட்டாகனிட்டாகுபேதநண்ணி
யேதமற்றவியலபினிற் பன்னிருவர்களாய் ருத்தையைச்சேர்த்தெண்
ணவன்றோர், பூதலததின்மீதுபதின் மூவகையராவரின்னம்புகல்கிற
பேமால்.

(இ - ள்.) பெண்களுக்குள்ளே மத்தியை பிரகற்பையென்ற விருவர்க
ளுந் தீரை அதீரை திராதீரையெனும் பேதங்களாலாவகையராகி யப்பாற
சேட்டைக்கனிட்டையென்றும் பேதங்களைச்சார்த்து குறமற்ற குணமுடைய
பன்னிருவகையராகி முன்னின்ற முத்தையையும் உட்கூட்டியெண்ண அவர்
கள் பூமியினகண்ணே பதினமூவராவார்கள் இன்னமுரு சொல்லுவோம் ௭-று.

இதுவுமது.

பரகீயைவகையிலிருவருமொருசாமானியையும்பகர்ந்துபோந்த
தரமேவுபதின்மூவர்தமிறபொருந்தவிருமருங்குந்தருக்கியோடி
யரநேருமதர்விழிநாயகிகள்பதினாறுவர்களாயமைவாரென்ன
மரபாகவடமொழிநாவலரொவருமினிதுணரவகுத்தாரன்றே.

(இ - ள்.) பரகீயாபேதத்தி லிருவரும் ஒருசாமானியையும் மேலே சொ
ல்லிவந்த பக்குவதையுடைய பதினமூவர்களிற பொருந்தவே (இருபக்கங்க
ளினுங் காதுவனாதாவிச்சென்று அரத்தை நிகாத்த மதாத்தகண்களையுடைய)
நாயகிகள் பதினாறுபோகளாய் அமைவார்களென்று முறையாகப் பூர்வகிரந
தகர்த்தர்களெல்லோரும் இனிதாக வறியும்படி சொன்னார்கள் ௭-று. (௬௨)

கந்தமலிமலரிரண்டாற் பதினமூப்பேதகலபதனசுவீயையிலக்க
ணமும்ன்றிப, பந்தமுளவிருவகையாய்வழங்காநின்றபரகீயையிலக்க
ணமும்பணங்ககக்கொண்டு, பிந்தமருவுறுமொருசாமானியைக்குப்
பெற்றவிலக்கணமும்ற்றைப்பிரிவுஞ்சொன்னா, பிந்தவிதநாயகிகளொ
னுமூவர்க்குமிசைந்த பொதுக்குணங்களைமேலெடுத்துச்சொல்வாம்.

(இ - ள்.) வாசனைமிகுந்த விரண்டு புட்பங்களாலே பதினமூன்று பேத
ங்களையுடைய (களபநதிமிர்ந்த முலைபெற்ற) சுவீயையினது இலக்கணத்தை

யும் அழகுள்ள விருபேதங்களை யடைந்து வழங்கிவருகின்ற பரிகையின்னு
இலககணத்தையும் யாவரிடத்தினும் பணத்தைக் கைப்பற்றிகொண்டபின்
சேர்வதற்கிசையும் ஒரு சாமானியைக்குரிய விலக்கணத்தையும் மற்றைப் பிரி
வுகளையும் இதுவடையிற் சொன்னோம் இனியிருந்த திரிவிதநாயகிகளுக்குரு
சம்பந்தமான பொதுககுணங்களை யெடுத்து விவரிப்போம் எ-று. (சுரு.)

உத்தமாத்ரிசுணநாயகிகளின் பேதமும்.

அவ்விலககணமும்.

உயர்பிரியநாயகிகளுண்பேதத்தா லுத்தமமத்திமவதமவொழு
ங்கேயவ்வப், பெயர்பெறுவருத்தமநாயகிகள்கேள்வன்பிழைசெயினு
ந்தானிதமேபேணிச்செய்வா, எயர்வரியமத்திமநாயகிமற்றன்னோன
டுத்தேநின்றவைசெயினுமவையேசெய்வா, மியரதமநாயகிநன்னல
ஞ்செய்தா லுந்துணிந்ததுதிங்கெனவொருநந்தோகையாமே. .

(இ - ள்.) உயர்ந்த பிரியத்தைத்தரும்) திரிவிதநாயகிகளுங் குணபேதங்
களாலே வுத்தமநாயகி மத்திமநாயகி அதமநாயகியென முறையேபெயர் பெ
றுவார்கள்; அவர்களுள் உத்தமநாயகியென்பவள் தனது கணவன் குற்றத்தை
ச்செய்தாலுந் தான் விருமவி இதமேசெய்கின்றவள, (மெலிவில்லாத) மத்தி
மநாயகியென்பவள் அககணவன் நன்மைசெய்தால் தானுநன்மையேசெய்து
திமைசெய்தால் தானுந்நீமையேசெய்து வருபவள், (துன்பத்தையுடைய) அத
மநாயகியென்பவள் தன்கணவன் நன்மைகளையே செய்தாலும் அவற்றைத்
திமைகளாகவே பாவித்துக் கொடுக்கின்றவள் எ-று. (சுரு.)

உத்தமநாயகிக்கிலக்கியம்

கவிக்கூறு.

மறுமான் முலைக்குறிமார்பொடுநீர் மணவாளனைக்கண்
டுறுழரலாஞ்சநதனமபூசினோக்கெனுமுற்பலத்தாற்
சிறுகாமலர்ச்சித்தின்சொறபனிரீர்தெளித்தேவியப்ப
நறுநேயவேடிக்கைசெய்தாள்சுகவனார்ரட்டணங்கே.

(இ-ள்.) சுகவனநாதாராட்டில் ஒருநாயகியானவள் வேறொருமாத்ரிசுணடை
ய முலைக்குறிமார்பிற் றேனறவந்த தனதுநாயகனைக்கண்டு நிறைந்த சிரிப்பா
கிய சந்தனத்தை யவன்மேற்பூசிக் கண்களாகிய நீலோதபலமலர்களாற் கு
றையாமற் பூசுசெய்து வுபசாரவுசனங்களாகிய பனிரீனாத்தெளித்து அதி
சயமுண்டாகும்படி நலலபிரியத்தோடு இப்படி யொருவேடிக்கையைச் செய
தனள் எ-று. (சுரு.)

மத்திராயகிகிலக்கியம்.

கவிக் கூறு.

பிழைத்துத் துணிந்து குழலகோதிக்கோன்குசும்பேணிநண்ணத்
தழைக்குஞ்சினகட்கணையாலொதுங்கசெயதாளவன்பின்
குழைக்குஞ்சொற்சொண்மிடைநீகரசுகவனர்குன்றவன்பொன்
லிழைக்கும்பணித்தன்னுடற்கற்பகக்கொடியிந்தனளே

(இ - ள்.) சுகவனநாகா மலைச்சாரி லொருநாயகியானவளளித்தனதுநா
யகன தனகருக்குறறஞ் செயதிருந்தும் அதையோசியாமலும் பயமில்லாமலு
ந துணர்ந்துவந்து தனகட்கலைக்கோதிச் சரசஞ்செயயவிருப்பி அடுக்கவுடனே
தழைக்க கோபகதையுடைய கண்களாங்கிய பாணங்களினால் அவளை விலகச்
செய்களா. இன்னும் அவனமனத்தை யுருக்கக்கூக வுபசாரவசனங்களைச்
சொல்லிக்கொண்டு டேலையை மெல்லநெழ்க்கவே பொன்னுலிழைத்த ஆபர
ணங்களை யணிந்த சனதுசரிமாய்க் கற்பகக்கொடியை அந்நாயகி தன்நாய
கனுக்குத் தானமாகக்கொடுத்தாள் எ-று. (சுஅ)

அதழநாயகிகிலக்கியம்

சலையையேநோக்கிச் சகிசொல்லியது.

கதிராலுடல்வருந்துமபொடியாற்பதங்கன்றுநிற்கென்
மெதிராதாமரையைக்குடையாவெடுத்தும்ணென்குமண
முநிராநீநெளிக்கும்புதியைசுகவனமூர்த்திவெற்பிற
கொடுவேலெனச்செங்கண் கொண்டுமிரட்டலென்கோமளமே.

(இ - ள்.) சுகவனநாதர் மலைச்சார்பில் சூரியகிரணங்களாலே உனக்கு
மேலிவருகதுமென்றும் பொடியாலே கால்கள கன்றிவிடுமென்றும் எண்ணி
யெதிராகத் தாமரைபூவைகருடையாக வெடுத்தபு பிடித்தும் தரைமுழுதும்
வரசனைமுதிராகப் பனிநீர் முதலிபவைகளைத்தெளித்தும் உபசரித்துக்கொண்டு
வருகின்ற உனநாயகளை இளமைமுதையுடைய பெண்ணே நீ உலையிற்காய்ந்
த வேலபோலவிரத கண்களைக்கொண்டு அடிக்கடிமிரட்டுவதென்ன சொல்
வாய எ-று. (சுஅ)

மேலேசொல்லியநாயகிசுருக்குத

திருக்காதபேதங்களும அவ்வினக்கணங்களும்

வேறு.

திருந்துமிவோறுருத்தையதிருத்தையொடு திருத்தாதிருத்தை
யென்னப் பொருந்துவராகலவிசெயும் பொருத்ததனிற்றிருத்தியுற்ற
பூவையன்னாள், வருந்தரியதிருத்தையுறள் திருத்தையுற்றுமுறவடி.

வேற்கண்ணி, முருந்தனையமுறுவளிளமுலைத்திருத்தாதிருத்தையென்பர்முதுதூல்வல்லோர்.

(இ - ள்.) திருந்திய விரநாயகிகளே கிரீடாசமயத்தில் திருத்தையென்றும், அதிருத்தையென்றும், திருத்தாதிருத்தையென்றும், திரிவிதபேதங்களைப் பொருந்தவார்கள்; அவர்களில் (வருந்ததலில்லாத) திருத்தையென்பவள் அந்தக் கிரீடையினாலே திருத்தியடைந்த (நாகணவாய்ப்புட்போன்ற மொழிகளையுடைய) நாயகியாம்; அதிருத்தையென்பவள் அந்நவந் திருத்தியடையாத நாயகியாம்; (மயிலிறகின அடிக்குருத்தைநிகர்த்த பற்களையும், இளமை தங்கிய தனங்களையுமுடைய) திருத்தாதிருத்தையென்பவள் அக்கிரீடையாலே திருத்தியடைந்தும் அடையாதவளபோலிருக்கின்ற (கூரிய வேலையொத்த கண்களையுடைய) நாயகியாமென்று பூவ கிரந்தகர்த்தாகளொலவா எ-று.

இப்பெயர்களை வடநூலார் தரிபத்தா, அதரிபத்தா, தரிபத்தாதரிபத்தா வென்பர்.

(௬௧)

திருத்தாநாயகிகலக்கியம்.

நாயகன பாங்கொழி சொல்லியது.

இளைத்தேன்மிகவுநிற்கேநானடிமையென்றின்பவெள்ளர்
திளைத்தேதளரத்தழுவிக்குதலைசெழித்தபலாச
சுளைத்தேனெனப்பலசொல்வானைக்கூடிச்சுரதவகை
விளைத்தேனெனக்கெதிருண்டோசுகவனர்வெற்பிடத்தே.

(இ - ள்.) கிரீடாசமயத்தி லென்னேநோக்கி யித்தலவியால் யான்மிகவும் அலுத்துப்போனேன், உனக்கே நான் அடிமையென்று அந்த வினபக்கடலில் முந்தியிதந்து தளர என்னைத்தழுவிக்கொண்டு செழித்தப பழுத்தபலாககனிச சுளையினது தேன்போலினிக்கப் பலதுதி வசனங்களைச்சொல்லும் அந்நாயகியைச் சுகவனநாதர் மலைச்சார்பில் யான்கூடி அநேககலவிகளை நடத்தினென எனக் கிணையானவாகள வேறே யிவ்வுகிலுண்டோ எ-று.

(௭௦)

அதிருத்தாநாயகிக்கலக்கியம்.

நாயகன பாங்கொழி சொல்லியது.

மார்பைப்படிக்கடித்தடிப்புட்போற்கத்திவைதுகிள்ளிப்
பார்வையினற்றொடையாலெசசரிக்கையணிச்சிரிப்பை
நேர்விவரிதப்படுத்தலுத்தும்பின்னெழிதிழுத்துச்
சேர்வளிவளைவெல்வாராரசுகவனர்சேலத்தினே.

(இ - ள்.) சுகவனநாதர் சேலமாநகரி லிந்தநாயகி கிரீடாகாலத்தில் அடிக்கடி மார்பைத்தட்டியும் மாடப்படுகவைப்போற கத்தியும் வந்தபடி திட்டியும்

நகங்களாலே ஸ்ரீஸ்திரீயும் சண்களாலுந் தொடைகளாலுந் சைகைசெய்து அடி
சுடி யெச்சரிததும் விபரீதமாக நோசிரிததும் என்னைவருத்தி யென்னாலே
நடத்தப்பட்ட கலவியால் அலுத்தபடியும் பின்னுமெனனைப் பலவந்தமாக
விழுத்தசெய்கொண்டு சேருவன் இன்ன யார சுரத்ததால் வெல்லல் லவர்கள்
எ-று.

(எக)

திருச்சுராகருத்தா நாயகிகிலகதியம்.

நாயகன பாங்குநெடுசொல்லியது.

சுனிவாய்முறைமுறையோங்கித்தன்கூந்தல்சுலைந்தசையத்
தனிமாமலர்குழைந்தென்னவெண்மார்பினிற்சாய்ந்துநிலவி
தினிதாமினிக்கொஞ்சமேலேறென்றேசொலுமேந்திறையைத்
தொனிகூர்கலவியிலவென்றேன்கவனார்சோலையிலே.

(இ - ள்.) கிரீடா காலத்தில் அதிக மனக்கனியோடு வரவர அத்தொழி
லால் உயர்ந்து தன்னு கூந்தலவிழந்து அசைய பெருமைகனகிய பொருடூ வத
ங்கியதுபோல துவண்டு எனமார்பிலேசாய்ந்து நில்லுநிலவி இந்தச் சுரதமிக
வும் இனிதேயாய்நும இனிக்கொஞ்சம எனமேலே நீயேறிக கலவிசெய்யெ
ன்று சொல்லுகின்ற அந்தநாயகியை சுகவனநாதர்மலைப் பூஞ்சோலையின்கண்
ணே ஆபரணங்களெல்லாம் ஒலிக்கும்படி நடத்தும் அக்கலவியினால் யான வெ
ன்றேன எ-று.

(எஉ)

இன்னுமந்த நாயகிகளுக்கு திவ்வியாதிபேதங்

சுளும் அவ்விவகணவகனும்.

மின்னுறமுதுண்ணிடைநாயகிகண்மற்றோர் விதத்தாற்றிவ்வியை
யுங்கன்ன, வின்னுரைசொலதிவ்வியையுந்நிவ்வியாதிவ்வியையுமென
முப்பேத, மன்னுவாவானுள்ளவடிவ்வியையலலாளதிவ்வியைமுன்வா
னுளாளாய்ப், பின்னாலிலவருபவளேதிவ்வியாதிவ்வியையாம்பிரிக
குங்காலே.

(இ - ள்.) (மின்னற்கொடிபோன்ற சிறிய இடையினையுடைய) அந்நாயகி
கள் மறநெரு காரணத்தாலே திவ்வியையென்றும், (சுருப்பினுமினிய சொற்
களைச் சொல்லுகின்ற) அதிவ்வியையென்றும், திவ்வியாதிவ்வியையென்றும்
வகுக்கப்பட்ட மூன்று பேதங்களையும் பொருநதுவார்கள்; பிரித்துச்சொல்லுந்
காலத்தில் திவ்வியையெனபவள் தேவருலகத்திருக்கும் நாயகி; அதிவ்வியை
யென்பவள் அதுவல்லாத வுலகத்திருக்கும் நாயகி; திவ்வியாதிவ்வியையென்ப
வள் முன்னமே தேவருலகத்திருந்தவளாய் அப்பால் யாதேனு மொருகாரண
த்தால் அதுவல்லாத வுலகத்தில வந்து பிறந்திருக்கும் நாயகியாம் எ-று.

இப்பெயர்களை வடதுலார் திவ்யா அதிவ்யா திவ்யாதிவ்யாவென்பர். (1)

தவ்வியாதிபேதமுனற் று மீசகம ம
கவிச்சுற்று.

சசிமுதலோசம்விரமகியாதியாதாரளக
வசிதநகியுருககுமணியுளளிட்டுவருந்
கசிவுறுமன்பிறகவனாபாதங்கருதியனபே
சசிபெறுததநகருதநினபடி சினைநதுயச கனோ

(இ - ள்) தேவநலகசுந்கரும இரதிராணி முசலெசநாயகிகளும
பூமியினகண்ணிரு ச சநசிரமதி முசலெசநாயகிகளும முனனேனேகவருல
கத்திருநது ஒருகாரணகதாற பூமியிறேருன ிப மலையணிக கூரசலையும
ஆசாரதகையமுடைய சேக உருகநமணி முசலெசநாயகிகளுந் கனி கபக
தியுடனே சுகவனநாகாது சிருவடி களைத் தாணிகசலெசநாயகிசசசசசைப
பெற்ற கனகன தககளைணைப்படி யினபசைக டுப்பலிசநுந்ரகாசகன எ-று

அனறியும றேறு வேறு காட்டுதம். (எசு)

தவ்வியாநாயகிகிலககிடம.
தலைவனெண்ணியது.

அடியாதிசேடன்முடி மேறபடிபடியா துவழி
நெடிதோவியத்தலாபங்கே ருகதனத்திகா புதிலங்க
வடிவாலராமவிருணிககித்தோனறுமிமமாகெவளோ
பொடிபூசமேணிசககவனநாதபொருபபிடத்தே

திருநீமணித ரூானசொருபசுதையுடைய சுகவனநாதா மலேசசார்பில்
ஆதிசேடனது பனம்குடகசுளினமேலனமாக பூமியினகண்ணே கனதுபாக
ககளபடாமலுங் கண்கள மிகவுரு சித்திரச திலேயெழுதிய தாமனாமலாகளை
பபோல விரிதலருவிதலினிப பிரகாசிககவும் அழகினகாரநியாலே சோலையி
ருளைத்தரத்தி ய்பபோது தோனறுகினற இரதப்பெண எவளோ தெரியக்கூ
டவிலலை எ-று. (எரு)

அதுவவியாநாயகிகிலககியம
தலைவனெண்ணியது.

மயலாலுளத்துளவாட்டத்தைக்கூடதன்மலருணா ததக
கயலாயபாரவையெதிராதோரறிவைககவாந்துவிட
புயலுர்ககவனாவெறபிறபொலியுமிப்புவைதன
தியலோமயிலசொற்செயலோருயிலசிறிதையிலையே.

(இ - ள்.) விரகத்தினுலே மனத்திலுண்டாகிய வாட்ட மித்தனமைததெ
ன்று தனது கூடதலிற்குடைய மலாகருமவாடிப பிறாகருக்குத் தெரியக்கா

ட்டெம் கெண்டைநீனகனையொசத கண்கள எதிரே வருகின்றவர்களுடைய புகழையக கொள்ளையிட்டு உட்கொளவனபோலமுடிப பிள்ளைத வெளியே விடுவனபோல நிறக்கவுரு சுகவனநாதரது மேகங்கள் தவழாநின்ற மலைச்சா பிறப்பொலிந்ததோன்று மிந்தப்பெண்ணினுடைய சாயலோ மயிலையொக்கு ரு சொற்களின் செயகையோ குயிலையொக்குரு சிறிய இடையொன்றமாத கரமிலலை என்று. (எள்)

திவவியாத்வவியாநாயகிகிலக்கியம்.

தலைவனெண்ணியது

நரகனனியாககுளொருகனனியாயநடுநண்ணினுமுற
சுரகனனியேயிவளநதூலிலக்கணந்தொக்கமையால
வரகனனியல்லளெனினிககருணைமகிமைபுண்டோ
சிரகனனிராதாசுகவனவெற்பிறழிகைக்குருநஞ்சே

(இ - எ) சிரசிலே கனகாதேவியைக் கரிசகவராகிய சுகவனநாதா மலை சசாபிற சந்தேகித்தத திசைக்கின்றமனமே ! இரதப்பெண் பூலோகமாதா கூட்டத்தில் ஒருத்தியாக நடுவேபொருந்தினுளேனும், இவள முற்பிறப்பிலே தெய்வ கன்னியேயாம், ஏனெனில் அத்தெய்வ கன்னிகளுக்க குரியதூலிற்சொ லலப்படிம, இலக்கணங்களெல்லாம் கூடியிருக்கின்றமையாலே தான், அன றியுமியள் அப்படித் தெய்வகன்னிகையல்லாளாயின இவளிடத்தே யிவ்வித காருணயமும் பெருந்தன்மையும் வருமோ என்று. (எள்)

பினனும்நராயகிகளுக்கரு

அன்னியசம்போகதுக்கிதாதிபேதங்களும

அன்னியாசம்போகதுக்கிதையினது இலக்கணமும்.

மற்றுமவரனனியாசம்போகதுக்கிதைவினமதனேங்கசசென்
றெற்றுவிழிவகரோத்திகருவிதைநனமானவதியெனவுநாம
முற்றிவிவரனனியாசம்போகதுக்கிதைபின்னொருத்திதனைப்
பற்றிசைத்தன்பதிபுணரத்தபரிசுணாநதுதுக்கிக்கும்பாவையாமே.

(இ - எ.) பினனும்நர நாயகிகள் அன்னியசம்போகதுக்கிதையென்றும் (விலவேந்திய மனமதனும் பயப்படுமபடி தாவீமோதுகின்ற கண்களையுடைய) வகருரோத்திகருவிதையென்றும் (நனமையையுடைய) மானவதியென்று மநாம்பேதங்களை யடைவார்கள். அன்னியசம்போகதுக்கிதையென்பவளவே நேயொரு நாயகியை யன்பிசைந்ததனது கணவனகூடிய தன்மையையறி நது விசனப்படும நாயகியாம் என்று.

இப்பெயர்களை வடநூலார அன்யசம்போகதுக்கிதா வகரோகத்திகாலை தாவெனபா. (எள்)

அன்னியசம்பாக்கதுக்கிதைக் கிலக்கியம்.

தலைவிசகைய வினாவுதல.

தருக்ககலாதசகியேசகவனர் தஞ்சிலம்பின்
மருக்கமழ்பூம்பொழிற்கேகிணையோவன்றிவாய்மைமன
வுருக்கமிலான்மனையுறறனையோவுன்னுடலிலெங்கு
முருக்கமலரணியுண்டாகியதென்மொழிசுவையே.

(இ - ள்.) நீங்காத மனக்களிப்பையுடைய சகியே! நீ சகவனநாதர் மலைச் சார்பில் வாசனைவிசகின்ற பூஞ்சோலைக்குப்போயிருந்தனையோ, அல்லது சத தியமும் மனவிர்க்கமுடிலலாத ஆரப்பாவியினுடைய வீட்டுக்குப்போயிருந்த னையோ, யுனது சரீரமெங்கும் முருக்கம்பூ வாபரணமுண்டாயிருக்கும் கார ணமெனன சொல்லாய் எ-று. (என)

வகரோத்திகருவிதையின பேதங்களும்

அவலிலகணங்களும.

விதித்துளவக்ரோத்திகருவிதைகருநாய்வினோமகருவிதைகும்ப ம்போற், கதித்தமுலேச்சவுந்தரியகருவிதையென்றிருவகைதன்கணவ னையுமதித்துமதர்க்கிமெடந்தைபிளோமகருவிதைதனதுவடிவின்னொ பாற்பா, விதித்தசெருக்கினளந்தச சவுந்தரியகருவிதையென்றுணர்த்து தாலே.

(இ - ள்.) விதித்திருந்த வக்ரோத்திகருவிதைக்குள் (உயர்ந்த) பிளோமக ருவிதையென்றுங் (குடங்களைப்போல்வளர்ந்தமுலைகளையுடைய) சவுந்தரியகரு விதையென்றும் இரண்டு பேதங்களுண்டு; பிளோமகருவிதையென்பவள் தனது நாயகன் தன்னிடத்துவைத்த பிரியத்தைக்குறித்துக் கருவமடையுநாயகி; ஆந் தச்சவுந்தரிய கருவிதையென்பவள் தனது சரீரவழிகளுண்டாகிய கருவ முடைய நாயகியென்று வடநூலறிவிக்கும் எ - று.

இப்பெயர்களை வடநூலார பளோமகர்விதா, செளந்தர்ய கர்விதாவெனபா.

பிளோமகருவிதாநாயகிக் கிலக்கியம்.

தலைவிசகியொடு சொல்லியது.

மாமிபொருமையென்னுமென்கண்சாடைவழித்திரும்புஞ்
சாமியெனக்குத்தகுமணிப்பூண்கடரா மலிரான்
பூமிபிலேனையர்போதனையாற்றப்பிப்போவதுண்டோ
தேமிளர்சோலைச்சகவனர்வெற்பிற்செழுங்குபிலே.

(இ - ள்.) சகவனநாதரது வாசனைபொருந்தி விளங்குஞ்சோலைசூழ்ந்த மலைச்சார்பில் வசிக்கின்ற செழியகுயில்போலுஞ் சகியே! எனதுமாமியான்

கொண்டபொறுமையா, லெனனவாரும் என்கண்சாடைதணி அந்தவழியிலே திரும்புகின்ற எனது நாயகன் எனக்குத்திருந்த ரீதநாபரணங்களைக் கொடாமலிருக்கமாட்டான் அன்றியு மிவ்வுலகி லனலரியுடைய போதனையினாலே யெனமேலவனவையத பிரியந்தவழிப்போவதுண்டோ வொருபோது மிலகை எ-று.

(அ௧)

சவுந்தரியகருவிதாநாயகிக்குக் கலக்கிபம்

தலைவிசெயொடுசொல்லியது.

வழுவற்றமோகத்தெரிவேளின்னீள்கண்வனசற்கை முழுமுத்துநாயமுதந்தனகுசிசப்பென்றென்முற்றுநிற்கும் கொழுந்தருநானென்னசொல்வென் சொல்லாவிடிற்குற்றமன்றே ரெழுமைசசுகவனார்வெற்பூடுலாவிபசித்திரமே.

(இ - ள்.) அழகிய சுகவனநாதா மலைச்சாபிற சித்திரம்போ லுலாவுகின்ற சகியே! என்னப்பாத்தது நின்றந்த மோகத்தெரிவே உனதுருமியகண்கள செந்தாமரை மலாகளே, பறவன் முழு முத்துக்களே, வார்த்தையமிராதமே, தனங்கள சிமிழ்களையென்று கொண்டாடி யெனக்கு எதிரோதுதிக்கும் என்றுடைய நாயகனுக்கு நானென்ன பிரத்யுகருஞ்சொல்லுவேன், அங்ஙனஞ்சொல்லாம லாதததுதிகளே யங்கிகரிப்புக கொண்டிருந்தாலது குற்றமாக முடியுமன்றே எ-று.

(அ௨)

மானவதியினபேதங்கள்.

மானவதிமானமிக்கான்மணவாளனபராதமதித்தேயந்தக் கானளகமயிலவெளியிறகாட்டுசெய்கைமானமதுகருதுங்காலே யினமறுகுருமானமிணங்கியமத்தியமானமிலகுமான மானவகையாலொருமூன்று மவற்றினியில்பையினியறிவிப்போமால்.

(இ - ள்.) மானவதியென்பவன் மானம்கூந்தவளையாம், அந்த (வாசனை பொருந்திய கூந்தலையுடைய) நாயகியானவள தனது கணவனசெய்த அபராதத்தை யுட்கொண்டு வெளியாகக்காட்டுகின்ற கோபக்குறிப்பே மானமென்பபுகம், அமமானம் யோசிக்குமிடத்துக் (குற்றமற்ற)குருமானமென்றும் (பொருந்திய) மதகியமானமென்றும் இலகுமானமென்றும் உண்டாகிய கூறுபாட்டால் மூன்றாகவழங்கும்; அவற்றின்றன்மைகளை யினிமேலறிவிப்போம் எ-று.

திரிவிதமானங்களும்

உண்டாவதற்குக்காரணம்.

வேற்றவனிதையைக்கொழுநன்மேவுகுறி நாயகிதன்விழிக்குநேராய்த், தோற்றுதலுமவனவள்பேர்சொல்லுதலுமன்னவனத்தேர்

கைதன்னை, யேற்றுமனமகிழ்வொடுபார்த்திடலுங்காரணமாகவெழந்
தேறிற்குஞ், சாற்றுருநுமானமுதன் மூன்றுமுறைவகையினென்பா
சான்றோர்தாமே.

(இ - ள்.) தனதுநாயகன் வேறொருத்தியைக் கூடியதாலுண்டாகிய அ
டையாளம் நாயகியினுடைய கண்களுக்குப் புலப்படாத தோற்றத்தாலே கு
ருமானமும் வேறொருத்தியை அந்நாயகன் சொல்லுதலாலே மத்தியமா
னமும், வேறொருத்தியை யவனெதிர்த்து மனக்களிப்போடு பாராக்குதலாலே
இல்குமானமும்பிறந்து பொருந்தமென்றுயாந்தோர சொல்வா எ-று. (அச)

குருமானநாயகிகிலக்கியம்

கவிக்கூற்று.

எதிர்சக்களத்திபதவிரற்கொம்பரக்கின்சுவமி
பதிரெற்றிதோன்றசசுவனர்வெற்பிறபதிவரக்கண்
டதிகச்சினங்கொண்டனன்செங்கட்பார்வையினுற்செவிசூழ்
கதிர்முத்தெலாம்புதுமாணிக்கமானவக்காரிகைககே

(இ - ள்.) சுவனநாதர் மலைச்சாரி லொருநாயகி தனக்கெதிரே சக்க
ளத்தியினுடைய கால்விரலில் அணிந்திருந்த கொம்பரக்கின் குறிபதிந்த நெ
ற்றிப்பாசுக்கத் தனதுநாயகன் வரக்கண்டு அதிககோபங்கொண்டனன் அப்
போது சிவந்தபார்வைகளாலே காதுகளிற்கூழ்ந்த கிரணங்களையுடைய முத
துக்கெல்லாம் அந்நாயகிகுப புதியமாணிக்கங்களாயின எ-று. (அநி)

மத்தியமானநாயகிகிலக்கியம்

கவிக்கூற்று.

தழுவுறுமன்பன்மறுமாநினைத்தனைச்சொலவப்
பொழுதினவன்றிருப்பொன்னுபரணப்புயவனாகள்
விழுமியசெஞ்சலசம்பூத்திலங்கமிகமுனிந்தான்
மழுவணியுங்கைசசுவனர்நாட்டினமாமயிலே.

(இ - ள்.) ஆலிங்கனுஞ்செய்கின்ற தனது நாயகன் வேறொருத்தி பெய
ரைச்சொல்ல, அநதசமயத்தி லவனுடைய அழகிய சொரூபரணநதிரிந்த
தோள்களாகிய மலைகளிரண்டுஞ் சிறந்த செந்தாமரைமலர் புட்பிக்கப்பெற்று
ப்ரகாசிக்கும்படி மழுவேந்திய கையையுடைய சுவனநாதரது நாட்டின்கண்
ணையினமையும் பெருமையும்பொருந்திய வொருநாயகியானவள் மிகவுங்கோ
பித்தாள் எ-று. (அசு)

இலகுமானநாயகிக் கிலக்கியம்.

கவிக்கூறு.

உவகையிற்காதலியோடுறைகோன்மற்றொருத்தினைப் :
பவமொழித்தாளுஞ்சுகவனர்வெற்பிடைப்பார்த்துடனிக்
சிவளிதைக்காணினைன்னுமோவென்றெண்ணியெகிர்திரும்ப
வவனுதற்றிட்டியமாண்மதஞ்சிந்துரமாகியதே.

(இ - எ.) பிறவித்துன்பத்தைத் தீர்த்து அன்பர்களை யாண்டருளுஞ் சுக
வனநாதர் மலைச்சார்பிற களிப்பாகத் தனது நாயகியோடிருக்கும் ஒருநாய
கன வேறொருகதியை பேறிட்டிப்பார்த்துப் பின்னுடனே நாம்மார்க்கின்ற விக்
சூரிப்பை நமது நாயகியாகிய இவள் கண்டால் என்னவியுமோவென்று
நினைத்துத் தன்னுபகிக்கத்தீர திரும்பியமாததிரத்தில அவனுடைய நெறியி
லிட்டிருந்த கதனாரித்திலகஞ் சிறுதரத்திலகமாயிற்று எ-று. (அஎ).

சுரிவிதமான நிவர்த்தியின

இலக்கணம்.

மிகவருந்திநிவர்த்தியெய்த் தகுந்துளது குருமானம்வேண்டியேசற்
றகமுழ உதுபரிகரிக்கலாவதுமத்தியமானமைவபோலின்றி
யிகழ்விலன்பெனெரிதாகத்தணித்திடப்பட்டதுதான்மற்றிலகுமானம்
பகரினெந்தவகையினுந்தீர்ப்பருமானங்கடின் ரசாபாசமாமே.

(இ - எ.) மேற்கூறிய குருமானம் நாயகனுனவன் மிகவும்வருந்தி நிவா
த்திக்கத்தக்கது; மத்தியமானம் அநாயகன் வேண்டியின்று சிறிது மனம்
வருந்தி நிவாதகிகசத்தக்கது; இலகுமானம் அவ்விரண்டு தன்மையுமில்லாமல்
(இகழ்ச்சியற்ற) நாயகன் எளிதில நிவர்த்திக்கத்தக்கது; சொல்லுமிடத்து
எநகவகையாலும் நிவர்த்திக்கக்கூடாதிருக்குமானம் (கொடிதான்) ரசாபாச
மாம் எ-று. (அஅ)

குருமானநிவர்த்திக் கிலக்கியம்.

கவிக்கூறு.

தத்தியதத்தைநின்போற்பேசக்கேட்டதைத்தான்பிடித்தேன்
கொத்தியதிப்படிவேற்றோர்நகத்தின்குறியிடுதென்ப
புத்திகொளேவென்றணிச்சத்திற்கோன்கஞ்சப்பூப்புணைய
வொத்தினிதாக்ககலந்தாள்சுகவனநூர்வஞ்சியே.

(இ - எ.) சுகவனநாதர் நகரிலோர்நாயகி யூழிருக்கத் தனதுநாயகன் அ
வனோடுக்கித் தாவியினையாடுகின்றகிளி உண்ணப்போலங்கே சிலவார்த்தையே
சியதால் அகிசயித்து அதைநான் கையாற்பிடித்தேன், அப்போது

மேனியி ல்ப்படிக்கொத்தியது, நீயிதை வேறேபெண்களின் நகக்குறியென்று புத்தியிலெண்ணுதெயென, உபசரித் தவளது பாகமெனனும் அனிச சப்பூவிற்ற னது கைகளாகிய தாமரைப்பூவையணியச் சமாதானமா யினிமையோடு சேர்ந்தனள் எ-று.

(அக)

மத்தியமான நிவர்த்திக் கிலசலயம்.
கலிகூறறு.

மோகனமாலேகிடைத்ததுனக்கெனுமுன்முழுது
நிகருதாதவள்பேரொனசசுறுதநீநியன்றென்
ருகமதினப்பணிகோன்கொடுவந்தணிநுதிடலுந்
தேகமகிழச்சுகவனநூர்வஞ்சிசேர்ந்தனளே.

(இ - ள்.) சுதவனநாதாகலத்தில ஓநாயகிபூட ராயகனவளைநோக்கி மோகனமாலையெனனும் ஓராபரண முனசசுசரிக்க இப்போது கிலசத்திருக்கின்றதென்று நான் சொல்லியுடிக் முன்னமே அவ்வாரசுதமுழுதையும் யோசியாமல் வேறொருத்தியினுடைய பேரொனநெண்ணி நீசோடிபபது நீய் யல்லவென்று அவளுடையமார்பி லரசவாபரணசுககொண்டுவந்து அணிர்தமாத்நிரமே சரீரம் புனங்குமபடி அநாயகனை அநாயகிகூடினள் எ-று. ( )

இலகுமானந்வாசகிலகலபம்.
சலிகூறறு.

பிரிவெளிதோவெப்பாடித்தனித்தாநிநுதப்போதையெனும்
பரிவதனும்மெலப்பார்த்தேனலதொருபாவமுமியின்
றரியவமுதிருந்தார்நஞ்சுண்பார்முனிவாற்றுகெனச
குரிசிறமுவுச்சுகவனநூர்வஞ்சிசூடினளே.

(இ - ள்.) நாயகி பூடலகண்டநாயகன அவளைநோக்கி ஒபெண்ணே அந் தக்கன்னிகை தனித்து வின்றதைப்பற்றி பிரிவென்பதெனன எளிதோ, நம்மை யொவ்வொரு சமயங்களில் வாட்டியிருக்கின்றதே ய்வென்பபடித் தனித்தா னோவென்ற இரக்கத்தினுலே பையப்பார்த்தேன், அல்லது வேறெயொருபா வமுமில்லை, அருமையான அமிர்தத்தை யிகழ்நனுகள்ளி விடததையுண்பவா யார், நீ யிக்கோபத்தை யாற்றுவாயென்று தழுவி யவுடனே சுகவனநாதர் தலத்திலிருக்கும் அநநாயகி அநநாயகனைக் கொஞ்சிசேராதனள் எ-று. (கக)

இராபாசத்தகிலக்கியம்
தலைவன்பாங்கடுருசொல்லியது.

பணிந்தேனுபசரித்தேன்றொழுதேன்பொற்பணிகொடுபோ
யணிந்தேனடிக்கடியாணையிட்டேனவ்வரிவைசினந்
தணிந்தாளிலைமனங்கல்லோவென்றாசைதகாததெனத்
துணிந்தாள்சுகவனநூர்வெற்பிணன்பாவென்னசொல்லுவதே.

(இ - ள்) சுகவனநாதா மலைச்சார்பில் வசிக்கும் பாங்கனை! அந்தராயக் கடைய சமாதானஞ் செயயடுவனடுமென்று நான் காலிவீழ்ந்த வணங்கினேன், உபசாரமாகத் துத்தேசேன், எங்களால் குடபிட்டேன், இப்பானறாசெய்த வாபரணங்களைக் கொண்டுப் போய்த் தரித்தேன், அழககடி பலவிதமாக ஆணையிட்டேன், இவ்வசநாகக்கல்லாம அவளிரங்கிக் கோபநசணிரதாளிலை, அவளாதமனம்கல்லோ வென்று சிநேகச சனககுரதகுரத்தனறென்று தணிரசனள், இத்தகு நாமென்னசொல்லுவது எ-று. (கஉ)

ஏகசைபாண ரியோனனிப டவியோகசையோகத்

திறம பிமோதிக் கியத்திறகுநிலக

சணங்கன்,

ஒருபூவின்மேல் லொருவனாயொருவா பிரிதலு கருக்கையயானனியோனனியவியோகசையோகநதானகுமி நதேகமோருநொனய்குமபநாடி கிருடொன்போர்தம்பால வருநேயமிகுதிபிமோதிககமெனுமபழயவடநூனமாதோ.

(இ - ள்.) ஒளிற்பாகிய புடபசயனத்தில் ஒருவனாயொருவா பிரிதலும பினமனம்கிழந்து சோசலு மாகிய இதுவே குறிக்கப்பட்ட ஏகசையானனியோனனிய வியோகசையோகமாகும். நாயகிருடொனபவரிடத்திலே தேகநதானிரனயி வுபிரானேயென்று மதிசெயுமபடி கோனலுகின்ற பிரிப மிகுநடே பிமோதிக்கமென்று புராசனமாகிய வடகலைகள் சொல்லும் எ-று. ( )

ஏகசைபாண ரியோனனிப

விடோகசையோககத்தகிலக்கியம்,

சுவிசுடறம்.

தூலாவன தரசுசுலபினை கண்ணெருள்புகிராதலோமிசை நாயகிருடொனள தருளிலனென மினை வனுமபுறந்ததானசுகவன ரின்பவெறபிறகோமக ஸ்ரெயிலுடவா கோபுரகலநதனோ.

(இ - ள்.) ஒருபங்கைப் பில நாயகனும் நாயகியும் பொருந்தியபோது அரட்டபிரியனது அகரததனிபலபான செவிற்ததைக்கண்டு வெற்றிலைசுருளையவனுக்குப்பகிரத்த கொடாமல ஊடி நாயகியானவள் முதுகுகாட்டிப் படுத்தனள், இணங்குகின்ற அநராயகன் அதையறிந்து நமக்கிவள வெற்றிலைகொடுக்கவல்லையென்று தானும் புறங்கொடுத்தான், சுகவனநாதரின் மிகுந்த மலைச்சார்பிற் புடப்பாணங்கையுடைய மனமதனது முயற்சியாற பின்பு நித்திரையுடையவருவரும் புரண்டு திருமபி தேராயசசோநதாங்கள் எ-று. ( )

சிங்கார ரசமஞ்சரி

பிமோதிக்கியததுக் கிலக்கியம்.

கவிக்கூற்று.

தொனித்தம்றைககுமெட்டா தசுகவனீர்சோலேவெற்பிற்
றனித்தனிநாம்பிரிந்தான்மயலாமொன்றிற்சன்னதமு
மினித்தவுறையுங்கிரீடையுமிலவென்றேபதியுங்
கனித்துவர்வாய்மயிலுந்தேர்வர்செய்யக்கடவதென்னே.

(இ - ள்.) சத்தித்தவேதங்களுக்கு மெட்டாது உயர்ந்த சுகவனநாதரது
மலைச்சார்பிலொரு நாயகனுங் கொவ்வைப்பழம்போற சிவந்தவாயினையுடைய
ஒருநாயகியும் தங்களிலே யொருவரையொருவர் பார்த்து நாமிருவரும்
வேறுவேறுகப்பிரிவோமானால் வீரகமுண்டாகினதது; ஒன்றுபடக்கூடாநாலோ
காமசன்னதமும் மதுரவசனங்களுங் கிரீடைகளும் இல்லனவாயிருக்கின்றன
வென்று யோசிப்பார்கள். ஆயின ஆவாகள். செய்யக்கடவதுயாது ௭-று. (௧௫)

இத்தனைமலர்களா லிக்குச்சம்

முடிவுபெற்றதெனல.

கதைதவிரந்தபொதுவியல்பாற் கனதனநாயகிகளிலக்கணமுமற்
று, முறையமைந்தமலரிதொன்றுமுனமலர்ந்த விரண்டுமெனுமூன்று
பூவாற், துறைசிறந்தமுதற்குச்சந்தலங்கவலங்கரித்தனமத்தொன்னூ
லொப்ப, மறைவிவின்மலியிரண்டாவது குச்சநதனையினிராம்வகுப்
பாமன்றே.

(இ - ள்.) குறறநீங்கிய பொதுககுணங்களாலே வழங்கியகனத்த முலை
களையுடைய பலநாயகிகளின் இலக்கணமும் ஏனையவிலக்கணமும் கிரமமாக
வமைந்திருந்த விபபகுதியாகிய ஒருமலரும் முனனமே யிருபகுதிகளாக விரி
ந்த இரண்டு மலர்களும் எனகின்றமுனறு மலர்களாலே சிறந்தவழியினையு
டைய இந்தமுதலாவது குச்சமாகிய பூவகொத்து பவிரகாசிகும்படி அவகரி
த்தோம்; அநதபபூர்வ கிரந்தம்போலவே யினியொழிவற்ற வினபததால் மிகுந்
த இரண்டாவது குச்சத்தை வகைப்படுத்தவேம் ௭-று. (௧௬)

முதலாவதுகுச்சம் முற்றும்.

ஆட செய்யுள் ௧௦௭.

நடவது மலர்

முற்றும்.

MAHAMANJUNAYAYA
DR. U. BESANT
சுவாதினபதிகாநாயகியினிலககணமும்
அவள்குணங்களுமும்.

சுரு

சிவமயம்.

இரண்டாவதுகுச்சம்.

அஷ்டவிதநாயகிகளின்பெயர்.

தினமகிழ்சூர்சுவாதினபதிகையொடுவாசகச்சிகையெயன்றிக்
கனவிரகோற்கண்டிதைவிப்பிரலத்தைகண்டிதைபொற்கலசநாணுந்
தனகலகாந்தரிதைபுரோடிதபதிகைமலர்ந் தொசிந்ததளிப்பூங்கொம்
ரனவபிசாரிகையிவாமற்றட்டவிதநாயகிகளாவர்மாதோ. [ப

(இ - எ.) (எப்போதும் மகிழ்ச்சிமிருந்த) சுவாதினபதிகையென்றும், வா
சகச்சிகையென்றும், (கனந்தவகிய) விரகோற்கண்டிதைபென்றும், விப்பிர
லதையென்றும், கண்டிதையென்றும், (சொன்னகலசமும்) வெட்கப்பபடதகு
க முலைகையுடைய) கலகாந்தரிதையென்றும், புரோடித பதிகையென்றும்,
(மலாந்தசையாநின்ற தளிர்வாய்ந்த பூங்கொம்பபிசார்த்த) அபிசாரிகையென
றும் சொல்லப்பட்ட இவாகளே அட்டநாயகிகளாவார்கள் எ-று.

இப்பெயர்களை வடநூலார், சுவாதினபதிகா, வாசகச்சுஜிகா, விரஹோ
த்சம்மிதா, விப்ரலத்தா, கண்டிதா, கலஹாந்தரிதா, புரோஷிதபதிகா, அபிசா
ரிகா எனவழங்குவர். (க)

சுவாதினபதிகாநாயகியினிலககணமும்

அவள்குணங்களுமும்.

பகலிரவுந்தினதுமனதறிந்துசொன்னபடிநடக்கும் பதிவாய்ந்து
ள்ளாள், சுகமருவுஞ்சுவாதினபதிகையென்பரவட்கு மலர்த்தோட்ட
ஞகற்றல, புகழ்மதனன்களிககவிழாப்புரிதன்மதமகங்காரம்பூணஸ்பி
ன்னு, மிகநிலையுங்காரியமவ்விதமுடித்தல்குணங்களைவிளங்குமன்
றே.

(இ - எ.) (இன்பம்பொருந்திய) சுவாதின பதிகையென்பவள் பகலி
ன்றும் இராவினாநனது மனக்குறிப்பையறிந்தவனாகித் தனசொற்படியே நட
கின்ற நாயகையுடைய நாயகியுமன்னதொலவா மூன்றோ; பூந்தோட்
டங்களிலேதரிதலுங், கோத்திவாய்ந்த மன்மதன்மகிழும்படி அவனது திருவி
ழாநடத்தலும், மதம், அகங்காரம், இவற்றைக்கொள்ளுதலும், மிகவுந் தானி
ளைக்குங்காரியங்களை அப்படியே முடித்தலும், அந்நாயகிக்குரிய குணங்களா
கப்பிரகாசிக்கும் எ-று. (உ)

முதநகைவாய்கண்மொழிமுலைமறறு முறையினொத்து

தலைவிசகியொடுசொல்லியது.

முலையிற்பருமையுமூர்விற்காங்கியும்மோகவிழி
விலையிற்குடிலு முமாடலிற்பாடலிலவல்லமையு
மிலையெற்கெனினுமிமையுமற்பார்ப்பெனனைக்கொழுநன்
மிலைசொற்குவனாவெற்பணங்கேயென்னவிந்தையிசே.

(இ - ள்.) புகழைத்தரித்த சுகவனநாதா மலைச்சாரிலவசிக்குஞ் சகியே முலையென்ற பருகத்திறநமையும், சிரிப்பிறகாரதியும், ஆசையைத்தருகின்ற கண்களாகியவலையில் வஞ்சனையும், ஆடுதலிலும் பாடுதலிலும் வல்லமையும், எனக்கல்லாமலிருந்தாலும் எனது நாயகன் எனையிமையுமற்பார்த்துக்கொண்டிருப்பான் இது என்னஆசியஞ்சொல் என்று. (௩)

முதநகைவாய்கண்மொழிமுலைமறறு முறையினொத்து

தலைவிசகியொடுசொல்லியது.

தடமாபுலையெடுதிதற்குமபலசரசத்தினுக்கு
மிடமேகொடாதுடைநாணிநுககிக்கொண்டிடர்செயினுந்
துடநாயகன்பொடுவேண்டிவெனனைசெய்யெங்கு
நடவாணிதென்னவியப்போடுகவனநாட்டணங்கே.

(இ - ள்.) சுகவனநாதா நாட்டிலிருக்கின்ற சகியே! விசாலிதபபெருமைதருகிய எனது முலைகளைத்தனது கைகளாற் றொடுவதற்கும், பலவித சரசங்களை செய்வதற்கும் நான் சிறு மிடங்கொடாமல் சேலையையினுகஞ்ச் சுருட்டிக்கொண்டு வருகத்தையுண்டாககினாலும், உண்மையையுடைய நாயகன் பிரியத்தொடு எவ்வாய்சரித்து வேண்டிவன், எனமேற கோபங்கொண்டின்புறத்திலுரு செல்லான, இதுவெனவ ஆச்சரியமோ என்று. (௪)

பிரபுடாகவாதினபதினைக கிலக்கியம்.

தலைவிசுருச் சக்சொல்லியது.

முநகைவாய்கண்மொழிமுலைமறறு முறையினொத்து
மிகவளர்மோகககரியாநினையன்றிவேறுளவெம
மகளிரையுங்கனஞ்ஞிமெண்ணுதுன்வழியொழிகித்
துகழ்பதியொடென்னபேதஞ்சுகவனாசேலமின்னே.

(இ - ள்.) சுகவனநாதர் சேலமாநகரிலவசிக்கின்ற நாயகியே! முகமும், சிரிப்பும், வாயும், கண்களும், சொற்களும், தனங்களும், இவைபோல் வனபிறவும் தான்முறைப்படி யொத்திருக்கப்பெறறு, மிகவும் வளாகின்ற ஆசைக்கனி

யாஹுப வுன்னை யல்லது வேறுள்ள எவ்வகை மேன்பாடுடைய பெண்களையுஞ் சொப்பனத்திலும் மதியாதவனாகி, உனது குறிப்பின வழியேயுடனது விளங் குகின்ற ராயகனிததுனக கென்னபேதம் அதைவிடுவாய எ-று. (டு)

பரகியாசுவாதினபதிகைக் கிலக்கியம்.

தலைவிசகியொடு சொல்லியது.

முனையேவ்விழிமடவாரபலர்தன்மனையொய்த் துவலப் புனையேடைகண்ணையுறமுன்னிலாயமொழில்புரினு மெனையேயவ்வலபன்பார்க்கின்றனனி. ஆவென்னவிரதை யினைநீர் முனிவர்பரவுஞ்சுவனரெற்பணங்கே.

(இ - ள்) பாசகவாதின என்று நீங்கிய முனையோர்கள் துண்கின்ற சுவன ராதா மலேச்சாரிபு சஞ்சரிக்குமெனது சகியே! கூரியவேலபோன்ற கணக் கையுடைய இளமைபருவப் பெண்கள் அநேகா தனதுவீட்டில மொய்ததுலா விக்கொண்டிருக்க, அவர்களை மதியாதவனாகி நான் அலங்கரிக்கப்பட்ட உபரி கைமேடை. துண்ணை புறவாசல் முனவாசல் பாங்கியாகுடனது சோலை இவை களிலெங்கே பிரவேசித்தாலும் எனையே அந்தநாயகன் பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறான் இதுவென அறப்பதம் எ-று. (கூ)

சாமானியாசுவாதினபதிகைக் கிலக்கியம்.

தலைவிசகியொடு சொல்லியது.

வேனார்விழிமடவார்மனையோறுமிருந்திருக்கத் தானேகொக்கோக்குருவென்றெனையத்தலைவனெண்ணி வானையெனப்பொன்மணிபெய்துதொண்டிசெய்வானிதென்ன நானேமெச்சிக்கொள்ளலாமோசுவனர்நாட்டணங்கே.

(இ - ள்) சுவனராதர் நாட்டிற சகியே! வேலபோன்றகண்களையுடைய வேசையா வீடுகளதோறும் பிரபலித்திருக்க அவர்களையெல்லாம்விட்டு வலிதி லெண்ணைக் கொக்கோக்கசாஸ்திரதிக்ஷாகுருவென்றுநினைத் தந்த நாயகன் மேக மே சமானமென்று சொல்லும்படி சொன்னங்களையும் ரத்தினங்களையுங் கொ ண்டுவந்தெனக்கெதோசொரிந்து அடிமைத்தொழிலுஞ் செய்வான், இதுவெ னனவிறதை, நானே பெண்ணை மெச்சிக்கொள்ளலாகாது எ-று. (எ)

க - வது மலர் முற்றும்.

வாசகசச்சிகாநாயகியி னிலக்கணமும்

அவள்குணங்களும்.

ஆகமுற்றவணிந்துபதியனு ருமிப்போதெனக்கலவிதகாநெல்லாம்
சேகரித்துவைத்தெதிர்பார்த்திருப்பவளேவாசகசச்சிகையாமென்பர்
மேகமொத்தகுழற்சகிமார்தமைப்பரிசுசித்தலபலவிதகோரிககை
தாசமுற்றுத்தாதுகிளைத்தான்வினவன்முதலவவடன்பண்பாமே.

(இ - ள்.) வாசகசச்சிகையென்பவள தனது சரீரமுழுதும் அலங்கரித்து
க்கொண்டு இப்போது நாயகன வருவானென்று கலவிக் குவேண்டிய பதார
ததங்கையெல்லாம் சேகராஞ்செய்துவைத்து எதிர்பார்த்தும் நாயகியேயாமெ
ன்று சொலவருபாநதோ. மேகத்தைப்பொத்த கூந்தலையுடைய சகிமாரகளை
பரிசுசித்தலும், பலவிதகோரிககைகளைக் கொள்ளுதலும், விருப்பத்தோடு தா
துகளை வினாவுதலும், முதலானவை அந்நாயகியினது குணங்களாகும் எ-று. ( )

முத்தாவாசகசச்சிகைக் கிலக்கியம்.

கவிக்கூறு.

சுருள்செயல்புட்பந்தொடுத்தல்வயங்கசசுடாதிருத்தல்
பொருள்பிறதேடலிவற்றிற்சகிகள்புடைவீரையக்
குருநகைசற்றரும்பத்துகிலசோரவுட்கூசவன்பன்
வருவழிபார்க்குமொருமான்சுகவனர்மண்டலத்தே.

(இ - ள்.) சுகவனநாதாநாட்டின்கண் ஒரு நாயகியானவள தனது சகி
மாகள் தாம்பூலமடித்தல் புட்பஹாரந்தொடுத்தல் பரகாசிக்குமபடி தீபங்
களைத்திருத்தல் மறமும் கலவிக் குவேண்டியவைகளெல்லாவற்றையுஞ் சேகரி
த்தல் முதலாகிய இவ்விதமுயற்சிகளை யருகிலவினாந்துநடத்தத் தான் அழகிய
புன்சிரிப்புத்தோனறவும் இடையிற்கட்டிய சேலைநழுவவும் உள்ளே வெட்கமு
ண்டாகவுமிருந்துகொண்டு நாயகன வருமவழியை பெதிர்பாரப்பன் எ-று. ( )

மத்தியாவாசகசச்சிகைக்கிலக்கியம்

கவிக்கூறு.

மதாழிலைச்சகிகட்குக்காட்டலிற்புட்பந்தொடுக்குமயி
லெழிலிற்பிறனாவெலவேண்டல்போற்பணியேநதுமன்றிப்
பழியற்றவோவியம்பார்ததெனமெத்தப்பதிவருமல்
வழியுற்றுநோக்குஞ்சுகவனர்வெற்பின்மதனகவே.

(இ - ள்.) சுகவனநாதர் மலைச்சார்பின மயில்போலு மொருநாயகியா
னவள் தனது தொழில் வல்லமைகளைச் சகிகளுக்குக்காட்டுவதபோலப் புட்
பஹாரங்களைத் தொழிப்பன், தன்னழகினாலே அயலிலுள்ளபெண்களையெல்லா

ம வெல்லவேணமிமென்று நிகைப்பதுபோலப் பலவாபரணங்களையுந்தரிப்பள், அன்றியும் குற்றமற்ற சித்கிரகளைப் பாரப்பதுபோல மிகவும் நாய்கனவரும் வழியை உற்றுப்பாரப்பள், இவைகளை யெல்லாம் மனமதனகண்டு சிரிக்கும் படிக்கு எ-று. (க0)

பிரபுடாவாசகசச்சிகைக்கிலக்கியம்
கவிகூற்று.

நறைகுழலூட்டிநகைதுகிலபூட்டிநறுங்குளப
நிறைமலாகஞ்சனமெல்லாமமைத்துநிமிர்படுகைக
யறைகமழ்சண்பகத்தாலவேய்ந்தெனத்தன்னணிநகவுற
நிறைவரலபார்க்குஞ்சுகவனாவெறபினிளகு கழிலே.

(இ - ள்.) சுகவனநாதா மலைசாரபில இளமைதங்கிய குயில்போலும் ஒருநாயகியானவள் தனதுகூந்தலுக்கு கிற்புகையூட்டி ஆபரணங்களையுந் துக் லையுஞ் சிவகாரமாகத்தரித்து வாசனைபொருநறிய சாத்தன்களபங்கள நிறைந்த புடபங்கள கண்ணுடி முதலியவைகளெல்லாவற்றையும் படுக்கையிற சேகரி ததுவததுக்கொண்டு அப்படுக்கைகவீடுமுழுதுங் கமழா தின்ற சண்பகமலா களால் அலங்கரித்தாற்போலத் தனதுவடிவழகு பிரகாசிக்குமபடியிருந்து நாயகனவரவை யெதிர்பாரப்பள் எ-று. (கக)

பரகியாவாசகசச்சிகைக்கிலக்கியம்
கவிகூற்று.

அத்தையைத்துங்கவைத்துத்தீபத்தைககடிதாங்கவிந்தோர்
தத்தைமுன்மேடைப்புறவொலிகாட்டித்தனிப்புரணி
மெத்தையிலோலையசைந்திடசுறநிமிக்கத்தவி
யெத்தையற்சோரனைப்பார்க்குஞ்சுகவனர்ப்புரத்தே.

(இ - ள்.) சுகவனநாதரின இனிமைதங்கியதலத்தினகண் ஒருகிளிபோலு நாயகியானவள் தனது மாயியானே தூங்கும்படிசெய்து விளக்கைச் சீக்கிர த்திலவித்து அங்கே முன்னுக்கிருக்கனற மேடையிலுள்ள புறவைப்போற கூவிக்கொண்டு மெத்தையின்மேலே தனித்துப்புரணி காத்தோலை ளசையும் படி சுற்றுப்புறத்தையெல்லாங் கைகளாலேதடவித் தந்திரமாக அன்னியனாகி ய களளப்புருடனைத் தேடிப்பாரப்பள் எ-று. (சஉ)

சாமானியாவாசகசச்சிகைக் கிலக்கியம்
கவிகூற்று.

கச்சுநெகிழ்ககக்கைககாப்பும்பிற்கொங்கைகளைப்பிடிக்க
மெச்சுகடுக்கனுஞ்செவ்விதழ்த்தேனுண்ணமேற்சரமு
முச்சுதலெண்ணிமணம்பூசியன்பருளமயங்க
நச்சுறுகண்ணியிருந்தாளசுகவனார்நாட்டிடத்தே.

(இ - ள்.) சுகவனநாகா நாட்டின்கண் விடம்போன்ற கண்களையுடைய வொருநாயகியானவள் நாயகனறனது இரவிக்கையை யவிழ்க்கவேண்டுமாயின் அவனது கைக்காப்பையும், பின்பு தனக்கிணைப்பிழைக்கவேண்டுமாயின் மெச்சத்தகுந்த அவன வச்சிரக்கிழிக்கையுஞ், சிவந்த அதரபானஞ்செய்யவேண்டுமாயின் அவன்மேலே சரித்திருக்குஞ் சரபபணியையம், எதத்ப்பறிகக நினைத்துக் களபங்களைப்பூசிகொண்டு புருடர்கொல்லாம் மனமயமழும்படி யிருந்தனள் எ-று. (கங்.)

உ - வது மலா முற்றும்.

விரகோதகண்டிதாநாயகியி னிலக்கணமும்

அவளகுணங்களுந்.

குறியிடமுற்றிதுவலாயிற் கொழுநனிகுகே யடுத்திலனேகூடற் கென்று, செறிவிரகத்தோமிசுந்திப்பவள்விரகோற்கண்டிதையாந்தேக னைத, லயிவறுகொட்டாவிவிடலழல் வருந்தனடுங்கல்வினையாட்டுறாமை, வயியளெனப்பாங்குகள்பாண்மனத்துயர்கூறுதன்முதலம்மயில் பண்பாமே.

(இ - ள்.) விரகோதகண்டிதையென்பவள் தாங்கள் குறித்தவிடத்திலிருந்துகொண்டு இதுவரை நாயகன் கூடுதறகு வரவில்லையேயென்று நிறைந்த விரகத்தாற் சிந்திக்கும் நாயகியேயாம், மேனியினைத்தல், புத்திமற்றது கொட்டாவிவிடுதல், அழுதல், வருந்துதல், ஏழைபோல் பாங்குகளி—த்தே தனது மனவிசனத்தைச்சொல்லுதல் இவை முதலானவை யந்நாயகியின் குணங்களாகும் எ-று. (கங்.)

முத்தாவிரகோற்கண்டிதைக் கிலக்கியம்.

கவிககூறறு.

பதியுற்றிலாநெவட்கூடினன்கொல்லெனப்பன்னுமின்னு
ரொதிர்சொற்சொலாதுறும்நாண்மிக்குழிக்குமிலுப்பைமல
ராகின்மெயக்கவுள்வெஞ்சுக்கபுறம்பார்த்திலளாய்விழிநீர்
முதிரத்தளருஞ்சுகவனர்வெற்பினொர்மொய்குழலே.

(இ - ள்.) சுகவனநாதா மலைச்சார்பில் நெருங்கிய கூந்தலையுடைய வொருநாயகியானவள் இன்னம் நமது நாயகன் வராதிருக்கின்றானு எவனைக்கூடினனெனவென்று ஆலோசிப்பன், வெட்கமிருந்த பாங்குகளோடு வார்த்தையொன்றுஞ் சொல்லாதிருப்பன், பெருமூச்சுவிடுவள், சரீரத்திற் கபோலங்களிரண்டும் இலுப்பைப்புப்போல் வெஞ்சுக்கப் பக்கமெங்குந் திரும்பிப்பாராதவளாய்க் கண்ணிலீல நீராநிறைய வருந்துவாள் எ-று. (கங்.)

மக்தியாவிரகோற்கணடிதைக் கிலக்கியம்.

கவிக்கூறு.

அழைத்திலளோமின்னழைந்துமிருட்கஞ்சியண்ணிலனே
பிழைத்தெவள்பாற்சிக்கினனென்னென்றுபிதற்றியிரு
குழைப்பொலிபூந்துகள்வீழ்ந்தெனக்கண்புனலகூர்தரச்செயி.
துழைப்பதுமக்கைச்சுகவனர்வெற்புற்றதோர்குழிலே.

(இ - ள்.) மாணேந்திய தாமரைமலர்போலுங் கைநீணையுடைய சுகவன
நாதர் மலேச்சார்பில் ஒருகுயில்போலு நாயகியானவள் நாமனுப்பிப துதிநா
யசனை யழையாதிருநதுவிட்டாளோ, அல்லது அவள் அழைத்தும் அந்நாயக
ன் இந்த இருட்டிக்குப்பயநது தான வராதிருந்தானே, பொருவேளைதவறி
யெவளிடகதிற் சிசுவிக்கொண்டானேவென்று பலவாறுகப்புலம்பித் தனது
காதற் பிரகாசிக்கும்படிநித்த புட்பத்தினதுகள்வீழ்ந்த பாவனைபாகக் கண்
களிலே நீர் பெருகச்செயதுகொண்டிருந்தனள ள-று. (சக)

பிரபுடாவிரகோற்கணடிதைக்கிலக்கியம்.

தலைவிசொல்லியது.

காயேவிராத்திருநீயேயெற்கண்ணைகடினவிறு
ணீயேபிதாமரங்காணீங்களேகிளைநீடிசைகூ
நீயேயிமீர்புதர்நீயேசுகியன்பனெய்திலனென்
வாயேமலர்ந்துகவனர்நாட்டென்புண்மார்துமினே.

(இ - ள்.) இராதநிரியே பெணக்கோபியாதே, நீயே யெனக்குத்தாய், க
டினவிறுளே நீயேயெனக்குப்பிதா, விறுகூங்களே நீங்களே யெனக்குச்சுற்ற
ங்கள், நெடியதே மிருநதவண்டிசுள் சதவிக்கப்பெற்ற புதர்வீடே நீயே யென
க்குச் சகி, யெனது நாயகனின்னம் வராதிருக்கினான் அதென்னகாரணம் உ
ண்மையாக நீங்களெல்லோரும் வாய்திறநதெனக் கினனபடியென்று தெரி
வித்துச் சுகவனநாதர் நாட்டிலிருந்தும் எனது மனவிசனத்தைத் தீர்ப்பி
ர்கள் ள-று. (கள)

பரகீயாவிரகோற்கணடிதைக்கிலக்கியம்

தலைவிசொல்லியது.

வனம்புகுந்தும்புயனீர்த்துளிமூழ்கியும்மாமலரா
லனங்களைப்பூசித்துமவெட்கத்தைத்தானமதாகவிட்டுந்
தனந்தனியுற்றும்விழிப்பாம்விரதந்தனைத்தொடுத்தே
வினங்குறியன்பன்சுகவனர்வெற்பினிங்கெய்திலனே.

(இ - ள்.) ஆரணியத்திற்புகுந்தும் மேகங்கள் பொழிவெற நீர்த்துளிச ளிலேமூழ்கியும் பெருமை தங்கிய புட்பங்களால் அடிக்கடி மனமதனைப்பூசை செய்தும் எனது வெட்கத்தைத் தானமிட்டும் தன்னநதனியாகவிருந்துங் கண்விழிப்பாகியதவசை நானசெய்தேன இன்னமும் யானகுறித்தநாயகன சுக வனநாதரது மலைச்சார்பாகிய இவ்விடத்திற்கு ஷராதிருக்கின்றானே எ-று. ( )

சாமானியாவிரகோற்கண்டிதைக்கிலக்கியம

சுவிககூறறு.

அந்தப்பிரியனி துவ்வாயேனிங்கடைந்திலன்மர்
மெந்தச்சிறிக்கிபகட்டினளோபொன்னெலாமவட்டுசு
சிறத்ததுணியினென்செய்வேனென்றுள்ளந்திகைத்துருத்தாள்
கந்தச்சுகவனார்வெறபோர்பெண்மையசிற்கட்டினலே.

(இ - ள்.) வாசனைபொருந்திய சுகவனநாதா மலைச்சார்பில ஒருநாயகி யானவள் அநநாயகன ஏனிதுவடையிற்கே வராதிருக்கின்றான, அவனை யந தத்தெருவில் எந்தச்சிறிக்கி யெத்திவசமாககினுளோ, கையிலுள்ள பணங்க னையெல்லாம் அவன் அவனுக்கு இறைத்துவிடத் துணிவானாகில் என்னசெய் வேன் என்று மனமயங்கி ஆசையினாலே கண்ணீரைச்சொரிந்தனள் எ-று. ( )

ந-வது மலர்முறறும்.

விபிரலதநாயகியினிலக்கணமும்

அவள்குணங்களும்.

செப்பியசார்படைந்துபதிவராமையினிப்படிமோசஞ் செய்தா னேயென், ரொப்பிலதாமனத்துயரமுழப்பவள் விப்பிரலத்தையுணர் த்தன்னாட்டு, மெய்ப்பொருவேதனைநெடுமூச்செறிதல் சகிகளைமுனி தல்விரகங்கூர்தன், மைப்படிவாள்விழிவழிநீர்மருவுதன்மூர்ச்சித்தவி ன்னவதைப்பிண்பாமே.

(இ - ள்.) விப்பிரலததையெனபவள் தீர்ங்கள் பேசிக்கொண்ட சங்கேத த்தலத்திற்குப்போய் நாயகன் வராமையினாலே இப்படி மோசஞ்செய்தானே யென்று ஒப்பில்லாத மனவிசனத்தால் வருந்தும் நாயகியேயாம், சரீரத்தில் பெரியவேதனையுண்டாதல், நெடுமூச்சு விடுதல், சகிகளைகோபித்தல், விரகம திகரித்தல், மைபொருந்திய வாள்போன்ற கண்களினிடத்து நீர்பொருந்தல், மூர்ச்சித்தல் முதலானவையிண்டுத் தெரிவித்த அநநாயகிக்குரிய குணங்களா ளும் எ-று. (20)

முதலாவிப்பிரலத்தைக் கிலக்கியம்.

கவிக்கூற்று.

பாங்கியர்தப்பமுழியானிசுஞ்சம்படர்ந்துபதி
யாங்கிலனென்பதுகண்டிறநீங்கவறிகிலளாய்த்
தேங்கியகள்ஞ்ணவண்டென்னமருண்டிதிசைதொறுமோர்
பூங்கிளினோககுஞ்சுகவனநாதர்பொருப்பிடத்தே.

(இ - ள்.) சுகவனநாதர் மலைச்சார்பில் ஓரழகிய கிளிபோன்ற நாயகியா
னவள் சந்மாருடைய தப்புவார்த்தையாற புதலாவிட்டிறகுப்போய் அங்கே நா
யகன்வராததைசகண்டு நிற்கவும் அதைவிட்டு நீங்கவும் தெரியாதவளாய் நி
றைந்த மதுவுண்ட வண்டுபோலமயங்கித் திசைதோறும் பார்த்தாள் எ-று. ( )

மத்தியாவிப்பிரலத்தைக் கிலக்கியம்.

கவிக்கூற்று.

உற்றேரிசுஞ்சத்தொருவருமின்மையுணர்த்துயிர்ப்பாற்
பொற்றேனிதழ்வதங்கப்பாதிப்பற்பதிபூஞ்சருஞ்ஞ
சற்றேகிறந்தகட்பார்வையும்வார்த்தைத்தழுதழுப்பும்
பெற்றேசுகவனர்வெற்பினின்றொருபெண்மறந்தே.

(இ - ள்.) ஒரு நாயகியானவள் புதர்வீட்டிறசென்று அங்கே ஒருவருமி
ல்லாமையையறிந்து பெருமூச்சினால் அழகிய தேன்போலு மினிமையைத்த
ருகினற தனது அதரங்கள் வதங்கிப்போகப் பாதிப்பற்பதிந்த பொலிவான வெ
றநிலைச்சுருளையுங் கொஞ்சந்திறந்த கட்பார்வைகளையுந் தழுதழுத்துத் தடுமா
றிய வார்த்தைகளையும் உடையவளாய்ச் சுகவனநாதர் மலைச்சார்பிலே யசை
வின்றி தனது தேகத்தைமறந்து நின்றாள் எ-று. (உஉ.)

பிரபுடாவிப்பிரலத்தைக் கிலக்கியம்.

கவிக்கூற்று.

குறிவயினெய்தியங்கன்பனிலீமையிற்கூர்மயலை
யறிசகிமார்க்குஞ்சொலவில்லைத் தூதுமனுப்பவில்லை
மறிமருள் கண்ணிபுறம்பார்த்திடாதலர்வாளிபொரப்
பொறிமதனைப்பண்டெரித்தசுகவனர்ப்போற்றினளே.

(இ - ள்.) மாணுமயங்கத்தக்க பார்வைகளையுடைய வொருநாயகியான
வள் குறிப்பிட்டிருந்த இடத்திற்குப்போய் அங்கே நாயகனில்லாமையால்
உண்டாகிய விரகத்தைத் தனது மனதறிந்து 'சகிமார்க்குஞ்சொலவில்லைத்
தூது, அந்நாயகனுக்குத் தூது மனுப்பவில்லை, பக்கமெங்கும் திரும்பிப்பாராதவ

ளாய் மன்மதபாணங்கள் வஞ்சித்தலாலே செல்வமிடந்து அந்த மன்மதனை முன்னுளிற் பெரிடியாக்கிய சுகவனநாதரைத் தியானித்துத் துதித்து நின்றாள் எ-து. (௨௩)

பரகீயாவிப்பிரலத்தைக் கிலக்கிடம்.

கவிக்கூற்று.

நாணாதியைக்கடந்துசர்ப்பத்தைநடுமிதித் து
மாணாவிருடுனையா கக்குறிவையின்வந்துமன்பற்
காணுமையால்விண்ணீடியைவெங்கூற்றின்கடாவொலியாப்
பேணுகின்றாள் சுகவனாவெற்பொருபெண்மெலீந்தே.

(இ - ள்.) அந்தச்சுகவனநாதர் மலைச்சார்பிலொரு நாயகியானவள் வெட்கமென்னு நதியைக்கடந்து அல்லது வெட்கப்படாமல் இயல்பான நதியைக் கடந்து வழிநடுவே பாம்பைமிதித்து மாக்ஷிமையற்ற விருளே துணையாகக் கொண்டு குறித்தவிடத்திற்கு வந்தும் நாயகனைக் காணுமையினாலே மேககாச சீனையை வெவ்விய யமனுடைய எருமைக்கடாவின சததமாகநினைத்து வருந்துகின்றாள் எ-து. (௨௪)

சாமானியாவிப்பிரலத்தைக்கிலக்கிடம்.

கவிக்கூற்று.

காமா துரணீவோராயுமெத்துங்கபடியிவ
ளேமாரினளொருதாதிசொல்லாடுவென்றிசைந்தபுநர்
தாமாவறியவண்டாம்விழிகாட்டித்தளிர்க்கைகொட்டிப்
பூமா முறுவல்சுகவனாவெற்பிற்புரிந்ததுவே.

(இ - ள்.) காமவிருப்பின லெல்லோரையும் மோசஞ்செய்கின்ற வஞ்சகியாகிய இந்தநாயகி யிப்போது ஒரு தாதிவார்த்தையினாலே மாறிப்போயினு என்று சுகவனநாதர் மலைச்சார்பில் அவளடைந்த புதர்வீடானது தாவியெழுந்த மாமரங்களறியும்படி வண்டிகளாகிய கண்களாகாட்டி தளிக்கென்னுங் கைகளைக்கொட்டி மலர்களுன்னுஞ் சிரிப்பைச்செய்தது எ-து. (௨௫)

ச - வது மலர்முற்றும்.

கண்டிதாநாயகியினிலக்கணமும்

அவள்குணங்களும்.

அயல்வனிதைதனைப்புணர்ந்தவடையாளத்துடனுதயத்தனாகா
கின்ற, நயபதியையிகழுணியுநாயகிகண்டிதைகுணங்களுமங்காலே, யி
யல்பொருளினுபகர்தளின்னலொடுதவித்துடு மூச்செறிதல்வாளா,

வயாப்புதியசித்திரமொததுறுதல்கண்ணீர்கொளல் முதலென்றுணர்த் தலாமே.

(இ - ள்.) கண்டிதையென்பவள வேறே யொரு நாயகியைக்கூடின அ டையாளங்களுடனே வுதயகாலத்தில் வராரின்ற (நலம்பொருந்திய) நாயக னை மிகவுங்கோபிக்கும் நாயகியேயாம். ஆராயுங்கால்வழங்கிய அருத்தமில் லாதவாத்தைசொல்லுதல், துன்பத்தோடுதவிக்கின்ற மூச்சுவிடுதல், உயர்ந் தபுதிய சித்திரத்தைப்போற சுமமாவிருத்தல், கண்ணீர்கொள்ளல் முதலான வை யநநாயகியின் குணங்களென்று அறிவிக்கலாம் எ-று. (உ௬)

முத்தாகண்டிதைக்கிலக்கியம்.

கவிக்கூற்று.

கலசக்குறிகடன்மார்பிடைத்தோன்றுவகாண்பளெனச் சலசக்கையாற்சொந்தநாயகன்மன்விழிதான்மறைக்கக் குலபத்தினிவினையாட்டிதுவென்றுளங்கொண்டினின்றிள் புலரிப்பொழுதிற்சுகவனநாதர்பொருப்பிடத்தே.

(இ - ள்.) சுகவனநாதாமலைச்சார்பிலே, சொந்தநாயகன் உதயகாலத்தி ற்றனமாபிறேனதுங் கலசக்குறிகளை யவள்கண்டுகொள்வாளென்று தாம னாமலர்போனற கைகளால் நாயகியின்கண்களைப்பொத்த அந்தக்குலபத்தினி யிதுவுமொரு வினையாட்டென்று மனத்தினைத்துறினரூள் எ-று. (உ௭)

மத்தியாகண்டிதைக்கிலக்கியம்.

கவிக்கூற்று.

குதலையொருத்திசுகவனர்வெற்பிறற்கொண்கனெஞ்சி லிதரதனக்குறிகண்டெடுரொன்றுமியம்பிலள்பின் பதறியுயிர்த்திலள்பாணுவுதயபருவமதில் வதனமிலக்குதலபோலக்கண்ணீர்வடித்தனளே.

(இ - ள்.) சுகவனநாதர் மலைச்சார்பில் மழைச்சொற்சுனையுடைய வொ ருநாயகி தன்மணவாளன்மார்பில் வேறே தனக்குறியுண்டாயிருப்பதைக்கண் டி அவனுக்குரோக, வொருவார்த்தையுஞ்சொல்லிலள், பின் பட்டத்தினுலே பெருமூச்சுவிட்டிலள், சூரியனுதிக்குங்காலையிற் றனதுமுகத்தை விளக்குவது போலக் கண்ணீர்வடித்தாள் எ-று. (உ௮)

பிரபுடாகண்டிதைக் கிலக்கியம்.

கவிக்கூற்று.

அன்னியமான்முககுங்குமநெற்றியணிந்துதயந் துன்னியநாயகனைக்கண்டுயிர்ப்புவன்சொற்றவிரந்தோ மின்னிதுமங்குளமென்னச்சுகவனர்வெற்பிலவன் றன்னியலகாணசசுகிகைக்கண்ணுடையத்தந்தனளே.

(இ - ள்.) சுகவனநாதர் மலைச்சார்பில் ஒருநாயகியானவள் தனது நாயகன் வேறொருத்தியினுடைய முடித்திலிருந்த குங்குமத்தைத் தனநெறியிலணிந்துகொண்டு உதயகாலத்தில வரககண்டு பெருமூச்சு கடினவார்த்தை முதலானவைகளொன்று மில்லாதவளாய் இது மங்களகரமென்று நினைக்கும்படி அந்நாயகன் தனது தனமையைத்தானே காணச்சமீபத்திருந்த சகியின் கையிலுள்ள கண்ணாடியைவாங்கி யவனிடத்திற கொடுத்தாள் எ-று. (௨௬)

பரகீபாகண்டிதைக் கிலக்கியம்.

கவிக்கூற்று.

மாற்றவடாயத்தணிதோய்கழுத்தொடுவா னுதயத்
தேற்றபதிவரக்கண்டயலோர்க்கொசியேகடுஞ்சொற்
சாற்றலளாய்க்கட்புனலவிரற்கொண்டுபிற்சார்ந்தசுகி
மேற்றெளித்தரண்மெய்ச்சுகவனர்வெற்பொருமெல்லியலே.

(இ - ள்.) மெய்மைபொருந்திய சுகவனநாதர் மலைச்சார்பில் ஒரு நாயகியானவள் தனக்கேற்ற நாயகனை வேறொருத்தியினுடைய தாயததுச்சரம் அழுந்தின் கழுத்துடனே பெருமைதங்கிய வுதயகாலத்தில வரககண்டு அயலோர்க்குப்பயந்தே கடினவார்த்தைகளொன்றுஞ் சொல்லாதவளாய்த் தனது கண்களிலுண்டாகிய நீரை விரலாலெடுத்துப் பககத்திலேயிருந்த சகியின்மேற்படும்படி தெளித்தாள் எ-று. (௩௦)

சாமானியாகண்டிதைக் கிலக்கியம்.

கவிக்கூற்று.

சீர்த்திகொங்கையுதயத்துன்மார்பிற்றெரியுதடா
பார்த்திடவேடிக்கையாயெனக்கீயந்தபணந்தவிரப்
பூர்த்தியுடன்பணியொன்றருளென்றொருபூவையன்ப
னேர்த்திருவாழிபறித்தாள் சுகவனர்நீணிலத்தே.

(இ - ள்.) சுகவனநாதர் நெடியநாட்டின்கண் ஒருநாயகியானவள் பிரியனைநோக்கிச் சிறப்புப்பெற்ற தனக்குறிகள் இந்த வுதயகாலத்திலே யிதோவுனது மார்பிற்றெரிகின்றன பாரடா வேடிக்கையாகப் பார்த்துப்போகலாமென்றெனக்கு முன்னே கொடுத்தபணத்தை யல்லாமலும் இப்போது மனப்பூர்த்தியுடனே ஓராபரணத்தை யெனக்குக்கொடி நீயென்று சொல்லிக்கொண்டு ஐந்த நாயகனுடைய பொலிவான வழகுதங்கிய மோதிரத்தைப் பறித்துக்கொண்டாள் எ-று. (௩௧)

இ - வது மலர் முற்றும்.

கலகாரநரிநாநாயகியி னிலக்கணமும்

அவளகுணங்களும்.

அன்பனைவெஞ்சினத்தாலெண்ணுது நிந்நித்தவமானித்தகற்றிச்சென்ற, பின்புகுழைந்தாகுவிக்கும்பேதைகலகாரநரிதைபெருமூச்சிடுவன்பிரமைபரிதாபம்தனவேதனையழுகைவகைக்காகாச்சொ [லோர். லென்பமுதலானவை மறழிவள்குணங்களாக வெடுத்திசைப்பர் மே

(இ - ள்.) கலகாரநரிநாநாயகியெனவவள் கோபத்தினாலே மதியாமற் றனது நாயகனைநிந்தித்து அவமானப்படுத்தி வெளியேதூரத்திவிட்டு அவனபோனதினபின் மனசிரங்கி விசனப்பபிடு நாயகியேயாம், பெருமூச்சு, வலியமயக்கம், பரிதாபம். விரகவேதனை, அழுகை, உபயோகமற்றவாரத்தை முதலானவைகள இந்நாடகியின் குணங்களாக வெடுத்திசைசொல்லா முன்னோ ௭-ம். (௩௨)

முததாகலகாரநரிதைத கிலக்கியம்.

கவிகூற்று.

சினந்தேகுநாதன்பின்சென்றுபசாரஞ்செயாடனது மனந்தேர்ச்சிமுதலோர்க்குவெடகத்தினவ்வாறுசொலாள் நனந்தோய்சுகவனாநாடடிகள்லபொரக்கட்புனல்கொண்டனந்தாழ்சிறுநடைமின்படுகைக்களுயர்நுவளே.

(இ - ள்.) அன்னமும் கீழமைப்படுகின்ற சிறியநடைமினையுடைய வொருநாயகியானவள கோபித்துக்கொண்டு போகின்ற நாயகனுக்குப் பின்னே சென்று போகவேண்டாமென்று உபசாரமொன்றுஞ்செய்யமாட்டாள் வெட்ககன்னிலே தனது மனத்திந்த சகிமுதலானவர்களுக்கு அவ்வகையைத் தெரிவிப்பாள், கனம்பொருந்திய சுகவனநாதாநாடடிகள் இளமையான தென்றலானதுவீசி வாதிக்கக் கண்ணிலே நீர்பொருந்தப்பெற்று படுகைக்களுள்ளே வருந்து மெலிகுவள ௭-ம். (௩௩)

மத்தியாகலகாரநரிதைக்கிலக்கியம்

கவிகூற்று.

இடர்ச்சிமாராக்குச்சொலாவிழற்றி நுவதில்லைசொல்ல மடநெடுவெட்கமவிடாதென்செயவோமெனவல்லவனற மொடர்கலகஞ்சொலவன்னவாபாற்சென்றுஞ்சொல்கிலளாயுடனெதிர்சென்னிவீரத்தாள்சுகவனஞர்வஞ்சியே.

(இ - ள்.) சுகவனநாதர்தலத்தி லொரு நாயகியானவள் நமதுமனவரு ததத்தைச் சுகிமாராகளுக்கு நாம் சொல்லாவிட்டால் திருவதில்லை, சொல்வதற்கோ அறியாமையையுடைய நெடிய வெட்கமானது நம்மைவிடமாட்டாது இ

தற்கென்னசெய்வோ மென்றொருவாறு துணிந்து தனது நாயகனொருடா
நத கலகத்தைத் தெரிவிப்பதற்கு அந்தச் சுகமாட்சினி-தலைவனும் ஒன்று
சொல்ல மனமில்லாசெவளாய உடனே யவாசஞ்சூக்கு நேரோ தலையவனைத்து
நின்றான் எ-று.

(௩௪)

பிரபுடாகலக ரசின கககலககியம்.

கவிச்சுற்று.

வாதுகுகிங்கேலா மட்டி வாபேதுணிந்தனைவாளவிழிகா
ளே துகசெங்கோன முனிசிவநகீரகைகாளவினாநதேனகலக
நீதித்தப்பாகவீனாதீரநனநினாநினைகுவரோ
சோதிசசுகவனாநாடடெனொரு குயிலசோந்தனளே

(இ-ள்) ஒருநாயகியானவள அறியாமையையுடைய என்னாயோ இந்
கென வாதுபேச நீதுணிந்தாய், வாளபேரனற கணகீள் நீநகள் என நாயக
னுக்கெதிரே யேதுசுகசுவரதீரகள், எககளை நீநகளுள் கீரமப்பிசகாவிரா
நது கலகத்தைத்தீர்த்தீரகள், மூடாந் நனமையை நினைத்து அறிவார்களோ
ஞானப்பிரகாசத்தையுடைய சுகவனநாதா நாட்டினிடத்தென உசொல்லி விச
னத்தாறசோரநதான் எ-று.

(௩௫)

பரகீயாகலகாநதரிதைககலககியம்.

தலைவ்சொல்லியது.

தயிரியபநதயம்போயிறறனறேவெடகஞ்சாயநததுறேரோ
செய்ரொழொநதனர்வாயககாலகளானதிறைநதிக
ஞயிரினுமன்பனைப்போபோவென்றேனசினநதுள்ளதன்றே
பயிலவிதியினபயனயாககுஞ்சுகவனாபாரிடத்தே

(இ-ள்) தயிரிய பநசயங்கெல்லாம் அன்றேபோயின, வெட்கமும் அ
வவாதேபோய்ற்று; உறவினரெல்லாம் குற்றமுடையவர்களாய் நொந்தார்கள்,
அலைகளையுடைய நதிகளெல்லாம் வாயககாலகளாயின நாளங்நன நடந்தும்
இப்போது என்னுயிரினும் பிரியமுடைய என்னுயர்களைத் திரிணீகரித்துபோபோ
வென்று துரத்தினேன் சசுவனநாதாநாட்டில் யாருக்கும்பொருந்திய விதப்
பயன உண்மையானதன்றே எ-று.

(௩௬)

சாமானியாகலகாநதரிதைககலககியம்.

தலைவ்சொல்லியது.

உயாபொறகுவிபலதநதுஞ்சுகவனஞரிலென்பாற
றபவுற்றுச்சம்பளமில்லாமறசேவகத்தன்மைசெய்த
நயசித்தசன்பிழையொன்றேன்பொருதினதுநானசினந்தேன
வயதுசசிதிககிகடகைப்பாபிடரில் மதியுணமையே.

(இ - ள்.) சுகவனநாதர் தலசத்திலுமாயாக பலசொர்னத்தூவியல்களை யெனக்குக்கொரிததும் எனமேற பகூயிதருது சமபளயிலலமலே சேவகத்தன்மைசெய்துகொண்டு இதுவகாவநக நயம்பொருந்திய மனமதனான அந்தநாயகனுடைய பொருதப்பித்தகைப பொறுத்துசொள்ளாமல் ஏனவனையின்று நானகோபிகதேன அயயோ வயதுசசிநிக்களுககப பிடரிமேற புத்தியென்ப தசத்தியமே.

(ரு)௯

சு - வது மலர் முற்றும்.

புரோடிதபதிகாரநாடி கிணிலககணமும்

அவளகுணககணமும்.

தனதுநகர்விடுத்தும்றுதலத்தினிற்சென்றழைந்தசொந்தத்திலே வன்றன்னை, மனதுதனினைத்துருநிமழைமுகிலகாணமயிலபோல் வருந்தாரின்ற, வனநிகருநடையுடையவரிவை புரோடிதபதிகையவத்தைபத்தும, பனகபணகடிதடவபபைந்தொடிதன் குணங்களைபபகரலாமே.

(இ - ள்.) புரோடிதபதிகை யெனபவள தனது நகரத்தைவிட்டுப் புறப்பட்டிடுபேய் மறுதேபத்திலிருக்கின்ற சொந்தநாயகனை மனதிலே நினைத்துருகி (மழைமேகத்தைக்காணாத மயிலேபோல) வருததபபடுகின்ற (அன்னம்போலு நடையினையுடைய) நாயகியேயாம், தசாவததைச்சுரும் (சாப்ப்படைத்தையொத்த வலகுலையும் பசியவனைகளையுமுடைய) அநநாயகியின் குணங்களைனு சொல்லலாம் எ-று.

(ரு)௧௦

முத்தாபுரோடிதபதிகைககிலக்கியம்.

கவிகசு-றறு.

அல்லல்சுகிகட்டுணர்த்தாள்பைமபாசியணையடுத்து மெல்லவதிற்றாயிலாள்வெள்கிக்கட்புனல்விஞ்சவீடாள் சொல்லமிடறுக்காள்பதருளிச்சுகவனநார் வல்லவியெண்ணத்தைமன்மதனேயறிவான்மதித்தே.

(இ - ள்.) சுகவனநாதர் நகரி லொருநாயகியானவள், தனது மனவருத்தத்தைச் சுகிகளுக்குத் தெரிவியாள், பசிய நீர்ப்பாசியாற்செய்ததேயனத்தையடுத்தும் வெட்கத்தாலுதி படுத்திறங்காள், கண்ணீராயதசரிக்க வெளியிலிடாள், வார்த்தைபேசவதிற் றெண்ணடைய யிறுக்கிக்கொள்ளாள், பதறமாட்டாள், இவளெண்ணத்தை மன்மதனே மதித்தறிவான எ-று.

(ரு)௧௧

மத்தியாபுரோடிதபதிக்கைக்கிலக்கியம்.

தலைவிசகியைவினாவுதல்.

பண்டுளவேயிவ்வளையனாநூண்கலைபார்க்கினிசை
வண்டுமூல்வேனிலிலவேருகத்தோன்றியவாநென்னசொல்
விண்டுவனங்கும்சுகவனநாயகர்வெற்பின்மிசைச்
செண்டுவிருந்தத்திரண்டெழுபூண்முலைதேன்மொழியே.

(இ - ள்.) திருமால் பணியாநின்ற சுகவனநாதர் மலையினமேற புட்பச்
செண்டுகளுந் தோற்று வருந்தும்படி திரணியவளாநக ஆபரணங்களையணிந
த முலைகளையுந், தேனைநிகர்த்த சொற்களையுமுடைய சக்யே, இந்த வளைகளும்
அனாநூணுந் துகிலும் முன்னிருந்தவைகளே, பார்க்குமிடத்துக கிதங்களைப
பாடுகின்ற வண்டிகள் சுழன்றுலாவும் வசந்தகாலத்தில் இவைகள் வேருகத்
தோற்றிய காரணமென்னசொல் எ-று. (௪௦)

பிரபுடாபுரோடிதபதிக்கைக்கிலக்கியம்.

கவிக் கூறு.

முத்தாரமுமனாநூணுங்கமலமுநிழ்வடமும்
பத்தாநடந்தவன்றேபினனடந்தனபாசிபந்து
சத்தாமுயிருளதோவிலதோவெனத்தானறிய
வித்தாரிமுன்கைசுகவனர்வெற்பிலவினாந்துறதே.

(இ - ள்.) சுகவனநாதர் மலைச்சார்பி லொருநாயகியின முத்தாரங்களும்
அனாநூணுந் தாமனாயரும்பின் சரங்களுந் தனதுநாயகன் ஊர்ப்பயணம்புற
ப்பட்ட வபபோதே அவனபின்னேபோய்விட்டன இப்போது இவளுக்கும்சத்த
தாகிய பிரணனிநுக்கின்றதோ விலலையோவெனது நாடிப பார்த்ததறியுமபொ
ருட்டு வேகமாக பாசிபந்தானது விரப்பன்னியாகிய அவள முன்கையை யடை
ந்தது எ-று. (௪௧)

பரகியாபுரோடிதபதிக்கைக்கிலக்கியம்.

கவிக் கூறு.

அம்மாமில்லகம்புயப்பூவைப்பார்ப்பளதுதொடா
னெம்மாயமோவென்றிரங்குநங்கைக்குமெதிர்புகலாள்
விம்மாவிஞ்ஞையர்சொற்குமனத்துள்விடைகொடுப்பள்
சும்மாசுகவனர்காட்டுமிர்க்காள்வஞ்சிசோர்ந்தஞ்சியே.

(இ - ள்.) சுகவனநாதர்காட்டில் வஞ்சனைமிருந்த வொருநாயகியானவ
ள் தனது அழகிய மாமியாள் கொண்டுவிந்துகொடுத்த தாமரைப்பூவைக்கண்
னுந் பார்ப்பனேயல்லது கையாற் றொடமாட்டாள், இவளுக் கென்ன மாயா

வஸ்தையோ வந்துளதென்று விசனப்படுகின்ற நங்கைக்கெதர் மொழியொன் றுஞ்சொல்லாள், வீமம்ச்சுகிமார்க்களவாததைக்கு மனத்தினுள்ளே விடைகொ டுப்பள், சுமமாவருந்தி அன்னியாகுபுப் பயநது பெருமூச்சு விடாதிருப் பள் எ-று.

(சஉ)

சாமானியாபுரோடிதபதிகைக்கிலக்கியம்

கவிக்கூற்று.

அன்புநம்மீதிலுடையாளிவளென்றறிந்துநண்பன்
பின்புதனங்களனந்தமுதவப்பெறுவதெண்ணிந
தென்புயாகண்ணின்மிளகுராததிட்சுசிமிட்டிநின்று
மென்புனல்காட்டிந்தெருவிற்ககவனார்வெற்பொர்மின்னே.

(இ - ள்.) சுகவனநாதர் மலைச்சார்பில ஒருநாயகிடானவள நம்மீது அ திக பிரியமுடையவ ளிவளென்று தெரிந்து நாயகனுனவன பின்னநேகபண ங்கள் சொண்புவந்துகொடுக்கத் தான் பெற்றுக்கொள்ளலாமென்று நினைத்து த் தென்புபொருந்திய தனது கண்ணில் மிளகையுரைத்தததடவித் தெருவிலே நின்று சிமிட்டி மெல்லியநீரை உண்டாக்கிக்காட்டுவள எ-று.

(சந)

எ-வது மலர்முற்றும்.

அபிசாரிகாநாயகியிலக்கணமும்,

அவள்குணங்களும்.

தனைத்தலைவனனுசரிக்கத்தானவனையனுசரிக்கத்தகுந்தசெய்வா ணினைத்தவபிசாரிகையந்நேரங்கட்கேற்றவணிநிறைத்தல்சங்கை கனத்தமகிவலிகபடமரியவினைமுயற்சியைந்தக்கன்னிபண்பா மனத்தைநிகர்சுவீயைபரகியையபிசாரிகைக்கற்றமொன்றே.

(இ - ள்.) (மதித்த) அபிசாரிகையென்பவள் நாயகன் றன்னை யனுசரிக்க வாவது, தான் அவனை யனுசரிக்கவாவது, தகுந்தவைகளைச்செய்யும் நாயகியே யாம். அவ்வவ் வேளைக்கேற்ற வாபரணங்களை நிறையத்தரித்தலு; சந்தேக ம் (கனத்த) புத்தி, வல்லமை, கபடம், அசாத்திய காரியமுயற்சி, இரத வைந் தும் அந்நாயகியின் குணங்களாகும் (அன்னமபோன்ற) சுவீயாபிசாரிகைக்கு ம், பரவீயாபிசாரிகைக்குஞ் சமயமொன்றே எ-று.

(சச)

முத்தாபி சாரிகைக் கிலக்கியம்.

தலைவிக்குச் சுகிசொல்லியது.

மேககணிதன்பயணிமித்தம்விளக்கமின்னாந்
தோகையிருமுற்றதாள்சுவார்க்கோழிசுபமொலித்த
நாகரிகநிஞ்சுஞ்செலற்கீதுநலசமயம்
வாகர்சுகவனார்வெற்பணங்கேயெழுவாய்மகிழ்ந்தே.

(இ - ள்.) அழகுற சிறந்தவராகிய சுகவனநாதர் மலேச்சார்பில வசிக்ருங் கன்னிகையே! மேகமென்னுங் கணிதவான்பயணத்திறகுரிய நிமித்தத்தை விளங்கக்காட்டினன்; மின்னலென்னுஞ் சகி யுருளையோடும்படி விலக்கினன்; சுவர்க்கோழிகள் சுபமாக வொலித்தன; நாசரிசமான புதாவீட்டிறகுப்புறபபட விதுவே நல்லசமையம் ஆகலால், நீ மனமந்நுநதெழுவாய எ-று. (சுரு)

மத்தியாபிசாரிகைக் கிலக்கியம்.

தலைவன தலைவியொடு சொல்லியது.

நாகமிதித்துவருவாயென்பொற்புயநண்ணவொவ்வாய்
மேகவிடிசுருமங்கஞ்சாயிங்கென்சொலவெறுத்து நுக
கோகனகத்தைத்திருபபுவையென்செய்குவதிதற்கு
மாகர்துதிக்குஞ்சுகவனநாதர்வனாமயிலே.

(இ - ள்.) தேவாகள புழாநின்ற சுகவனநாதர் மலேச்சார்பில வசிக்ருமயிலே நீ வழியிலே சர்ப்பவகளை யு மீத்திதவருவாய், எனது புயங்குன்ற பொருந்தச் சம்மதிகமாட்டாய், மேககாச்சனைக்கு மங்கே பயப்படாய, இங்கே யென மிருதுவசனங்களை வெறுத்து உனது தாமமாமலர்போனது முகத்தைத் திருப்பிக்கொள்வாய், நானிதற்கென செயவது எ-று. (சுக)

பிரபுடாபிசாரிகைக்கிலக்கியம்.

கவிக்கூற்று.

தனபாரநின்னிடையாங்காதிருளிற்றளிரடியா
லனமேயெவ்வாறுசெல்வாயென்றபாங்கியையாயிழைபார்த்
தெனதாமனோரதமுங்காமபாகனுமிங்கிருக்கப்
பினனோதுதாழ்வுசுகவனநாட்டெனப்பேசினனே.

(இ - ள்.) அனனம்போலவளே முலைகளாகிய பெரியபாரத்தை உனது சிற்றிடை பொறுக்கமாட்டானு, அன்றியும் இரதக் கடினவிருளிலே தளிர்போல் மிருதுவாகிய பாதங்களைக்கொண்டெப்படி நீ நடந்துசெல்வாய் என்ற சகியை அநத நாயகினோக்கி யென்னுடைய மனமாகிய தேரும், மனமதனாகிய சாரதியு மிங்கேயெனக்கு அமைந்திருக்கச் சுகவனநாதரநாட்டிற பின்பென குறைவென்று சொல்லினான் எ-று. (சுக)

பரகியாபிசாரிகைக் கிலக்கியம்.

கவிக்கூற்று.

இரவேபுகல்புயலேகதிர்வல்லிருளேயொளிரெவங்
கரவாகியவழியேமார்க்கங்காடுகளேபடுக்கை
தரநீலமெத்தையுடைமுந்தியேயெனத்தான்மிரிவள்
வீரகாணலத்தினொருத்திசுகவனநாதர்வெற்பிடத்தே.

(இ - ள்.) சுகவனநாதா வணக்கண ஒருநாயகி தனது விரகாக்கினியினு
லே இராத்திரியே பகல், மேகமே சூரியன், வலியவிருளே பிரகாசம், வெவ்
வியதூட்டுமிழியே நல்லாழி, காடுகளே படுக்கைவீழி, சேலை முனரூணையே
பசுசுவமான நீலே நபல மலரணையெனுமபடி தான சஞ்சரிப்பள் எ-று. (1)

சாமானியாபிசாரிகைக்கிலக்கியம்.

கவிசுகூற்று.

பரிபுரமாடவளைகளபண்பாடப்பணைத்தமுலை
சரிசரியென்று குலுங்கவுலலாசத்தனிநடைபெற்
றுரியபொன்னாசைபிடித்து நதநண்பனுறையுள்வந்தா
ளரியசுகவனாவெற்பிலொருத்தியனநிகாத்தே.

(இ - ள்.) அருமையான சுகவனநாதா வணக்கண ஒருநாயகி பாச்ச்சில
மபுகள் சுலகலெனறுவாடி, வளைகள் அதற்குத்தக்க பண்களைப் பாடுவனபோ
லொலிக்கவும பருத்தமுலைகள் இவ்விரண்டுஞ் சரிசரியென்று மகிழ்வனபோ
ற பூரித்துக்குலுங்கவும், உலலாசமாய் ஒப்பற்ற நட்டைய யுடையவளாய்ப்
பொருளாசை பின்னேயின்று தனனைப்பிடித்தது தள்ளிவிட நாயகனிக்குமி
டத்தைத்தேடி யனன்மீட்பால வந்தனள் எ-று. (சுக)

சந்திரிகாபிசாரிகைக்கிலக்கியம்

கவிக்கூற்று -

சலைமதிதோன்றியபோதினிற்றாணங்கலைமதிபெற்
றிலைதிகழ்பூணிளன்பனிநுககுமிடங்குறித்து
மலைமுலையேநதிநெடுமாலெனுமபடிவந்தனளா
லலைநதிசூடுஞ்சுகவனநாதரணியெற்பினை

(இ - ள்.) உலைகளோடுகூடிய கனகாநதியைத்தரித்த சுகவனநாதரது அ
ழகியவணக்கண இலைவடிவாகப் பிரகாசிக்கும் ஆபரணத்தையணிந்த வெரு
நாயகியானவள சலைகையுடைய சந்திரனுதித்த சமயத்திலே தானும் சின்ன
பின்னமாகக்கலைந்த அறிவையுடையவளாய்க் கோவாதனமலையை முலை
நிலமாகிய ஆயாபாடிவிற சூடைபோலெடுத்தாநின்ற தருமா லுக்கொப்பாக அ
லநகரித்த முலைகளைத்தாங்கி யிவள்கொண்டது நெடியவிரகமென்று எவரும்
நினைக்கும்படி நாயகனிக்குமிடத்தைத் தேடிவந்தாள் எ-று. (ரு0)

திவாபிசாரிகைக்கிலக்கியம்.

கவிக்கூற்று.

பதியரசன்சொற்பாடிககேவழிவாணிபார்த்துவா
யிதிமுறையாருஞ்செலும்போதுதாமும்வினாந்துடன்போ
யதிகவலுவெய்யுடையதுபோற்பின்னின்றாடினரோர்
மதிமுகமானும்புமாணுஞ்சுகவனர்மண்டலத்துே

(இ - ள்.) சுசுவணநாதர்நாட்டிற் பட்டினத்திராசன் கட்டளைப்படிக்கே திருவிழாப்பார்த்த வருவதற்கு கிரமமா யனைவரும் செல்கின்றபோது தாங்களும் அவர்களுடனே விரைவாகப்போய் இடையேயதிகமானசோலியேதோ தமக்கிருப்பதபோற் பிணைபிட்டுநின்று சந்திரனையொத்த முகத்தையுடைய வொருநாயகியும் நாயகனும் கலந்து விளையாடினார்கள் எ-று. (௫௧)

நாயகிகளின்விரிதொகை.

முதல்வகுத்தநாயகிகள்பதின றுவருந்திறத்தான்முறையேறிந்த விதமித்தவெண்மர்களாய்ள்ளங்குவரவ்வாறு தொகைவிரிகுங்கர்லையிதமிசுத்தநாற்றிருபத்தெண்மருததமா திருணவியைபாலன்னேருத்திசுற்றுமுலகின்முன்னூற்றெண்பத்துநாலவர்களாயோங்குவாரோ

(இ - ள்.) முகமருசசத்தில வகுத்தப்போந்த பதினாறுவகை நாயகிகளும் தனித்தனி ததகம் ஏதக்களாற கிரமப்படியிவ்விதமாக இருதக்குச்சத்தில மைந்தசுவாதீனபதிசாதி அட்டநாயகிகளாயப்பிரகாசிப்பா, அவ்வாறேதொகையெவிரிககுங்கால் (இனிமையிசுந்த) நூற்றிருபத்தெட்டி நாயகிகளாவர், அவர்கள் உத்தமாதிருணசம்பந்தததால் (கடல்குழந்தபூமியினகண்) முந்நூற்றெண்பத்துநான்கு நாயகிகளா யுயாவார்கள் எ-று. (௫௨)

இதவமுத.

இத்தகையரினந்திவ்வியாதிபேதத்தாலாசிரத்துநூற்றைம், பத்திருவராஞ்சாதிபேதத்தாற்கணக்கிடிற்றபலராய்நிற்ப, ரத்தகையசுவாதீனபதிகாதிபேதமுகதைக்கமையாவேனு, முத்தமமுன்னூலுளவென்னுணாத்துமென்பர்சிலரதுகொண்டினர்த்தாமன்றே.

(இ - ள்.) இத்தனமையையுடைய முந்நூற்றெண்பத்து நான்குநாயகிகளும், இன்னந் திவ்வியாதிபேதததால் ஆயிரத்து நூற்றைம்பத்கிரண்டு நாயகிகளாவர், சாதீபேதத்தாற் கணக்கிடப்புகின் அநேகராயநிற்பர், (அந்தபபெருமைதங்கிய) சுவாதீனபதி காதிபேதங்கள் முததைக்குப் பொருந்தமாட்டாது களென்னினுஞ் சிலகிரந்தகர்த்தாகள் (நன்மையிணையுடைய) முன்னூல அப்பேதங்கள் முததைக்கும்பொருந்தமென்று அறிவிக்குமென்பா, ஆதலால் அவவுறுதிக்கொண்டு நாமும் அவ்வாறேசொல்லினும் எ-று. (௫௩)

அ-வது மலர்முற்றும்.

இன்னுஞ்சிலநாயகிகள்வருமாறு.

இன்னவிதநாயகிகளெவரினுஞ்சம்பந்த மொன்றுமில்ராயின்னும், பன்னரியபிரவச்சற்பதிகையென்றுஞ்சமாகச் சற்பதிகையென்றும், வன்னமுலையநாயகிகண்மற்றிருவருளொன்பர்வடநூல்வல்லோ, ரன்னவர்தமிலக்கணமுமமைகுணமுமினிவிவரித்தறைதுமாதோ.

(இ - ள்.) இரதவிசமாகவழங்கிய பலநாயகிகளினுஞ் சம்பந்தமொன்று மில்லாதவர்களாட்ச் (சொல்லுதற் றரிய) பிரவச்சற்பதிகையென்றுஞ் சமாகச் சற்பதிகையென்றும் (அலங்கரிக்கின்ற முலைகளையுடைய) நாயகிகள் மற்று மிருவர்களுண்டென்று வடநூலாசிரியர் சொல்லுவா; அந்நாயகிகளினிலக்க ணமும் அவர்க்குமரதகுணமும் இனி விவரித்துச்சொல்வோம் எ-று.

இப்பெயர்களை வடநூலார், ப்ரவச்சற்பதிகா, சமாகச்சற்பதிகாவெ ன்பர். (ருச)

பிரவச்சற்பதிகாநாயகியினிலக்கணமும்,

அவள்குணங்களும்.

அக்கணத்திலுர்ப்பயணமதுசெயநிரசயித்தபதி யணங்கேநீங்கா ப், பக்கமுற்றபிரவச்சற்பதிகைமனத்துயர்மருண்டபார்வைதாப, மிக் கடித்தமூர்ச்சைபெரு மூச்சுமிடறிறுகியசொலவெள்ளம்போலு, மை க்கயற்கண்ணீர்பயணத்தடைக்குறியின் னனவவள்பால்வருப்பண்பாமே

(இ - ள்.) (நீங்காப்பிரியம்பொருந்திய) பிரவச்சற்பதிகை யென்பவள் அந்தக்ஷணத்திலே ஊர்ப்பயணஞ்செய்ய நிச்சயித்தபுருடனையுடைய நாயகி யேயாம், மீனவருத்தமும், மருண்டபார்வையும், தாபமும், மிகவுண்டாகிய மூர்ச்சையும், பெருமூச்சும், தொண்டையிறுகியசொல்லும், (மையெழுதிய கெண்டையொத்த) கண்களில் வெள்ளம்போலோமிகின்றநீரும், பயணத்த டைக்குறியி முதலானவை அந்நாயகியினிடத்து வருங்குணங்களாம். (ருரு)

முத்தாபிரவச்சற்பதிகைக் கிலக்கியம்.

கவிக்கூற்று.

தலைவன்பயணஞ்சொலவுடனேயுட்டளர்வினளா
யலைமென்கொடிமுகம்பாதிவளைக்கவதுதெரிந்து
நிலையங்கவன்பிரியாதச்சுவனார்நீள்வவாயின்
முலையொன்றிடக்குயிலபோற்சுகிகாவின்முழங்கினளே.

(இ - ள்.) நாயகன் றனது பயணத்தைத்தெரிவித்தவுடனே மனவருத்த முடையவளாய அலைகின்ற மெல்லிய கொடிபோலும் நாயகியானவள் தன்மு கத்தைப் பாதிவளைக்கச் சுகியதை யறிந்து நிலைமையையுடைய வந்நாயகன் பிரியாதவனாகி சுகவுணநாதரது நெடியவரைக்கண் அந்தநாயகியின் முலைகளி ல் ஆலிங்கனஞ்செய்து கொள்ளும்படி சோலையிற்போய் நின்று ருயில்போற் சத்தித்தனள் எ-று. (ருசு)

புத்தியாபிரவச்சற்பதிக்கை கிலக்கியம்.

கவிக் கூற்று.

அயல்போவதனை சுகவனார் வெற்பன நின்றுணர்த்தக்
கயலேர் விழிப்புனல்காட்டாடடைச்சொற்களைப் புகலா
ளியல்பா முயிர்ப்புங்கொளாட் னறலையெழுததிதெனுமச
செயல்போல நெற்றியைத் தொட்டாளடிக்கடி சேயிழையே.

(இ-ள்.) சுகவனநாதர் மலைச்சார்பிற நன்னு நாயகன் மறுதேசத்திற்குப்
புறப்படுஞ்செய்தியைத் தன்னிடத்தில் அழித்தறிவிக்க, அப்போது கெண்டை
மீன்போ லழகியகண்களிலே நீலாவடியாள, தண்டை சொற்களொன்றுஞ் சொ
ல்லாள், இயல்பாகிய நெடுமூச்சும விடாள், தன றலையெழுததிதெனென்று கா
ட்டும் அச்செய்கைபோல் அடிக்கடி அநநாயகி தன்னு நெற்றியைத் தொட்
டாள் என்று.

(ரு)

பிரபுபிரவச்சற்பதிக்கை கிலக்கியம்.

கவிக் கூற்று.

பயணசித்தத்தைப் பண்பொலவெள்ளிப்பாருநலகித்
தயவிருக்கடமுறும்போய்வருகதடமபுயவென்
னியல்குபச்செய்தியி னிக்கேட்பையிவ்வளவேயெனநன்
னயனுறத்தானறிவித்தாள் சுகவனார் நாட்டணங்.

(இ-ள்.) நாயகன் தான் பயணித்ததாய்நுப்பத்தைச் சொல்லியமாதிரி
த்தில் அவன்கையில் வெற்றிலைபாக்குக்கொடுத்த உமக்கெனமே லெப்போது
ந் தயவிருக்கட்டும், போய்வரும் விசாலத்த புயங்கனையுடையவனே, யென
து நடக்குஞ் சபச்செய்தியை யினிக்கேட்பாய், இவ்வாறேவதானென்று சுகவ
னநாதர் நாட்டின்கண் அநநாயகி நல்ல மகிழ்ச்சிபொருட்தத் தெரிவித்தாள்
என்று.

(ருஅ)

பாகியாபிரவச்சற்பதிக்கை கிலக்கியம்.

தலைவிதலைவனொடு சொல்லியது.

மாமணக்கேள்வற்றும்பாக்கினெனததைமாமனுக்கு
நாமமிட்டேனெறிகெட்டேனுநெமபிநான்பயண
நீமதித்தாய்விடுமாவழ்குகவனார் நீள்வனாயோய
காமவெப்பூடுவிழற்குமிந்தக்கசட்டிடற்கே.

(இ-ள்.) சுகவனநாதர் நெடியமலைகண வசிக்குமனபனே! உனையே
சுதமாகநம்பி யெனது சொந்தக்கணவனை நான் ஒருதரும்பாகப் பாவித்தேன்,
அத்தைக்கும் மாமனுக்கும் நாமம்போட்டேன், கிரமங்களையும் விட்டேன், இ

பபடியிருக்க நீ ஊர்ப்பயணஞ்செய்த துணிந்தாய், ஊழ்வினைவிடுமா, இந்த பபாலியினுடைய குற்றமான வுடம்புக்குக் காமாக்கினி ஷெப்பதில வீழ்வது தகும ள்று. (ருக)

சாமானி பாபிரவச்சற்பதிகைக் கிலக்கியம்.

கவிகசூறறு.

அகல்வேனென்றன்பன்சொலநாதவென்மெய்யதன்முனெய்த்து
மிகவேலானைகநமுவினபாபின்விரலனியும்
புகலாமிதினென்றவன்மோதிரத்தையப்போதுமெத்திக்
ககநேருநோககிகவனர்வெற்பிற்கவந்தனளே.

(இ - ள்.) சுகவனராதர் மலைச்சார்பிற் பாணங்களைநிகர்த்த கண்களையுடைய வொருநாயகிபானவா சனதுபிரியன வேறே ஊர்க்குப் புறப்படுவேன் என்றுசொல்ல வேப்பிராணநாகா அகதமுன னனது சரீரமெல்லா மிளைத் துமிகவுந் தகவளை நழுவப்போ னன இரோபாருனது மோதிரமும் இதிற்புருவகாடுமென்று அப்போதும் அவனகைமோதிரத்தை யெததிப்படுகதுக்கொண்டாள் ள்று. (சுடு)

க வது - மலர் முற்றும்.

சமாகச்சற்பதிகாநாயகிய் னிலக்கணமும்

அவ ருணங்களும.

பகிமறுதேசத்திருநதுவரககண்டாள்சமாகச்சற்பதிகையாமத்
தரியெழ்பேருவகைபுளகதிரசயநோககொடுவிரகசாங்குமூர
லகிவிதமாமுனனுரைபாராட்டன்முகமலாசசியொன் துமறிவுறமை
யெதிராதருமானந்தவிழிப்புனலுறிப்பமுடிதன்முதலிவன்பண்பாமே.

(இ - ள்.) சமாகச்சற்பதிகையெனபவள தனது பதிதேச சஞ்சாரத்திலிருந்து வரகசாண நாயகியேயாம். அப்போதேயுண்டாகிய பெரிமமகிழ்ச்சியும், புளகாங்கிதமும், அதிசயமான பாவையும், விரகஞ்சாரத்தப்படுதலும், புளகிப்பும், வேடிக்கையாக முந்திய சமாசாரங்களைப் பேசிப்பாராட்டுதலும், முகமலாதலும், னனதுமறியாற்றாததலும், தோனதுகின்ற ஆனந்தபாஷ்பமும், குறிப்புகிறவேறுதலும், முதலானவை யிந்தநாயகியின் குணங்களாம் ள்று. (சுக)

முத்தாசமாகச்சற்பதிகைக் கிலக்கியம்.

கவிகசூறறு.

இத்தனைநாட்சென்றும்வாராததென்னின்னமென்றிரங்கு
மததகியன்பன்புகமுலைவோவையடியலம்புஞ்
சுததநன்னீரொனத்தந்தூநகைவெண்ணெரினாச்சித்
துத்தமிசேக்கைசுகவனர்வெறபிடத்துற்றனளே.

(இ - ள்.) இவ்வளவு நாளாகியும் இன்னம் வராமலிருப்ப தென்னவென்று வருந்தும் அந்தச்சமயத்திலே நாயகன் வரக்கண்டு தனது தனங்களிலுண்டாகிய வேர்வையை யவனுக்குக் கால்கழுவும் சுத்தமான நல்லநீராக்கக்கொடுத்து சிரிப்பாகிய வெள்ளியபூட்டங்களால் அவனை யரிச்சித்து சுகவனநாதர் வரைக்கண் அந்தவுத்தம குணததையுடையநாயகி படுக்கைவிட்டைச் சேர்ந்தாள் எ-று. (௬௨)

மத்தியாசமாகச்சற்பதிக்கைக் கிலக்கியம்.

கவிக்கூற்று.

தூரத்திருந்துபதிவரக்கண்டன்புதுண்டவண்மிச்
சேரத்துணிவளிற்றேககத்துடிப்படிருந்திரண்டு
நேரொத்ததாலசையத்தெரியாதுநிறம்புனைசிங்
காரப்பொற்பாவைநிகர்த்தாள் சுகவனர்கானமின்னே.

(இ - ள்.) சுகவனநாதர் புகழாகிய கீதத்தையுடைய பொருநாயகியானவள் தனது கணவன் நூராதேசத்திலிருந்து வரக்கண்டு மனததின அனபானது தூண்டிதலால் அவனையடுத்தத் தழுவுதற்குத் துணிவாள படுக்கைவிட்டிற்செல்லப் பதறுவாள் திருந்திய இவ்விரண்டெண்ணங்களுஞ் சமமாயிருந்ததால் ஒன்றுஞ் செய்வதற்கிடமின்றி அசையவுநதெரியாதவளாய் நிறத்தைத் தரித்த அலங்காரமான சொர்னப்பாவையை நிகர்த்துநின்றாள் எ-று. (௬௩)

பிரபுடாசமாகச்சற்பதிக்கைக்கிலக்கியம்

வினாவிடை.

தனமிசைபொற்புங்கணின்மருணைக்கமுஞ்சாயமிதழ்
துனநகையும்பெறநேர்பதித்ததெனசொல்லதுகே
ளனநடைகள்ளைமொழியமபுயமதிக்கானமென்மை
யினிமைமணந்தண் சுகவனர்வெற்பிறையீர்தனனே.

(இ - ள்.) ஓநாயகியே உனதுமுலைகளிற் பொலிவுங் கண்களில் மருண்ட பார்வையும் அதரத்திற் சாயமுண்டாகும்படி சிரிப்பும் நீபெறுவதற்கு இப்போது வந்தநாயகன் உனக்கென்னதந்தான் சொல் ஓசகியே அன்னநடக்கு மென்மையும் கிளிவார்த்தைக் கிணிமையும் தாமநாமலருக்கு வாச்சமுஞ்சந்திரனுக்குக் குளிர்ச்சியும் சுகவனநாதர்வரைக்கண் அந்தநாயகன்கொடுத்தான்.

பரகியாசமாகச்சற்பதிக்கைக்கிலக்கியம்.

கவிக்கூற்று.

வருதலைவன்றெருவூடேகத்தன்மனைவாய்க்கதவி
னருகினில்வந்தொஞ்சரித்தங்குளார்சொற்காடாதசொல்லி
வெருவறநோக்கிவிரகக்கனவினேவேர்வையெனு
மொருகடலாலவித்திட்டாள் சுகவனஞர்வஞ்சியே.

(இ - ள்.) சுகவனநாதர் தலத்தில் ஒருநாயகியானவள் தேச சஞ்சாரத் திலிருந்துவந்தநாயகன் வீதியிலுமிபோகத் தனது வீட்டுக்கூலின் சமீபத்தில் வந்து அக்கதவை யொஞ்சரித்திருந்து அங்கேயுள்ளவர்கள் வார்த்தைகளுக் கெவ்வளவுஞ் சம்பந்தமில்லாத பிரதியுத்தரங்களைச் சொல்லிக்கொண்டு அந் தநாயகனைப் பயந்திரும்படிபார்த்தத் தான்கொண்ட விரகாக்கினியை வேர் வையாகிய ஒருசமுத்திரத்தினால் அவித்தாள் எ-று. (௬௫)

சாமானியாசமாகச்சற்பதிகைக்கிலக்கியம்.

கவிக்கூற்று.

வந்திடுநேயனெதிர்போய்மெய்போற்கண்மழைபொழியத்
தந்திரமாயழைத்துள்ளாக்கிமெத்தைதனிவீருத்திப்
புந்திமகி மும்படிசெய்துமெள்ளப்பொருண்முடிப்பைச்
சிந்திவிடாதுவைக்கொண்டாள்சுகவனர்சேலமின்னே.

(இ - ள்.) சுகவனநாதர் சேலமாநகரி லோர்நாயகி தேசசஞ்சாரஞ்செய் துவந்த தலைவனுக்கெதிர்போய் மெய்போலக் கண்களிரண்டும் நீராமழைபோ ற பொழிய வுபாயமாய் அவனையழைத்துத் தனவீட்டுக்குட் கொண்டுவந்து மெத்தையின்மேலிருத்தி மனமகிழ்த தருந்தபடிசெய்து மெள்ள அவன்கையி லிருந்த பணமுடிப்பைச் சித்திவிடாமற பறித்துக்கொண்டாள் எ-று. (௬௬)

௧0-வது மலர்முற்றும்.

சகிதுதிகளினிலக்கணமும்

அவர்குணங்களும்.

அருமையொடுமிகநேசித்தகமகிமும்படியேநாயகியின்பக்க
மருவியுறைபவள்சகியாம்வளைதலுபாலம்புனம்பின்வழாதசிட்டசை
வெருவில்பரிகாசமவள்குணந்துதுசெலத்தகுந்தமின்னாந்துதி
பருவவிரகந்தெரியப்படுத்தலுஞ்சேர்க்குதலுமில்வப்பண்பாமன்றே.

(இ - ள்.) சகியென்பவள் அருமையுடனே நிரம்பவும் விசுவாசித்து நா யகி மனமகிழும்படி யவளது பக்கத்தே பொருந்தியிருப்பவளாம், அலக்கரித் தலும், உபாலம்பனமும் (பின்புவருவாத) சிணையும் (பயமில்லாத) பரி காச மும் அவட்குரிய குணங்களாம். தூதியென்பவள் தூதுசெல்வதற்குத் தகுந் தவளேயாம், பருவமான விரகத்தையறியப்படுத்துதலும், சேர்க்குதலும், இவ ட்குரிய குணங்களாம் எ-று. (௬௭)

அலங்கரித்தலுக் கிலக்கியம்.

கவிக்கூற்று.

வகைவகைகோலமுலேக்கிடும்போது மனனாவ்விந்
றகையுயிர்பாய்வனபோலவன்கையைச்சுகியெழுத
நகைகொட்டட்டிச்சுகவனாவெற்பினன்னங்கைகண்ணின்
முகைவிரிமாஸிகையாலடித்தாளொருமோகினியே.

(இ - ள்.) சுகியானவன் தனது முலைகளின்மேல் வகைவகையாகக் கோ
லஞ்செய்யுஞ் சமயத்திலே நாயகனது அழகிய விரல்களினகங்கள் பாயும்பாவ
ணைபோலிருக்கும்படி யவனதுகையை யம்முலைகளின்மேல்எழுத அதுகண்டு
ஒருநாயகியானவள் புன்சிரிப்போடு அத்தட்டிக்கொண்டு சுகவனநாதர்வரைக்க
ண அந்தச்சுகியினது கண்களில் அரும்பலாந்த பூமாலிகையினால் அடித்
தாள் எ-று. (சுஅ)

உபாலம்பனத்துக் கிலக்கியம்.

தலைவியைச் சகிவினாவுதல்.

பருவமழையினுலகந்தழைக்கும்படிவருநகார்
பொருவவுனதுளம்பூரிக்கச்செய்யும்புமானிடத்திற்
கருணையிலாதிருக்கின்றனையந்தகரணமென்றோ
வருணகுடிலகவனநாதர்வரையணங்கே.

(இ - ள்.) நீரைத்தரித்த சடாமகுடத்தையடைய சுகவனநாதர் வரைக்
கண் வசிக்கும் நாயகியே பருவத்தே தானபொழிவின்ற மழையினால் உலகங்க
ளெல்லாந் தழைத்தோங்கும்படிவருகின்ற மேகத்தைப்போலுனது சரீரமுழ
தும் பூரிக்கச்செய்யும் அந்தநாயகனிடத்துக் கொஞ்சமாயினும் நீதயவல்லாகி
ருக்கினறாய் உன் அந்தரங்க நினைவுயாதோ தெரியச்சொல் எ-று. (சுஅ)

கிட்டைக் கிலக்கியம்.

தலைவிக்குச் சகிசொல்லியது.

சுகமணவாளனைத்தேடிப்பொழிப்புதர்துன்னுவையேற்
பகலளிகோடிபண்பாடிச்சமுலும்படரிவறிற்
றிக்குமனேகசகோரத்திரளிவைதேர்ந்துசெல்வாய்
மகபதிபோற்றுஞ்சுகவனநாதர்வரையமிலே.

(இ - ள்.) தேவேந்திரன்வந்து பணிகின்ற சுகவனநாதர் வரைக்கண் மயி
ல்போல நாயகியே இன்பத்தைத்தருகின்ற வுனதுநாயகனை நீதேடிக்கொண்டு
அந்தச்சோலையிலிருக்கும் புதர்வீட்டிறகுப்போகத் துணிவாய்கிற் பதற்கால
மெல்லாந் கோடானுகோடி வண்டினங்கள் கீதங்களைப்பாடிக்கொண்டெங்கு
ஞ் சமுன்ருதிரியும் பரந்தவிராக்காலத்தோவெனின் அநேக சகோரப்புட்களின்

கூட்டங்கள் பிரகாசித்துலாவும் ஆதலாலிவைகளையோசித்து அங்கே செல்லக் கடவாய் எ-று.

(எ0)

சகிசுநாயகியைப்பிரிகாசித்தலுக் கிலக்கியம்.

கவிக்கூறு.

பலவுமெழுதியுளசித்திரப்பொற்படத்தொருபாற்

குலவுசுகவனநாதருருவுக்குயித்தமைத்து

மெலவிவாயாரொன்றி குளையர்கேட்கமுன்வெள்கிரகைத

தலர்விழியால்விடைதந்தாண்மகிழ்ந்துசொர்னும்பிகையே.

(இ - ள்.) தனதுசகிமார்க்கு பலவடிவங்கலையும் தனித்தனி எழுதியிருக்கின்றமுகிய சித்திரப்படத்தனமேல் ஒருபக்கத்தில் விளங்காநின்ற சுகவனநாதரது திருவுருவத்தையும் எழுதவைத்துக்கொண்குபைய ஆயமா இவராயா சொல்வாயென்று கேட்டமாதிரித்திற சொர்னும்பிகையானவர் முன்னமேயப்போசொல்ல வெட்கமுறறவளாயப புன்சிரிப்புடனே தாமரைமலர்போன்ற கண்களால் அவர்களுக்கு மகிழ்நதவிடைகொடுத்தாள் எ-று.

(எக்)

நாயகிநாயகனைப்பிரிகாசித்தலுக்கிலக்கியம்.

கவிக்கூறு.

சூதாடலிற்றன்பணிகோன்மறைக்கசுகவனநாதர்

னாதுவெடுத்ததருள்சத்தியநதுக்குநா ணுவையோ

நீதானலவிழிகொண்டாயவெம்பாமபொருநீர்தரித்தா

யாதாரமேயவையென்றாள்சிரித்துசொர்னும்பிகையே.

(இ - ள்.) சுகவனநாதருந் சொர்னும்பிகையுந் சொக்கட்டான்விளையாடுமிடத்தே தேவியினது ஆபரணத்தை அககடவுளெடுத்தது மறைத்துக்கொள்ள அச்சொர்னும்பிகை அவனாரோக்கிப் புன்சிரிப்புடனே சுகவனநாதரையென்னிடத்திருந்து எடுத்ததுக்கொண்ட வாரணத்தைக்கொடும் ஏனையவையென்றுசாதிக்கின்ற நீர்சத்தியம்பண்ணவும் நாணுவீரோமாட்டார் ஏனென்றால் அக்கினியைக் கண்ணில் வைத்துக்கொண்டார் பாம்பையும் நீளாயுந் தரித்திருக்கின்றார் அவைகளும்க்காதாரமே யினியெதற்குப் பயப்படுகிறானென்றார் எ-று. ( )

விரகத் தெரிவித்தலுக் கிலக்கியம்.

நாயகனுக்குத்தனதுசொல்லியது.

பங்கயனெங்குமிலங்கவருந்திப்படைத்தகுல

நங்கையெனும்பெருந்திபங்கடைத்திசைநண்ணியதாற்

சங்கைதவிரந்தெழில்பொங்கரின்னேயதயிலகிறை

வெங்கயதுங்கனிறைஞ்சுஞ்சுகவனர்வெற்பரசே.

(இ - ள்.) வெவ்வித அபிராவதமென்னும் யாணையினையுடைய வுயர்ந்த தேவேந்திரன் வணங்குஞ் சுகவனநாதர் வரைக்கண் வசிக்கிற நாயகனெய்க்குங் காந்தி பிரகாசிக்கும்படி பிரமதேவனால் மிசவும் வருந்திச் சிறுட்டிக்கப்பட்டிருக்கின்ற வெங்கள் குலநாயகியாகிய பெரியதிபமானது இப்போது முடிவானதிசையை யடுத்துள்ளதால் அத்தீபமானது சந்தேகீயகப்பெற்று உழகாலதிகரிக்கும்படி யுனது சிநேகமென்னுந் தயிலத்தை நிராயச்செய்வாய் எ-று.

(௭௩)

சேர்த்தலுக்கிலக்கியம்.

நாயகனுக்குத்துதிசொல்லியது.

சரசந்தெரிபவர்மெச்சுமிராவந்ததுசுநம்பின்
றிரளென்றிடவிருளெங்கும்வளைந்துதேர்த்தினோர்
விரகக்கொளக்கணவிற்பூட்டினுனமதவேள்வீனார்
பரவுஞ்சுகவனாவெறபோய்செய்வாய்செய்பவைகளேயே.

(இ - ள்.) எல்லாவுலகமுந் துதிககின்ற சுகவனநாதர் வரைக்கண் உள்ள நாயகனே சரசவினோதங்களின அருமைபலவுந் தெரிந்தோர்களால் மெச்சப்பட்ட விராக்காலமிதோ வந்தது வண்டினகூட்டங்க ளெங்கும் வியாபித்ததென்று நினைக்கும்படி யிருளும் வளைந்துகொண்டது இவைகளையறிந்து மனமதனானவன் இளமையையுடைய தலைவி தலைவாகள் யாவரும் விரகத்தையடையத்தனது கருபுவில்லறி புட்பபாணங்களைப் பூட்டினுன ஆதலால் நீவினாது செய்யத்தக்கவைகளை யிப்போது செய்வாய் எ-று.

(௭௪)

கக-வது மலர்முற்றும்.

இத்தனைமலர்களாலிக்குச்சம்

முடிவுபெற்றதெனல.

எட்டுவிதநாயகிகளிலக்கணமும் பின்னிருவரியல்பும்பத்து
மட்டுவிரிமலராகமற்றமைந்தபலவுமொருமலராயாகக்
கட்டுளவப்பதினொருபூக்களிரண்டாங் குச்சமதைக்கவினச்செய்தா
நெட்டுவிரிப்புவிமதிக்கிறைமூன்றாங்குச்சமினிநிகழ்த்துவோமால்.

(இ - ள்.) எட்டுவகையாக வழங்கிய நாயகிகளினிலக்கணமும், பின்னிருவகையாக வழங்கிய நாயகிகளினிலக்கணமும், ஆகியவிபபத்தம் வாசனைவிரியப்பெற்ற பத்துமலர்களாக அப்பாற்சொல்லிய பலவிலக்கணமும் ஒருமலராகத்தொடர்ச்சியுள்ள அப்பதினொருமலர்களால் இரண்டாவது குச்சத்தை யழகுபொருந்த வலங்கரித்தோம், இனி நெடியகடல்கூழ்ந்த பூவுலகமதிக்கும்படி நிறைந்த மூன்றாங்குச்சத்தைப் பிரகாசிக்கச்செய்வோம் எ-று.

(௭௫)

இரண்டாவதுகுச்சம் முற்றும்.

ஆ செய்யுள் ௧௮௨.

உ

உ ம ம ம

(புனருவது குச்சம்.

நாயகாகரிலக்கணரம்பம்

வளமைகிகழ்சேலநகராவளா கவனேசுதி நமலாச காளபோறயி
யினமுறுவனாய்சரிலககண முழுடநி விவியுபுமேளை
யுளபலவுமிரணடு குதரததுணாத்குவநாமினியவநடகுயிராய
தளவவணிநாயகாபேத மமிலகசனமுமபிரவுநககிறொலவாம

(உ - ள) சகல கால மமபெறறு பி காரினை சேலமாநகரிட வீற
நிருசருளப சகலகாலம பிப ராம மமலாபா ம கிருவடிகளை
வனகட யினமவாய ச புன்னசையனைபு நடய நாடகசா ரிலககணமும உ
டபிரிவுகளின் தன மமம, மா மமு என் லவும இவ்வி ணை குச்சகங்களா
லும கிரிவிச தவநகாம, கூரிப நாயகங்காந பிரிடவா னாகிட முலலமாலி
ககையத சரி நரையகாகரின் பெதமுப இலககணமும தே நாளானவும கிர
மபபடி சொலலுவோம எ-று. (க)

நாயகாபேச மும ப ரிவி கணமும

புடபசின்னபேசமும

நாயகாகளபதியு டபப யெருவைவிகுற மெனநவியுமுவ, ராய
மைவரங்கவாக ரிரியபகிவிதி ரறைவேட்டவனாமனலே, னேயவனு
கலனென்ற நட்டகிண்ணென்ற நுங்குருட்டனென்ற மேனைத, நாயசட
னென்றுமொருபுருவகைபட மெனபா ருளா றாலவலலோர.

(இ - ள) ராடகாகளபதியென்ற ம, உபடகியென்ற ம, (கலல) வைகிக
னென்ற ம சொல்லபட்ட முவாகராய வ நகுவாகள, ஆவாகளுள (அரு
மைநக டப) பதபெனபவன விடபபடி மச ரு செயதுகொண்ட நாயகனை
யாம, உ மராயகன் (பொருந்திய) அனுகுலனென்றா சகிண்ணென்ற ந திரு
ட்டனென்ற நு (கதகத நயுடைய) சடனென்ற ம வகுக்கப்பட்ட நான்குபே
தககளை யடைவனென்று புராதனகரந்தகா நாகன் சொல்லா எ-று. (உ)

பதிககிலகியம

கவிககூறம்.

அகுவேலிவினுஞ்சொனாமபிகைமேனிகளருதுவபப
மதியேய முதககுரவிகள நுமணிபபடததாற
புதிதாழிழனேவாககியேகுடைபோறபுரிவா
னதியேபுன்னுனியென்னுஞ்சகவனநாயகனே.

(இ - ள்.) சுகவனநாதன் தனது நாயகமேல்வவசத பிரியத்தினால் தான அணிந்துள்ளவைகளைநோக்கி ஓசலதிரனே யிசச்சொன்னுமரிசையினது திரு மேனி யதிகவேனிரசாலத்திறம் வருதாமல் மந்முமடி நீ அபிசக்ரணக களைவீசு, ஓவாசுசிப யுனது மாணிக் சதையுடைய பட்சத் துறசுபாற புதிதாகிய நிழல் நீயுண்டாக்கு, ஓசகா சயே நீத துளியை நீ செனது கட டனையிட்டருளுவன எ-று. (ங)

அனுகூலதக்ஷிண நாயகாசன்

இலக்கணம்.

கலசமதர்விழிப்பரமங்கையர் கடமைச்சொப்பனத்துங் கருதா தென்றுங், குலமனைவியீதிலன்புகூர்ந்திருக்குங் காந்தனனுகூலனாகும், பலதருணநாயகிகள் பாலுமொன்றுபோகபிரியம் படைத்துநிற போ, னுகூபுசுத்தட்சிணனென்றுரைப்பாமற்றோரியல்பும்மெடுத்து ணர்த்துவாமே.

(இ - ள்.) அனுகூலனென்பவன் (கலசங்களைவினைத்து மதர்த்தசன்களையுடைய) அன்னியமாதாசுனைக் கனலிலும் எண்ணுசவாகுதி யெப்போதுந் தனது குலநாயகியின்மீது அன்புமிதாசுருசதும நாயகனேயாம்; (பூமியிறபுசுமப் பட்ட) தக்ஷிணனென்பவன் இளமையையுடைய பலநாயகிகளினிடத்தினும் ஒரோதன்மையாகப் பிரியம்வசது நிறகுநாயசனேயாமென்று சொல்லா முன் னோர், ஏனநாயகர்களிலக்கணங்களையும் எடுத்தறிவிப்போம் எ-று (ச)

அனுகூலநாயகனார் இலக்கணம்.

தலைவன் சொல்லியது.

தனாயோமிருதுவடைபாணுவேகண்சரியினொளிர்
வினாபாதையேகுன்றுதிதென்றலேபுடலவேர்வைதணி
புரைசோலையேயணித்தாவாயசுகவனனா முலைமால
வனநாயகியெழுந்தாண்மலர்கொய்துவருவதற்கே.

(இ - ள்.) சுகவனநாதர் தலத்தில் முலைகளாகிய பெரியமலைகளையுடைய விநாயகி மலர்கொய்து வருவதற்காக இதோபுறப்பட்டனள், ஆசலால் பூமியே நீ மிருதுத்தன்மையெப்பொருந்நிமிரு, சூரிபனே நீ குளிராத சகஜனைப் போற் பிரகாசிவினாந்த நடப்பதற்கு இடமாகியவழியே நீசுருங்கு, தென்றலேயிவள்உடலில் உண்டாகும் வேர்வையை நீதணி, உயர்ந்தசோலையே நீ சமீபித்துவிடு எ-று. (ரு)

தன்னினை நாயகனுக்கிலக்கியம்.

கவிக் கூற்றம்.

சுதந்தனும் தெட்டரித்தனை மாதா டிராபிலெவ்வா
 ரெத்தசுமரசபாபாவைவைப்பேனென்னெரு நுபுருடன
 முத்தநகையெழமெயபுளையெழமுறைநினென்பா
 உத்தநாகவலாவெயெழமுறைமுத யமாநதனனே.

(இ - ள்.) அத்தராகிய சுதவனநாதர்வரைக்கண்ண ஓடுநாயகன முனக்கெதி
 ர மொபத்த பலநாயகிகளை யோகன் மனமதனும் ஆநசுகொண்கி தொடரத்
 தகக இத்தனைநாயகிகளா கூட்டத்தில் எப்படி நான சமரசமான பாவவையை
 வைப்பேனென்று முத்தநகை பொருக புனசுரிப்புக்தோன்றவும், சரிம புள
 யககவும், முறைப்படி மெயலலாரி - உரும புதோதனலமபாப பி ரியங்கொண
 கி தன்ன கண்களை முடியிரு தன்ன எ-ம்.

(௭)

தருட்டசுடநாயகாக்கலிலக்கணம்.

தவறிய மறியிருநதுமதி மசககையினநாயகிமுனசாரா அபிபின்னு
 மவவெவறுககககணமுகலா நுரிமைபாராட்டியனபுனாவோ [பாற
 னுவகைககககிருட்டனடா தொவரு மிருகாபமுலையுடையோதம
 கவடவித்தைசா மகருவகாசமாததனசடனென்னலாங்கருதுவகாலே.

(இ - ள்.) அனைக்குககால மகெச்சுமிசூத்த தருட்டனென்பவன தான
 அபராசருசெயதருத்தம் அத் சமீதக்கிலலாதவருகி நாயகியின் முன்னே
 போயப பினும்பு நாயகி பிகரிக்கககணமும் அவனைவிட்டு விலகாமற் சொ
 நதம்பாராட்டி உத்கவி பிபத்தைககாலும் நாயகனையாம், சடனென்பவன
 ஒன்றோனென்று நெருங்கியவளாத விரணபிகளபங்கனையணித்த தனங்கனையு
 டைய பெண்களினிடதற்ற கபடமாகிய விதையைசசாதிக்குக கனமான சம
 ராததயத்தைப்பெற்ற நாயகனையாமென்று சொல்லலாம் எ-ம்.

தருட்டனெனும் பெயலா வடநூலா திரவூடனென்பா.

(௭)

தருட்டநாயகனுக்கிலக்கியம்.

தலைவி சகியொடு சொல்லியது.

மணிவடத்தாலடித்தோட்டிவிட்டேனெசமானையவன
 கணிசமுறறலென்பபாரதநிருந்தானபுறங்காபபினைநான
 மணிவறத்தேடிநினமேனறனுநுதேடவநதான்சிடுத்தே
 னணியனை கருடபடுத்தானெனசுகவனாநாட்டணங்கே.

(இ - எ.) சுகவனநாதா நாட்டினகன வசிகநிறை சுகமே, என்னைய நாயகனை நான முகதாரசதினாடிக்கு வெளியே ஹரதவிட்டேன, அவன அதிநுலதிக கனமஸ்டா சுவனைப்போலத தாரததேயிருந்து பாரத துகறென டிருந்தான, பின்பு நாவிரைவிடாமல் என்னு ரசகாபபைச் சாணெமென்று தேடிநின்றேன, அவனு மெனனைப்போலவே தேடவ சான், மறுபடிய மகனை ததிட்டிக கோயித்தேன, படுகனசயி லெனவிட்டப டுதிதுகொண்டான இதுவென வரசசரியம் ஏ-று. (அ)

சுடநாயக ரக: லகடியம்.

கந்தபுறம்.

செழுமலர்நாட்டி சசரம் டுநாநகலகமிட்டு
வழுவறநம்பியமாசைநாளைவளஞ்செயல்போன
புழுநிருவாணதொடுதுள்ளசசேலை மடியைமெல்ல
விழுமியகேவனவிழுச சான்சுகவனாவொயிட்டுதே

(இ - எ.) சுகவனநாதா மலைசசாரியுள்ள ஒருநாயகன நன்ன நாயகிக்கு அழகிய புடவாங்குகை கூராவிறகுடமு சரப்பணிகளை மாப்பிடிட்டிக் கசுதுரிப்பொடைதட்டிய டுடிசதனையெய்வவுருசரிதகமில்லாமல் நமிய அநாயகன் ஊராநாளைத்திருத்தவதுபோல அந்தநாயகி முழு நிருவாணசுடனே குதசமபடி யவளது சேலைமுடியை மெளரடிவிழ்ச்சான் ஏ-று. (அ)

சுடநாயக ரக: லகடியம்.

வருசடனிலடங்கினராயாமாயெய்வாரச தூரென பமவறுக காநின்றே, நிரவருளாவாசடமினமானிமனவுரோசமுள்ளோனென்னலாகும், சருவவுணாகரின்னுகாட்டுகொழிலகரின்னுகாட்டல சூழ்நூலத, தருமைமெய்யியங்கியமுள்ளவனச தூரெனவனுநாத்தா மாதிலாலே.

(இ எ.) மேல்வாத சுடனென்பவனுக்குள் மானிபென்று ஒரு சதூரென என்ற வழக்குகின்ற நாயகர்களிருவரும் இ. அக்காளில் மாயியென்பவன் மனத்திலதிக வுரோசமுள்ள நாயகனை நுகசாலலலாம் சதூரெனப்பவன் (கடலுழுநந்த பூமியினசண்ணை) கருவாதவய வாததைகள் லாவது காட்டப்பட்ட செயகைகளிலாவது அருமையான வியங்கியமுள்ள நாயகனுமென்று புராதனவடநூலறிவிக்கும் ஏ-று.

வியங்கியமென்பது சாதாரணமாயிருக்கும் அருதசததையல்லாமல் வேரோருதததையுங் காட்டிவது. (க0)

மாணிக்கிலக்கியம்.

சுவிசுசுறு.

உனதுளமோவசசிரஞ்சொற்களோவமுதொக்ருமெனச்
சொனவுடனோநின்றதாதயல்போய்ப்பயின்னுத்துவ்விழுக
வனமலாகோட்டிச்சுவனாவெற்பவன்வைகலுந்தன்
கனவிசனந்தெரிவித்தெனப்பார்த்தனன்நாரிகையே.

(இ - ள்.) நாயகி நாயகனைநோக்கி உன்னுடைய மனமோவசசிரத்திற்
பார்க்குங் கடினமுடையது, வார்த்தைகளோ அமீரகத்தை யொத்திருக்கின்
றனவென்று சொனவுடனே அவருக்குநீராக நிலலாதவனாக வெளியே
போய்ப் பினனும்வந்து தனதுமுகமாய் அடியை தாமசாமலரை வளைத்துக்
கொண்டு சுகவனநாதர் வராக்குண அந்தநாயகனிருந்த மாத்திரத்தில் அந்நாய
கியானவள் தனது கனத்தவிசனத்தை யறிவிக்கும்பாவனையாக அவனைப்பார்
த்தனன் எ-று. (கக)

வாரதையால்வியங்கியத்திற்குலக்கியம்.

தலைவனறலைவியவினாவுதல்.

நமனுநடுங்குநடுநிசியுடநந்திககராயிற்
கமழ்தருசோலைசெல்லின்றாயுனதுகருந்தெனசொல
லமலசுகவனாவெற்பிலுனகயலானலனார்
சமாவிழியாயென்னினுந்துணையாரத்தலிவழிகடு

(இ - ள்.) யுத்தத்தைச்செய்யுங் கணகையுடையவளோ நமனுமபயந்து
நடுங்கத்தக்க இருகருவிநிலை யந்த ஆற்றக உணர்விலிருந் தும் வாசனைவீசின
ன்ற சோலைக்குப்போகின்றாயே யுனதெண்ணமெனக் காங்குகிதரான சுக
வனநாதர் மலைச்சாபி லுனக்கு நானன்னியனலலென நீ தனியாகச்செல்லு
ம் அவ்வழிக்கு எனனைப்பார்க்கினுந் துணையாரிருக்கின்றார்கள் உண்மையைச்
சொல்லு எ-று. (கஉ)

தொழிலால்வியங்கியத்திற்குலக்கியம்.

சுவிசுசுறு.

ஒயிலாகவேயெலுமிச்சம்பழத்தைககைக்குள்ளமைத்துப்
பயிலா லுயர்ந்தபதிவந்தகாட்டிடப்பார்த்துமணி
வெயிலார்மனைநிலைசசித்திரசூரியவிறம்பமிசை
மயிலோர்கத்தாரிப்பொட்டிட்டாள்சுகவனர்மாநிலத்தே.

(இ - ள்.) சுகவனநாதா பெருமைதருங் நாட்டின் கண்ணே சைகைவல்லமைபாலுயர்ந்த வொருநாயகன் உலலாசமாக வோரொலுமிச்சமபழத்தைத் தனது கையிலவைத்துக்கொண்டு நெருடல் கசக்கலமுதலிய சிலவேடிகளைக் களைக்காட்ட வதுகண்டு மயிலேபான்ற நாயகியானவள் ரத்தினங்களின் பரபரிசுறந்த தனது வீட்டுநிலை மேற்கித்திரித்திருந்த சூரியவிம்பத்தை லொருகத்தூரிப்பொட்டை இட்டனள் எ-று. (கரு)

க - வது மலர் முற்றும்.

உபபதிவைசிக் நாயகாசனின்

இலக்கணம்.

வரம்புகெடமறையதொழுகவல்லவனே யுபபதியாம்வகுத்துப்போந்த வுரங்கொளனுடலாநிபேதமிவனுக்குமநிததுள்ளவேனுந் தரம்பரவுசடத் துவமேழுகநியமாம்பரத்தையாதொசரசபோக நிரம்பவிழுகின்றசுநிதானோவைசிகனெனலாநினைக்குங்காலே.

(இ - ள்.) உபபதியென்பவன் ஆசாரமுதலியவரம்பு கெடும்படி வஞ்சனை யாசமறைந்து நடப்பதல் வல்லமையுடைய நாயகனேயாம். இவனுக்கு முன்னே சொல்லிவந்த (வறுத்தியைக்கொண்ட) அனுடலாநி பேதங்கள் பொருந்தியுள்ளவாயினும் (வலிமையிடுநத, சடத்துவமே முக்கியமாயிருக்கும், இனியோசிகுங்காலையில் வைசிகனென்பவன் வேசியருடைய சரசுகூர்மையின்பத்தை யேநிரம்பவும் விருமபுகின்ற சுநிபாகிய நாயகனென்று சொல்லலாம் எ-று.)

உபபதி கிலகியம்.

தலைவிசொல்லியது.

அதிபயத் தாலிமையாதுற்றுப்பார்க்கவொண்ணாதுவனோ யிதினொலிப்பாமென்பதாலேமுயங்கற்புடைய மிலலைத் ததியிகழ்ப்பற சுறிபுட் சூரலகாணத்தகாதெனிலிப பறியுடற்றோய்வொருதோய்வோசுகவனர்பட்டினத்தே.

(இ - ள்.) சுகவனநாதர் பட்டினத்தில் நாயிந்தநாயகனை யிமையாதுற்றுப் பார்க்கலாமெனில் அதிகபயத்தினால் அதற்குக்கூடாது, கைவனைகள் இச்செய்கையிற் சத்திக்குமென்பதால் ஆலிங்கனஞ்செயவதற்கு மிடமிலலை, கிரீடாசமயத்தில் இதழிற் பறகுறியுங் கண்டதிற புள்ளொலியும் காணத்தகாதல்லவா ஆதலாலிவனது சரீரத்திறசோயது ஒருசோகையோ எ-று. (கரு)

உ - வது மலர் முற்றும்.

வைசிகனாக் கிலக்கியம்.

தலைவனபாங்கொடு சொல்லியது.

தண்டைபுலம்பலீனாபம்பக்கும்பதனந்தநும்பக்
கொண்டைகுறுகக குயிலைசகாட்டிகுலாவுமிவ
ளண்டைரினாபகுலதேயினபம்பொன்செலவாயினுமென
பண்டைநஞ்சுண்டசுகவனநாதர்பதிநண்பனே.

(இ - ள்.) முன்னுளி லாலகாலததையுண்டனிய சுகவனநாதர் தலத்தி
லிருக்கும் நண்பனே பாததண்டைகள் புலம்பவும் சைவனாகன் சத்திசுகவும்
பூரணகும்பங்கனையொத்த தனங்கள் பூரித்துதகதம்பவங் கொண்டேசுவங்
சுவங் குயிலேபோலு மினிபகேசத்தைக் காட்டிகொண்ட ப்ரகாசித்த மித்தநாய
கியினதுஇடத்திற் சேர்வதேயின்பம் உதனா பலதிரவியுரு செலவானுலு மெ
னன என்று. (சுரு)

வைசிகநாயகபேதமும்

உத்தமவைசிகனிலக்கணமும்.

அத்தகு வைசிகனுத்தமாநிருணத்தாலவகைமுலா முகத்தோன்
று, முத்தநகையாகுமற்றெத்தனேகோபங்கொளினு முகங்கொணாமன்,
மெத்தவுபசாரமவடகொத்தபடியித்ததிததுவிருமபிசசெய்வோ, னு
த்தமவைசிகனுமென்றுணர்த்துவார் முன்னால்களினுலுயர்ந்துளோரோ.

(இ - ள்.) அந்தத்தகுதியையுடைய வைசிகன உத்தமாதிருணங்களால்,
உத்தமவைசிகன, மத்திமவைசிகன, அத்தமவைசிகனென மூன்றுவிதபேதங்க
ளையுடையவனாகத் தோன்றுவன். உத்தமவைசிகனென்பவன் முததை நிசர்த
த பதனையுடைய நாயகியானவள் எவ்வளவு கோபங்கொண்டாலுந் தான் மு
சங்கொணுசவனாகி மிசவு முபசாரங்களை யவளுக்கேற்றபடியித்ததிததுப் பிரி
யாபுற்றுச்செய்யு நாயகனையாமென்று சான்றோகள் முன்னுல்களினுலறிவி
ப்பார்கள். (சுரு)

உத்தமவைசிகனுக்கிலக்கியம்.

கவிககூற்று.

விரிகோபத்தாற்பொதுமான்கண்கிவந்தவிதந்தெரிந்துந்
தெரியானொத்தேபுறம்பாராதுமுன்சொற்சிரிப்பசற்றிப்
பரிவாமெத்தைக்குட்குணிந்துற்றிலைமடிப்பான்பதிபின்
சரியாசத்தாமந்தொடுப்பாண்ககவனர்சார்பிடத்தே.

(இ - ள்.) சுகவனநாதா நகரினித்தொரு நாயகனுனவன் வேசையினு லடையகண்கள் விரிந்தகோபத்தினுற சிவப்பேறியவிதத்தைத் தெரிந்துநதெரி பாதவனைப்போன்று புறம்பாராதவனுசி தான் முகிப்பேசும் வராததையுஞ் சிரிப்புமவிட்டும் பிரியமாக மெகவையிறு தலைகுணிந்திருநதொகொண்கி தாமபூல த்தைமடிப்பன பினும் புட்பஹாரங்களைக் கிரமமாகத்தொடுப்பன் என்று. (1)

மததிமவைசிகனிலக்கணம்.

கருவபரிமளசளபகனதனநாயகியெழுண்டகாலந்தன்னி லருகிலுளதன்னினமுமன்புந்தோன்றாதகயிவவடன்பண்பார் பருவமனநிலையறியலாமெனசகம்மாவிருககும்பதியேயின்ப மருவுமதிலிதசரசமத்திமவைசிகனென்றுவருககலாமே.

(இ - ள்.) இனபம்பொருநதிய அதிக சரசவிததையுடைய மததிமவைசி கனெனபவள மதங்கொண்கி லாசனையிருாத சளபங்கனையணிநது கனத்தமு லைகளையுடைய நாயகியானவன் கோபிதகாலத்திறு பக்கத்திலுள்ள தனது சோபததையும் பிரியததையும் வெளியிறகாட்டாம லடககிக்கொண்கி அநத நாயகியினது குணகசளாலே பருவமானநிலையை யறியவேண்டுமென்று சும் மாவிருக்கும் நாயகனையாமெனது சொல்லலாம் என்று. (கக)

மததிமவைசிகனுககிலக்கியம்.

கவிககூறுது.

சரசமகநிபிழிசிவபேறறிததலைவிதனத் திரவெழுத்தகுங்கோலம்பலவுமிட்டோபுனைந்து வரவிடனமெச்சியறிவோமியவடனமனதெனபூ ணுரசுகவனநாட்டவளவீட்டிண்முன்னுற்றனனே.

(இ - ள்.) நாயகியானவன் சரசவினோதங்கனையெல்லாம்விட்டுத் தனது கண்களிற சிவப்பையுண்டாககி முலைகளி லிராக்காலததெழுத்ததருநத பல வித கோலங்களையும் அப்போதேயெழுதி யழகாகவலங்கரித்துக்கொண்டிருக்க வதுகண்ட காமியாகிய நாயகன் அவனைமெச்சி யிவளமனத்தை யின்னமறி வோமென்று சர்ப்பாபரணத்தைத்தரித்த சுகவனநாதா நாட்டினகண அவள் வீட்டுமுன் வாசலிலே பொருநதினான் என்று. (உ0)

ஈ - வது குச்சம்.

அதமவைசிகனிலக்கணம்.

கருணைபயம்வெகுளிவெட்கமவைபுழுதுந்தான்விதித்துக்கனிவுகூர
முருகுவிளிமலராகமுதிழுமுதுபற்களபவிளமுலைநல்லாரா
மருவுபொழுதிதுசெயலாமிதுசெயலாகாதெனுமமனவிசார
மொருசிறிதுமின்நியிருப்பவனும்வைகிகனென்றுணாக்கலாமே.

(இ - ள்.) அதமவைசிகனென்பவன், கிருபை, பயம், கோபம், வெட்கம்
முதலியுணநுகரீ யெல்லாம் விட்டவகுதி யாவரு மகிழ்ச்சிகூரும்படி வாச
னைவிடுத்த மலர்களைத் தரித்த கூந்தலையும் மூல்லைரும்பை யொத்த பற்களை
யும் இளைமுகநிய முலைகளையுமுடய பெண்களைக் கூடும் சமயத்தில் இன்னது
செய்யலாம் இன்னது செய்யலாகாதென்றிற் அந்த மனவிசார மோரற்பமு
மில்லாமலிருக்கும் நாயகனும் என்றுசொல்லலாம் எ-று. (உக)

அதமவைசிகனுக்கிலக்கியம்.

தலைவிசொல்லப்பது.

நீதிருணைவெட்கங்கோபநாபிபுகைநிங்குநிபுந
மேதினிவேசையாமென்மைபுடமபைமிகவருத்தும்
வாதினனாமிவனென்னநாபுபுமனமுநிபியேன்
போதினனேந்நுருகுவனநாபுர்பொருப்பிடத்தே.

(இ - ள்.) தாமதாமலரில் வகிக்கின்ற பிரமதேவன் துதிக்குஞ் சுகவ
னநாதர் மலைச்சார்பிலிந்த நாயகனானவன், நீதியுங் கருணையும், வெட்கமும்,
கோபமும், நம்பிக்கையுமில்லாதவனாகி யிவ்வுலகிலுள்ள வேசையர்களின் பி
ருதுவான சீர்த்தை மிகவும் வருந்தச்செய்கின்ற வாதுடையவனாமிவன் எ
ன்ன கொடுத்தபோதிலுஞ் சேர்வதற்கு நான் மனஞ் சகியேன் எ-று. (உஉ)

ஈ - வது மலர் முற்றும்.

புரோடிதனாக விலக்கணம்.

வேறு.

தணந்துபோய்த்தேயசஞ்சாரத்தூற்றுழி
யிணங்குநாயகிதனையெண்ணியெண்ணியங்
குணங்கியேமிகவுருஞ்சுருகுநின்றவ
னணங்குகூர்புரோடிதநாருமென்பவே.

(இ - ள்.) ஆசைமிகுந்த புரோடித நென்பவன் பிரிந்து சென்று அன்
னிய தேயசஞ்சாரத்திலிருக்கும்போது ஈனக்கிணங்கிய நாயகியை யங்கே நி
னைத்து நினைத்து வாடி மனது உருகும் நாயகனே யாமென்று சொல்ல ருயர்
ந்தோர்*எ - று. (உஈ)

சிங்கார ரச்மஞ்சரி.

புரோடிதனாகபேதங்கள்.

புரோடிதபேதமூன்றும் புகன்றிழற்
புரோடிதபதியெனப்புன்னெறிசெல்லும்
புரோடிதவுப்பதியெனப்பொலம்புனை
புரோடிதவைசிகனெனப்பொருந்துமே.

(இ - ள்.) மேற்கூறிய புரோடிதநாகபேதங்கள் மூன்றாகும், அவைக
ளைச்சொல்லுமிடத்துப் புரோடிதபதியென்றும் (அற்பமார்க்கத்திற் செல்லு
கின்ற) புரோடிதவுப்பதியென்றும், அழகைத்தரித்த புரோடித வைசிகனென்
றும் பொருந்தும் எ-று. (உச)

புரோடிதபதிக்கிலக்கியம்.

தலைவன்சொல்லியது.

கடித்தவாவிமுலைவினோநீர்பொறகவான்கதவி
படிசூழன்மாலேமுகமதிசொற்சுதைபாரவைமலர்
வடிவிடைதோன்றவளாபூங்கொடியைமகிழ்நனையா
விடினகலாதுசுகவனநாட்டென்விரகவெப்பே.

(இ - ள்.) அல்குலென்னுந் தடாகமும், முலைகளென்னு மினீரீரும், அழ
கிய தொடைகளென்னும் வாழையும், பொருந்திய கூந்தலென்னும் இரவும்,
முகமென்னுஞ்சந்திரனும், சொர்க்களென்னுமமுதமும், கண்களென்னுந் தாம
ரைமலரும், தனது வடிவினிடைத்தே பிரகாசிக்குமபடி வளாகின்ற பூங்கொடி
யாகிய அந்நாயகியை மனமகிழ்ந்து நானிப்போது சேராவிடிற் சுகவன நாதர்
நாட்டின்கண் எனது விரகாக்கினியின் வெப்பந்தணிய மாட்டாது எ-று. (உரு)

புரோடிதவுப்பதிக்கிலக்கியம்.

தலைவன்சொல்லியது.

புனலாடச்செல்லும்பொழுநிறொடாந்துபின்போனவென்னை
முனரேயத்தோடுல்பூரிததுபார்த்துமுறுவலித்துத்
தனதாகத்தொண்டுகொண்டாண்டாஜாயிண்டுத்தழுவவினா
மனதாவற்கென்னினிச்செய்வேன்சுகவனர்மாநிலத்தே.

(இ - ள்.) சுகவனநாதர் பெருமைதங்கிய நாட்டின்கண் முன்னொருநாள்
நீராடுவதற்குச் செல்லும்போது தொடர்ந்து பின்னேபோகிய வென் முகத
தை பிரியத்துடனே மேனிபூரித்துப்பார்த்துச் சிரித்துச் சொந்தமாக வென்
னை பழமைகொண்டாண்ட அந்நாயகியை மிவ்விடத்தே தழுவ வேண்டு
மென்று விராகின்ற எனது மனவாசைக்கினி யென்னசெய்வேன் எ-று.

புரோடிதவைசினுக்கிலக்கியம்.

தலைவன்சொல்லியது.

மெலநடைதோன்றவெண்மெட்டிகளீரொனமேனிமின்பப
பலநிதிமார்கள்கடபா வைவலைககடபடத்தெருவு
மெலவுமவவேசைதனைநான்பிரிநிதிடவும்படைக்க
மலரயனுக்கென்னசெயதேன்சுகவனா மாநலத்தே.

(இ - ள்.) சுகவனநாதர் பெருமைதங்கிய தலத்தின்கண் மெல்லிய நடை
தோன்றவும், வெள்ளிய மெட்டிகள சலீரென்று சத்திக்கவும், மேனி மின்னற்
கொடிபாற் பிரகாசிக்கவும், பலநிதிமாண்களுந் தனதுகண்களின் பார்வை
யாசியவலைக்குட்படவுந், தெருவினுடே வுலாவிய அந்தவேசையை நான் பிரி
யும்படியாகவும் என்னைச் சிருட்டிக்கத் தாமமாமலரி லிருக்கும் பிரமதேவனு
க்கு முன்னே யெனைசப்பிதஞ் செய்தேன ள - னு. (உஎ)

அபிஞன்நாயகாபாசன்என்னும்

இவாகணிலக்கணம்.

ஆச நுமபிஞ்ஞமன்றிராயகா
பாசனுமெனவிருபதிகளாகற்றுணா
தேசினனபிஞ்ஞநதெளிவிலாதவ
னேசியநாயகாபாசனொன்பவே.

(இ - ள்.) (குற்றமற்ற) அபிஞனென்றும் அல்லாமலும் நாயகாபாச
னென்றும் இருவித நாயகானுண்டு; அவர்களில் அபிஞனென்பவன் பலவுங்
கற்றநின்ற புத்திப்ரகாசத்தையுடைய நாயகனும்; (இகழ்ந்த) நாயகா பாச
னென்பவன் அந்நுனமழிவல்லாத நாயகனுமென்று சொல்வ ருயர்ந்தோர்
எ - னு. (உஅ)

அபிஞனுக்கிலக்கியம்.

தலைவிசகியொடுசொல்லியது,

எனதுளத்தூட்டிருக்கின்றவனென்பதற்கேற்கறினை
வனவனைததுந்தெரிந்தவ்வவ்வகைமன்மதனுமெச்சத்
தினநடத்துநதொழிலாற்சகியேயிசசிரேகபதி
தனதுபுத்திக்கிணையுண்டோசுகவனார்சார்பிடத்தே.

(இ - ள்.) சுகவனநாதர் நகரினிடத் தெனது மனத்திற் குழிகொண்டிரு
ப்பவனென்பதற்கு இணங்க நானினைக்கின்றவைகளை யெல்லாம் உடனுட
னறிந்துகொண்டுஅந்தந்தப்படிக்கே மன்மதனும் பார்த்து மெச்ச நிதமும் பல
வித கலவித்தொழில்களை நடத்துவதால் இந்தப் பிரியமுள்ள நாயகனது
புத்தி வல்லமைக்கு வேறே யொப்புண்டோ வில்லை ள - னு. (உக)

சிங்கார ரசமஞ்சரி.

நாயகாபாசனுக்கிலக்கியம்.

தலைவிசகியொடுசொல்லியது.

ஆரும்புகாமலர்க்கான்றனிச்சென்றருகாயவற்றூக்
கோருங்குறிப்பைக்கண்ணாற்காட்டி பபாகிலைகொள்வதுபோ
னேருந்தனந்தெரியத்துகின் த்துமென்னெஞ்சறியான்
றேரும்படிக்கென்னசெய்வேன்ககவனாசேலமின்னே

* (இ - ள்.) சுகவனநாதர் சேலமாநகரி லிருக்கின்ற சகியே, நான் ஒருவ
ரும் புகக்கூடாத பூஞ்சாலையிற் றனியே சென் றிந்த நாயகனுக்கருகே நி
ன்றுகொண்டெனது கோரிக்கைக் குறிப்பைக் கண்ணாற் காட்டியுந் தாம்
லங்கேட்பதுபோற் பொலிவுள்ள தனங்குள தெரியும்படி சேலையை நீக்கியும்
என்மனக்கருத்தை யிவனநிகிலான் இனி யிவனநின்று கொள்ளுவதற் கென்
னசெய்வேன் எ - று. (ந.0)

பரிகாசகநாயகனிலக்கணம்.

உளன்பரிகாசகனென்னவோபதி
களங்கறுவெவ்விடைக்கணனன்னானெனி
லிளங்கொடியனைபவரிதயமவென்றா
வளங்கெழுபுகழ்செய்வகையிலவலலனே.

(இ - ள்.) பரிகாசக னென்றோர் நாயகனுண்டு; அவன் குற்றமற்ற எவ்
வித விலக்கணத்தையுடையவனோ வென்னில் இளமையான பூங்கொடிபோ
ன்ற பெண்கள் மன நானும்படி வளமை பொருந்திய கேலிகளைச் செய்யும்
வகையில் வல்லமைமிகுந்தவனே யாம் எ-று. (ந.க)

பரிகாசகனுக்கிலக்கியம்.

கவிக்கூற்று.

விழியிற்சகிதனையேவுகின்றாயன்றிமென்மதுர
மொழியுத்தரவிலையென்னசுகவனர்மூரலகொள
வழிபொற்கதிர்மதிமாழுகங்கோட்டினள்வாணகைதோ
யெழிலிற்பொலிகொவ்வவசசெவ்வாய்ச் சொர்ணம்பிகையென்னுளே.

(இ - ள்.) சுகவனநாதர் தமது தேவியைநோக்கி ஒபெண்ணே நீ கண்க
ளாற் சகியை யேவுகின்றாயல்லது மெல்லிய மதுரமானவார்த்தையா லுத்தர
விலையென்றுசொல்லிப் புன்சிரிப்புக்கொள்ள வொளிபொருந்திய பற்குறி
தோய்ந்த அழகாற் பிரகாசிக்குங் கொவ்வைப்பழத்தையொத்த சிவந்த வாயி
னையுடைய சொர்ணம்பிகையென்னும் நாயகியானவள் பொலிந்து வழிகின்ற
கிரணங்கணிதைந்த சந்திரனைப்போற் பெருமைதங்கிய முகத்தை வளைத்துக்
கொண்டாள் எ - று. (ந.உ)

௩ - வது குச்சம்.

திவ்வியாதிராயகபேதம்.

திவ்வியவியன்முந்நிநிழமுப்பேதமு

மவ்வினநாயகிசடகடுத்தபோ

திவ்வியதிராயகாடகுமேனகுமென்

குமேனியவடகலையுணர் குமென்பவே.

(இ-ள்.) திவ்வியத்தன்மைமுதலாக பிரசுரிகின்ற மூன்றபேதங்களும் அஞ்சேசொல்லிய நாயகிகள் கூபத்திற் கடுத்திருப்பதுபோலவே யிந்தவித நாயகர்களாகும் ஏற்குமென்று பொருந்திய வடநூலறிவிக்குமென்ப ருய ராந்தோர் எ - று.

எனவே திவ்வியை அதிவ்வியை திவ்வியாதிவ்வியையென்று நாயகிகளைச் சொன்னதுபோலவே நாயகர்களையும் திவ்வியன் அதிவ்வியன் திவ்வியாதிவ்வியன் என்று சொல்லத்தகுமென்றாயிற்று. (௩௩)

திவ்வியநாயகனுக்கிலக்கியம்.

தலைவிசொல்லியது.

நிங்களபுயங்கமிரண்டுமிணங்கசீரத்தமைத்து

வெங்கனலேந்திப்புரியுதித்தாலமிடமுடக்கி

யங்கசீனைச் செறித்தோராஞ்சுகவனராமொருவர்

துங்கவிடைப்பொலிந்துற்றொன்னெஞ்சுந்தொடர்ந்ததுவே.

(இ - ள்.) மனம்தனைச் செய்ததவராஞ்சுகவனநாதராம் ஒருவர் தம்மிற் பகையின்றி யுறவாயினங்கும்படி சந்திரனையும் பாம்பையுந் தமது சிரசில மைத்து வெவ்வியநெருப்பைக் கையிலேந்தி புலித்தோலை யிடையிற்றறித்து விடத்தைக்கண்டத்திலடக்கிக்கொண்டு உயர்ந்த விடபவாகனருடராய் எழுந் தருளினார் அதுகண்டெனது மனமும் அவரைத்தொடர்ந்து போயினது எ - று.

அதிவ்வியநாயகனுக்கிலக்கியம்.

தலைவிசொல்லியது.

வடங்களைச்சீறிமணிக்ஞசையெற்றிவனங்கலந்து

திடம்படைத்தோங்கியவென்றாயினையைச்சீர்கிரத்திற்

கடம்பனைப்பெற்றஞ்சுகவனர்வெற்பிற்கண்காடடிநின்றோல்

றடம்புயத்துநொடுபூடடினல்லானமதந்தாழ்வரிதே.

(இ - ள்.) இயல்பாகிய யானை தன்னைக்கட்டியிருந்தவடத்தைக் கோ பித்ததுத்துகமுத்திபுனைந்த அழகியகயிற்றை பெறிந்து காட்டிற்பிரவேசிப் பதுபோல் மேலேநகித்த முத்துவடங்களைச்சீறி அழகிய இரவிக்கையைக்கிழி யும்படி பெற்றி சந்தனக்கோலம் பொருந்தப்பெற்று வலிமைபடைத்துயர்ந்த எனது முலைகளென்றும் யானைகளை விரைவாக நான் கடப்பமாலிகையைபு

டைய குமார்க்கடவுளைப் பிள்ளையாகப்பெற்றருளிய சுகவனநாதர் மலைச்சார் பில் என்னை அழைப்பதுபோற் கண்ணையிமைத்துச் சைகைகாட்டிநிற்கும் இந்த நாயகனது பெரியபுபங்களாகிய தூண்களோடு பூட்டினாலல்லது அவைகளின் மதந்தணிவது அரிது எ - று.

(௩௫)

திவ்வியாதிவ்வியநாயகனுக்கிலக்கியம்.

தலைவிமனத்தொடுசொல்லியது.

வின்முனைராமனஞ்சு சுனஞ்ஞியாமேன்மையெலாம்
பன்முறைகேட்டிருக்கின்றேனென்றோடாபுரபல நயிவன்
முன்மருவிறபகன்மின்மினிப்பாலவா முககுறிபரி
னன்மனமேயிசுகவனாடுபெரபன் டென டெய்வமே.

(இ - ள்.) வில்லாற்சவுரியமிருந்த டிராமன் அருச்சுனன் முதலானவர் களுடைய குணமேம்பாடுகையெல்லாம் பலதடவை பெரியோர்களால் யான் கேட்டிருக்கின்றேன், அவ்வித நாயகர்கள் பலரும் இவனுக்கு முன்னேவிற்பகலின்முன் மினமினிபோல் ஒளிமழுங்குவாராகள் அன்றியும் முகக்குறிப் பினாலே பார்க்குமிடத்து நல்லமனமே சுகவனநாதர் மலைச்சார்பில் இந்த நாயகன் பூருவத்திற்மெய்வமே எ - று.

(௩௬)

சு - வது மலர் முற்றும்.

நருமச்சிவர்களின்பெயர்.

வேறு.

செப்பிவந்தபதிகளிடத்தினிநருமச்சிவொன்சிலருண்டன்றோ, ரொப்பிநின் றுயிரீடைகளுக் கு, நவிசெயவோராம் விவரித்துணர்த்துங் காலேத், தப்பிகந்தபிடமர்த்தகடும் விடனுஞ்சேடகனுந த்நேநேரில் லாத், துப்பிசைந்தவிநாடகனுமென்றொரு நாலவகையினராய்ததோ ற்றுவாரால்.

(இ - ள்.) இங்கேசொல்லிவந்த நாயகர் விடந்தே நருமச்சிவொன்று சிலருண்டு; அவர்கள் யாரோயென்ற சம்மதித்தகின்று கிரீடைகளுக்கு வேண்டிய சகாயங்களைச் செயவோர்செய்யாம்; இன்னம் விவரித்தறிவிக்குங் காலையில் அவர்கள் (குற்றநீறுகிய) பிடமர்த்தகனென்றும் விடனென்றுஞ் சேடகனென்றுந் (துணக்கு நேரில்லாத மனப் பூரிப்பினையுடைய) விடாக னென்றும் வகுக்கப்பட்ட நாலவகையோர்களாய் வழங்குவார்கள் எ-று(௩௭)

நருமச்சிவர்களினிலக்கணம்.

வருபிடமர்த்தகனின் மொழிபொருளாய்கிசினததைமறுப்போனின் ப்
தருகாமதூவில்வலலோன் விடன்றலைவிதலைவர்களைச் சமயநோக்கி
யொருகுழல்சேர்ப்பவன்சேடகனங்கவிகா ரமன்னவுணாமற்றாலுந்
தெருளாயபரிகாசஞ்செய்கிறபோன்விநாடகனுதெரியுங்காலே.

(இ - ள்.) யோசிக்கும் காலையில் மேல்வந்த பீடமர்த்தகனென்பவன் நாயகியினது கோபத்தையினிய வசனங்களினாலே மாற்றுகின்றவன், விடனென்பவன் இன்பத்தைக்கொடுக்குங் காமசாஸ்திரத்தில் வல்லமை யுடையோன், சேடகனென்பவன் சமயம்பார்த்து தலைவி தலைவர்களை யோரிடத்திற் சேர்ப்பவன், விதாடகனென்பவன் அவயவ விகாரங்களினாலும் அப்படிப்பட்ட வார்த்தைகளினாலும் மந்தைவைகளாலும் செளிவாகிய பரிகாசஞ் செய்வோனாகும் எ - று.

(௩அ)

பீடமர்த்தகனுக்கிலக்கியம்.

தலைவியொடுசொல்லிபது.

அடமனநாடிருந்தா ளுஞ்சரி யெல்லா னெனினை
தொடர்நினைவு வனைவிடா துடல் வாழி நுந் தையினிந் துன்
விடவிழிசேயப்பெற்றே னெனெனே நெயல் மெலுமவன்
நிடவிரகத்தைவந்திகேள் கருவனா சேலபி னனை.

(இ - ள்.) சுகவனநாதர் சேலமாநகரிலிருக்கின்ற டெண்ணே! யுனது மனத்தினாடே அடமிருந்தாலுஞ் சரிபிட, வார்த்தைகள் எளிமையை யடைகின்றன நீ செய்யத்தொடங்கி யிருக்கும் எண்ணமானது உனைவிட்டு நீங்காமல் உனது தேகத்தில் வாசனையை யடங்கின்றது, பொருந்திய கோபத்தினாலுனது விடம் போன்ற கண்கள் சிவககப்பெற்ற நாயகனெவனோ அவன் பெற்றதேபேறு மேலு மவனுடைய வலிப தபசுக்குநான் வந்தனஞ்செய்கிறேன் எ - று.

(௩க)

விடனுக்கிலக்கியம்.

தலைவிக்குச்சொல்லியது.

மதிமலைமாருதமவந் தவண்டோ டைமலிந்தவ்வை
பதிருமுசேசசுரஞ்சா லெச்சுரமபிறபாரி ரவமென்
றெதிரறுமா துதிநாயாமகபண்டி தனையதியுநின்
கொதிசினேநாயுளநா மோசுகவனாகுன்றணங்கெ.

(இ - ள்.) சுகவனநாதர் மலைச்சாரபிலுள்ள நாயகியேயிதோ சந்திரோதயமும் பொதியமலைத் தெனறனலும் அல்லது மோதுகின்ற தென்றலும் ழந்தன, வண்டினுடைய கீதங்களெனாகும் நிறைந்தன, விவைகளையே பொருந்திய குழுதேச்சுரஞ் சர்வேச்சுரம் பின் பைரவமென்று சொல்லப்பட்ட வெர்ப்பற்ற மாத்திரைகளாகக் கொண்டு மண்மதனாகிய வயித்தியன் இப்போது வந்தும் உனது கொதித்த கோபமாகிய வியாதி நிகைத்திருக்குமோ நிலையாது எ - று.

(௪௦)

சேடகனுக்கிலக்கியம்.

கவிக்கூற்று.

பருவமுதிலங்கதோவருகின்றதுபாந்துவக்குங்
கருவாமியிலுமிதோவந்திங்கினிககாரியமென்
மருவளர்காவினமக்கென்றுநீர்நெரிவான்மனைப்போ
லொருவன்மெலவொரிசென்ருன்சுகவனருநிடமு.

(இ - ள்.) சுகவனநாதா தலத்தின்கண் ஒருவன் தன்னார் சமயந்தெரிந்
ததைக்கப்பட்ட நாயகனும் நாயகியும் ஓரிடத்திற்குவர வட்டபாது நாயக
னாகிய பருவகாலமேகம் அதோ அங்கே வருகின்றது அம்மேகதொடர் பாத
ன மகிழும் நாயகிபாகிய கருவமிஞ்ந மயிலும் இதோ இங்கேவந்தது வாச
னைநிறைந்த விச்சோலையில் இனியென்ன நமக்கலுவலென்று சொல்லிக்கொ
ண்டு தாகத்திற்குத் தண்ணீர் தேடிப் பாப்பவனைப்போல் மெள்ளவெளியே
சென்றான் எ - று. (சுஉ)

விதூடகனுக்கிலக்கியம்.

கவிக்கூற்று.

நாயகமேன்முந்திநாயகன்பற்றியநதிமுத்துப்
பாயனைநண்ணிமுலைகூச்சுவிழ்கமுமபுருவமடுந்
போயயல்வைகலறிசேவலசாதகம்போலொலித்தா
னையொருவன்சுகவனாரொழைபவனின்றஞ்சுவே.

(இ - ள்.) ஒரு நாயகனாவன் நனது நாயகியை மேற்சேலை முந்திப்
டித்துப் பிரிய்மாயிழுத்துக்கொண்டுபோய் விசாலித்த படுக்கையைச் சார்ந்து
அவளது தனத்திரவிக்கையை யவிழ்க்காநின்ற சமயத்திலே சுகவனநாதா
மலைச்சார்வி லந்நாயகன் சுமமாநினது பயப்படும்படிக்க கோர் சிநேகன் அய
லிற போயிருந்து விடியற்காலத்தை யறிகின்ற சேவலைப்போலவுஞ் சாதகப்
புனைப்போலவுஞ் சத்தித்தான் எ - று. (சுஉ)

து - வது மலர் முற்றும்.

சாத்தவிகோதயவிலக்கணம்.

அன்னியரின்பததையிச்சிப்பதமுற்றேகத்தினிலுண்டாகுந்தோ
ற்றந், தன்னிகருஞ்சாததுவிகோதயமதுதான்சிதுவோவைதம்பமேன்
மேன், மன்னியெழும்புளகஞ்சொற்றடுமாற்றநடுக்கமொளி மழுங்கல
பாட்பந், துன்னிவரும்பெருமயக்கமென்றிருநால்வகைத்துமுன்னுற்
துணிவிதாமே.

(இ - ள்.) தனக்குத் தானே நிகராகிய சாத்துவிகேர்தய் மென்பது அன்
வியருவைய வின்றித்த மனது விச்சிப்பதிலே சரீரத்தி லுண்டாகின்ற
சோற்றமேயாம், அது சிறுவோவையும், அசைவின்றி யிருத்தலும், அதிகமா
ய்ப் பொருந்தி யெழுகின்ற புளகாங்கிதமும், சொற்றமொற்றமும், நடுக்க
மும், காந்தி குறைதலும், அழகையும், நெருங்கி வருகின்ற பெருமயக்கமும்
என் றெட்டுவகைப்படும், இது புராதனகிரந்தத்தின் மணிவாய் எ-று. (ச௩)

சாத்துவிகேர்தயத்தக் கிலககிடம்.

சகியெண்ணியது.

சொற்றார்வுங்கவுள்வெண்மைபுருகொங்கைந்துலோவெயர்வு
புறநகண்ணிருமதரநடுக்குபாடற்பொடிப்புங்
கறநகடைமதுபுறமனமுராயைபுருராறுவெயிபு
பொற்றொபாநதன்னபோலுருகவன்னாபொறபிரையே.

(இ - ள்.) இந்த நாயகிக்கு வார்த்தையிலே தழுதழுப்பும், கபோலங்க
ளிலே வெண்மையும், தனையளில் லோவையும், பொருந்திய கண் களிலே
நீரும், அதரத்திலே நடுக்கமும், சரீரத்திலே புளகமும், படித்துள்ள நடையி
லே மந்தமும், மனத்திலே முரட்சையுங் காணுகின்றன ஆதலால் பொன்னா
ற்செய்த வளைகலையுடைய விவள் சுகவன் நாதரது திருவழைகைப் பார்த்
தூள் போலும் எ - று. (சச)

சிங்காரபேதமும்

சம்போகவிங்காரத்திலக்கணமும்.

வேறு.

கலையுணர்ந்துபிங்காரஞ்சம்போகசிங்கார
மிலகுவிப்பிரலமபசிங்காரமென்றிரண்டாம்
பலவிதகலவியும்புரிபொழுதெழுமபண்பே
மலைகற்றுச்சம்போகபிங்காரமாயவழங்கும்.

(இ - ள்.) ஹல்களாலறிவிக்கப்பட்ட சிங்காரமானது சம்போக சிங்கார
மென்றும்(பிரகாசித்த) விப்பிரலம்ப சிங்காரமென்றும் இருவகைப்படும்; அவ
ற்றுட்பலவித கிரீடைகளையுஞ் செய்கின்ற சமயத்திலுண்டாகுந் தன்மையே
மயக்கத்தை நீக்குகின்ற சம்போக சிங்காரமென வழங்கும் எ - று. (ச௩)

சம்போகசிங்காரத்துக்கிலக்கியம்.

நாயகன்சொல்லியது.

கூர்மங்குலுங்கக்குலமணிநாகங்குழைந்தலுக்கப்
பார்விண்சலித்தகுதிக்கொண்டவெற்பம்பரஞ்சுழன்ற
கார்மஞ்சலைந்தமதிபொங்கவெங்குங்கணமுதிர்நத
சீர்மன்சுகவனஞர்மாணைநான்கொஞ்சிச்சேர்பொழுதே.

(இ - ள்.) செல்வநிலைபெற்ற சுகவனநாதா தலத்திலுந்து நாயகியை நான் கொஞ்சிச்சேர்ந்தவச்சமயத்திலே அடியிலிருக்கும் ஆமைகுலங்க, மாணிக்கத்தையுடையகுலமாகம் வருந்தியலுந்த, பூமியும் உகாயமும் அசைந்தன மலைகள் குதிகொண்டன, சமுத்திரங்களை சூழ்ந்தன, கரியமேகைகளிலேந்துன சந்திரன்பிரகாசிக்க நகரத்திரங்களுக்குமுதிரந்தன எ - று.

இளைகளை முறையே புறவடியும் உல்குலும் பின்புறமும் இடையும் முலைகளும் கண்களும் கூந்தலும் முகமும் மிரிப்புமென்றதிக. (சுசு,

சுவிபரலம்பகிங்காரத்தினிலக்கணம்.

பிரிவுபெற்றுழிக்கருத்தியன்முறையுபபின்புறம்
பரியும்பருவத்தினிறமுனறியபான்மை
புரியவிப்பிரலம்பகிங்காரமெனறுரைப்ப
ராரியபத்தெனுமவத்தைபுமனறுண்டாமால்.

(இ - ள்.) தலைவதலைவர்களிலொருவரை யொருவர் பிரிந்திருக்குமிடத்திற் றமதெண்ணமுடிபுபெருத குறாத்திருல வருந்தாமககாலத்திற முன்னிய தன்மையே காமிகளுச்சுரிய விபரலம்ப சிங்காரமென்று சொல்வருயார் தோர் அருமையான தசாவத்தைகளு மதினுண்டாகும் எ - று. (சஎ

விப்பிரலம்பகிங்காரத்தினிலக்கியம்.

கவிக்கூற்று.

படர்மழைக்காவின்கண்டன்பன்வருமவழிபாக்கவுயிர்
மிடறடுத்தன்றவன்முறபறந்தாயினுமேவவனா
ளடர்தனக்குன்றம்புயவிலைததோகையருகணிந்த
மடலுடைத்தாமசுகவனாருவஞ்சிடிலவியப்பே.

(இ - ள்) எங்கும்பாந்து வியாபித்த மழைமேகங்களை யாகாயத்திற் கண்டிடனே நாயகன் வருகின்ற வழியைப்பார்க்கும் பொருட்டு விரைந்து பிராணனுது கண்ட சமீபதிலுடுத்து அன்றியும் அந்நாயகனுக்கெதினே பறந்தாவது நாம்போய்ச் சேர்வோமென்று துணிந்தவைகளைப்போல நெருக்கியவளது தனங்களாகிய மலைகள் தாமரையிலைகளாகிய இறகுகளைத் தமதபக்கங்களிற்றரித்தன ஆதலாலிதழ்களைப்படைத்த பூமாவியினையுடைய சுகவனநாதாது தலத்தின்கணந்த நாயகிகொண்டிருக்குமாசையானது விரிந்தையாகவிருந்தது எ - று. (சஅ)

தசாவதந்தகளின்பெயர்.

வேறு.

உரியவாபிலாசைசிந்தைபிடுகுநீருனதொத்தலைபின்னாதுவேவகுந், சரியி
ல்விவபனாதணியாவுண்டதும்விபதிபொலலாசைடைநயோடு, தெ
ரியலயமெனுமினையேதிசுழை, தசா வதந்தைதசாநாடுசொலவையாக, வரி
சைவடநூற்பாபெயர்வற்றினிலகநணங்கொயும்வகுந் நுப சொல்வாம்.

(இ - ள்.) உரிததான அபிலாசையுஞ் சிந்தையும், மிருதியுங் குணகீர்த்த
னையும் பின்பு உருவேகமும் (ஒப்பில்லாத) விலபனமும் (தணியாத) உன்மத்
தமும் வியாதியும் (பொல்லாத) சடநயும் (தெரிவன்ற) இலயமும் என்று
சொல்லப்பட்ட விப்பத் தமே வினாகிய தசாவதந்தகளாகும் இனிமுறையா
கவரிசையினையுடைய லடநாலின்படியே யவைகளிலில்கணங்கனையும் வகை
ப்படுத்திச் சொல்லுவோம் எ - று. (சக)

மேற்கூறிய தசாவதந்தகளின்.

இலக்கணம்.

கலவநகையாலாசைவைவினாவினை காண்பெனுங்கருந்தேசிந்தை,
குலவிமருவியசெயலாகநூல்க்குமிரு வரிபுருபலாருணவிசேடம், பல
வுமுறைமுறையெதிருது பகாபலருணகிதநூலாபுடபரிவுகூர்ந்து, வி
லகநியபிறபொருளாகையுமுறைமுறாமவெனுபபதுநுதுவேகமாமே.

(இ - ள்.) கலவியின்மேலுண்டாகும் விருப்பமே யபிலாசை, இவைசெய்
வநூலிலாகாணலாமென்றெண்ணுவதே சிந்தை, முன்னமே கொஞ்சிக்கலந்த
செய்கைகளை ரூபகம் பண்ணுவகே மிருதி, பிரியர்களுடைய குணவிசேடங்
கள் பலவற்றையும் அடிச்சடி யெடுத்தச்சொல்வதே குணகீர்த்தனை ; காமத்
தால மனவருத்த மிருந்தலமயால் டிலகுதநகரிய பிறபதார்த்தங்களுல்லா
வற்றையும் வெறுப்பதே வுதயவேகம் எ - று. (இ)

இரவுமத.

காதலனா கருகித்துவருதற்பன்னசொலவிலபனமுற் கண்டையெ
ன்றோர், பேருமநிறபதிமது, உம்மவசாததாபயனிவலாப்பேசம்வார்
த்தை, யேருமநூலுயரிலுண்டாமாதைமைமுன்னமதமதுவிரண்டா
யத்தேகாண்டா, வாதையுடைக்காயகவுள மத்தமொடுவாச வுன்மத்
தமென்றே.

(இ - ள்.) பிரியர்களைக்குறித்து வருகின்ற கம்பனையுடைய சொற்களே
விலபனம் அதுறுக்கணடையென்றோர் பேதந்தோனனும், அதுதமது ஆத்திர
த்தாம் பிடியோசனமொன்று மிலலாதவைகளாகப் பேசப்பட்டவார்த்தை

யேயாம், சூத்ரமான மனவருத்தத்தாலுண்டாகிய ப்ரமையே உன்மத்தம், அவ்வுன்மத்தங் காயகவுன்மத்தமென்றும் வாசகவுன்மத்தமென்று மிரண்டு வகைப்படும் எ - று. (௫௧)

இதுவுமது.

மதனசரமட்ரவந்தசந்காபமெய்யினைப்பிவ்வகைவியாதி யதனமெனுமோகவிகாரத்தையன்றிமற்றொன்றுமறிநிலாத [லோ விதமுடையவுயிருளதோர் வெவ்வவததை சடதையென்பர்மேலேதூ ரிதமதிலதிலயமதந்கிலக்கணமோடலக்கியஞ்சொன்றிடவேண்டாபோ.

(இ - ள்.) மன்மதபாணங்களடர்ந்து வந்திப்பதாலுண்டாகிய விரகசுரம் மேனியினைப்பு முதலானவைகளே வியாதி அதிகமென்று சொல்லப் பட்ட மோகவிகாரங்களை மாதிரிமறிந்து மற்றொன்றையு மறியாதிருக்குந் தன்மையைப் பெற்றவுயிரையுள்ளதாகிய கொடிப அவத்தையே சடதை பென்று சொல்வருயர்ந்தோர் இலயமென்பது இதுமுடையதன்முதலா லதற்கிலக்கண விலக்கியங்கள் சொல்லவேண்டிவன வல்ல எ - று. (௫௨

அபிலாசைச்சிவக்கியம்.

நாயகனசொல்லியது.

தாவிச்சுகவனர்வெற்பின்மடந்தைபுஷ்பநிரா வாவிக்குளையென்மனம்பார்வைவிருத்தனமற்றவழிற் பாவித்தனிமனம்பாரத்தினுந்நஞ்ஞபார்வைநொயபுதின் மேவிச்சுழன்றுமிதந்தவந்தோவென்செய்வேனிதற்கே.

(இ - ள்.) சுகவனநாதர் வரைக்கணந்து நாயகியினது சவுந்நரிய மாநிய தடாகத்தினுள்ளே யெனதுமனமும் பார்வைகளுங் குதித்துச் சென்று விழுந்தன, அவைகளில் ஒப்பில்லாத பாபியாடுப மனம் பாரமானதால் அதிலே யமிழ்ந்திவிட்டது, பார்வைகள் இலேசானதால் அதின்மேலே பொருந்திச் சுழன்று மிதந்தன, நானிதறகென்ன செய்வேன் எ - று. (௫௩)

சின்தைக்கிலக்கியம்.

நாயகனசொல்லியது.

இந்தப்புதருற்றமடிக்கடி வுநின்றேன்சூயில்போ லந்தக்குமரிவசந்தபருவமதிதததெனச சொந்தத்தொடுபின்விழித்தாமலாமலர்த்தோரணநோ முந்தப்புரிவளசுகவனர்வெற்பின்முயன்றுநின்றே.

(இ - ள்.) நானிந்தப் புதர்வீட்டின் சமீபத்துற் றடிக்கடி சூயில்போற் கூவுகிறேன்; அந்தநாயகியானவள் வசந்தகாலம் வந்ததென்று சுகவனநாதர் வரைக்கண் முயற்சியாக நின்று சொந்தத்துடனே தனது கண்களாகிய தாம னைப்பூத்தோரணத்தை நேரேமுந்தி பிரகாசிக்கச் செய்வள் எ-று. (௫௪)

மிருதிக்கிலக்கியம்.

சுகிசொல்லியது.

அருமைப்பதியைப்பிரிந்துமென்னேகண்ணருவிகொளர்
 ளொருநெட்டுமீரப்புவவிடான்மெப்பபுதுப்பொடிப்போடிருப்பள்
 வெருவச்சமனைமுன்வென்றகவனா வெறுபிலன்னுன்
 மருவிச்சுகித்தபண்பெண்ணினளபொலுமிவ்வாறுதலே.

(இ - ள்.) மூன் பயப்படும்படி யமனை யுதத்தது வென்ற சுகவனநாத
 ர்வரைக்கண் ஒளிபொருந்திய நெற்றியினையுடைய இந்தநாயகி அருமையான
 தனது நாயகனைப் பிரியப்பெற்றுங் கண்களில் அருவிபோல நீரைக் காட்டமா
 ட்டாள் ஒரு பெருமூச்சேனும் விட்டிலாள், சீரத்திற் பதிய புளகாங்கித மு
 ண்டாக விருக்கின்றாள், ஏதோ நெறியவில்லை, அந்நாயகன் கலந்து சுகித்த
 தன்மைகளை யெண்ணினாள் போலும் எ - று. (௩௫)

குணகிரத்தனைக்கிலக்கியம்.

நாய்கனசொல்லியது.

மொய்யேரளகமடந்தைபொற்றும்புழைநெருடுங்
 கையேகைநன்னலங்காணுங்கண்ணைகண்சுலகசூழ்ந்து
 மெய்யேமெய்சொல்வினவுஞ்செவியேசெவியேவனுளவோ
 மையேய்கிர்பசுகவனா வெற்பின்மருவலாககே.

(இ - ள்.) வண்டினங்கள் பொருந்திய கூந்தலையுடைய அந்தநாயகியி
 னது சொர்னகும்பத்தை பொந்த முலைகளை நெருடப்பெற்ற கைகளே கைக
 ள், அவளது நல்ல அழகைப்பாக்கப்பெற்ற கண்களே கண்கள், அவளை யாவி
 ங்கனஞ்செய் தழுந்தபெற்ற தேகமே தேகம், அவளுடைய மிருது வசனங்
 களைக் கேட்கப்பெற்ற காதுகளே காதுகள், நீலவண்டத்தையுடைய சுகவன
 நாதர் வரைக்கட் புத்திமான்களுக கிவைகளைப் பார்க்கினும் வேறென்ன இரு
 க்கின்றன எ - று. (௩௬)

உத்துவேகத்துக்கிலக்கியம்.

நாயகிசொல்லியது.

ஆதிச்சுகவனர் வெற்பிடைமா னனயா னாநல்கி
 யேதுசசித்தோமதிபபா லையுந்தென்றலெனும்புலியும்
 வாதிக்குமாலவலைவேள்வேடுவனும்வரப்புரிந்தாய்
 நீதிக்கிதோமுறைவீவாழிவேதநிரந்தரமே.

(இ - ள்.) ஒபிரமாவே முதற்கடவுளாகிய சுகவனநாதர் வணக்கம் பெண்களென்னு மான்களை நீபடைத்தனையே அப்பாலெதை நினைத்து அம்மான்களுக்கிடையூறுண்டாகும்படி சந்திரோதயமாகிய பாலைனைத் தழையுந் தென்றலாகிய புனியையும் வருத்துகின்ற ஆசையாகிய வலியினையுடைய மன்மதனாகிய வேடனையும் வரச்செய்தாய், உனது நீதிக்கிதுவோ முறை, யெப்பொதும் நீவாழ்வாய் எ - று. (௫௪)

உற்கண்டைக்கிலக்கியம்.

நாயகன்சொல்லியது.

அடிக்கடிவிதிவாராடற்றன்னிட்டு லடந்துவனோ படித்தெவவென்ன சொன்னாரோவின் றேலந்தப்பா வைமனம் பிடித்திடலேநிதுகாறுமெவ்வாறினிப்பேயமதனோ வடிக்கணவேழைநடப்பேன்சுகவனாமாலவெற்பினே.

(இ - ள்.) அந்தநாயகியானவள் அடிக்கடி வீதியிலே வாரம் விப்படி தன் வீட்டுக்குள்ளே யடங்கி யிருச்சமாட்டாளே. ஏனிப்போ தப்படி யிருக்கின்ற ள், யார் என்ன மித்திரங்களைப் படித்துப்படித்துச் சொன்னார்களோ, இல்லா விட்டால் அவனிதுவரை மனது பிடித்திருப்பதண்டோ சுகவனநாதர் பெரிய வரையினிடத்துப் பைசாசுரீபான்ற மன்மதனது கூரிய பாணங்களா லுண்டாகின்ற வருத்தத்தை நானினி யெப்படிக்கடப்பேன எ-று. (௫௫)

நாயகவுன்மத்ததுக்கிலக்கியம்.

கவித ந்து.

மிகமனைமேற்பளிங்கின்கவர் தோன் றும்விதுநிழலபெண் முகமெனவிந்தையநேகமனாள்ன்மொழிநதெதிரொடும் புகல்கிலதாற்சினம்போலுமிவடிகென்றுபொய்தனை சுகவனநாதர்ததன்புளகககைநட்டித் துழாவினனே.

(இ - ள்.) சுகவனநாதர் நாளின்கனெருநாயகனானவன் மென்மாடத்திற்கட்டிய பனிக்குச்சுவரினாடே மிகுதிபாகப் பிழிவிப்பித்த சந்திரனது நிழலை நாயகியினது முகமென்று நினைத்துப் பலவிதவேட்கை வார்த்தைகளைத் தான் சொல்லியும் அதற்கெதிர்பொழிபது சொல்லாமையா விவருக்குக் கோபம்போலிருக்கின்றதென்று சமீபித்ததுத் தனது புளகாங்கிதந்தவகிய கைகளை நீட்டி யதைத்தடவினான் எ - று. (௫௬)

வாசகவுன்மத்ததுக்கிலக்கியம்.

நாயகன்சொல்லியது.

திரும்பவலகன்சுகவனநாதர்வஞ்சிசெவ்விரலம் விரும்பிநடந்துட்பதித்தனநெருசைவிடுக்கவீர்தும் வரும்பரிசோர்கிலைச சென்னுலவராவுயிர்மாத்நிரமுண் டும்பிரயோசனமென்னிதற்செய்வவதுதற்குமே.

(இ - ள்.) செனமுத்பின்பு திரும்பிவர வல்லமையுடைய வெனது கண் கள் சுகவனநாதாது தலத்தின் சணந்த நாயகியின் சிறந்தவழகை விரும்பிச் சென்றதினுள்ளே பதிந்துவிட்டன; அப்பால் மனத்தையனுப்பினேன் அதுவும் அவ்வாறே வருநதுமையை பறியவில்லை, போனால் வருவதற்குச் சக்தியில்லாத வுயிர்மாதவி மிப்போ தென்னிடம் திருக்கின்றது, உவ்வுயிர் இந்தக்காரியத்திலருமையான வென்ன பிரயோசனத்தைச் செய்யக் கற்றுக்கொள்ளும் எ - று.

(௬௦)

வியாதிக்கிலகியும்.

தலைவனொடு சகிசொல்லியது.

பொருதனுமபுகொண்டுள்ளமபுகுனிப்புகொடியும்
வருமதனுந்சரியாவா ரொணினுமமமாமதனுந்
கருவமதிகமதை மிவளடையாதிருக்க
கருணைபுரிதிகுகவனார் வெற்பிளங்காதலனே.

(இ - ள்.) சுகவனநாதா வரைக்கண் இளமைதங்கிய நாயகனே மன்மத னானவன் போங்குரிய கருப்புவில்லையும் புட்பபாணங்களையும் ஏந்தி மனத்தி ல் வாசஞ்செய்வான், அதுபோலவே யிந்தநாயகியும் புருவங்களாகிய வில்லை யும் உண்மையாகிய பாணங்களையும் ஏந்திக்கொண்டு உனதுமனத்தில் வாசஞ் செய்வன், ஆதலால் இந்தநாயகியும் அந்தமன்மதனுஞ் சமானமவர்கள், ஆயினும் அந்தப்பெருமைதங்கிய மன்மதனுக்குச் சரீரமில்லாமையொன் றதி கமாயிருக்கின்றது, அதையுமிந்த நாயகி பெற்றுக்கொள்ளாதிருக்கும்படி நீ தயவுசெய்வாய் எ - று.

(௬௧)

சடதைக்கிலக்கியும்.

தலைவனுக்குச் சகிசொல்லியது.

விழிகழலாதிமையாதசையா துவிருமபுகெவ்வாய்
மொழிப்பிலாதுவோதொடிதண்டைமுறையொலியா
தெழில்புனைபாவையொப்பாமேனாநின்பொய்யோயுணர்கிற
கழிபுளகெய்துருசுகவனார் வெற்பிளங்காரிகையே.

(இ - ள்.) சுகவனநாதர்வரைக்கண் நிலமைதங்கிய அந்தநாயகியானவள் விரகமிகுதியால் கண்கள் சுழலாமலு மிமையாமலுஞ் சரீரமசையாமலும் வி

ரும்பத்தக்க சிவந்த வாய் வார்த்தகனைச்சொல்லாமலும், வளை கங்கணந் தண்டை முதலியவைகள் ஒலிக்காமலுமிருக்கப்பெற்று அழகைத்தரித்த சித்திரைப்பாவைக்கே ஒப்பானாள், ஆயினும் உனதுபேரைச்சொன்னா லுடனேயிஞ்ஞந்தேடினாகாங்கிதத்தை யடைகின்றாள் எ - று. (௯௨)

தெரிசனபேசமும்

அவற்றினிலக்கணமும்.

காதலர்த்தத்திற்காணுங்காட்சி தெரியுமெதுதான்கருதுங்காலையோ தருமைசொற்பனமுஞ் சித்திரமுமெதார்த்தமுமென்றொரு முன்றருகு, நோதலறக்கனவினிடையோக்கலெழிற்சித்திரத்தினேககலுண்மை, யாதரவுற்றெதிரையோக்கலாமவைதாமுறையினென்பரறிந்துளோரோ.

(இ - ள்.) அன்பர்கள் லொருவரைப்பொருவர் காணுங்காக்கியே தெரிசனமெனப்படும், அத்தெரிசனமானது நினைக்குங்காலையில் (சொல்லுதற்கரிய) சொப்பனதெரிசனமென்றும், சித்திரதெரிசனமென்றும், எதார்த்ததெரிசனமென்றும் மூன்றுவகையாம்; (வருத்தந்திரும்படி) கனவினிடத்துக்காண்பதே சொப்பனதெரிசனம், சித்திரத்திற் காண்பதே சித்திரதெரிசனம், உண்மையாக வெதிரிற்காண்பதே எதார்த்ததெரிசனமென்று சொல்லுவர், பல்வுமறிந்துள பெரியோர்கள் எ - று. (௯௩)

சொப்பனதெரிசனத்துக்கிலக்கியம்.

தலைவிசகியொடுசொல்லியது.

நேற்றிரவுதிருடனொருவனென்னேரநின்று
மேற்றிகழ்பொற்பனையொன்றுந்தொடா நுவினாவின்னாப்பத்
தோற்றியததைக்கவர்ந்தேனொன்னொன்சொல்லுவனயான்
கூற்றினேவென்றசகவனாவெற்பொங்கோகிலமே.

(இ - ள்.) யமனை வெற்றிகொண்ட சகவனநாதர் வரைக்கண் இளமைதங்கிய குயில்போலு மொழியினையுடைய சகியே! நேற்றிராத்திரியினாடே யொருதிருடன் எனக்கு நேராகவந்து என்மேலே பிரகாசிக்கின்ற சொர்ணபரணங்க ளநேகமிருக்க அவைகளி லொன்றையுமெடாமல் உள்ளேயிருந்த மனத்தைத்திருடிக்கொண்டபொயினான் நானென்னசெய்வேன் எ-று. (௯௪)

சித்திரத்தெரிசனதகங்கிலக்கியம்.

தலைச்செயொடுசொல்லியது.

உல்லாசமாகவென்றுள்ளுநகரோபுருவவியல
பெல்லாமமைந்தெவனவும்பேருமிருநெயிற்று
சொல்லாதுவாந்நதையுந்நாவுங்கொங்குநெயிற்று
செல்லாதமமாபிசகவனாவென்பெழிறநெயிற்று.

(இ - ள்.) ஓசகியே! சகவனநாதர் வரைக்கண் முழிப இச்சித்திரமான
து வேடிக்கையாக வெனதுமனத்தே குழிகொண்டிருக்கின்ற ஆந்நாமகனது
சொருபகுனங்களுல்லாவறறையும் பெற்றிருக்கின்றது; எவ்வளவுமதிற் பே
தமில்லதாயினு மெநிரவாரத்தையொன்றுஞ் சொல்லாத, நானவலிதற்கட்டி
யனைத்தாலும் என்முலைகளைத் தொடாதுதாவிருக்குபிததை விட்பெ புறத்
தினுஞ்செல்லாது இதுவென்னவிந்தை எ - லு. (கூரு)

எதார்த்தத்தெரிசன த்நகங்கிலக்கியம்.

தலைச்சொல்லியது.

மனமேவருந்தலவிழிகாஸிமையன்மின்மாதவினிர்
மினமேகொனோலகுளிர்நிலகாளுலாபயிடேருவெழுங்
கனமேயெனுமபாடானறெறிசிக்ககருணைநென்
முனமேசகவனாவந்தாரிதோவெண்ணமுற்றுமே.

(இ - ள்.) மனமே நீவருந்தாதே, கண்களோ நீங்கள் இமையாதேயுங்கள்,
மன்மதனே யினி கோபியாதே, சந்திரனே நீ குளிர்ந்திரு, காய்ந்தபயிர்கள்
தேறித்தழைக்க எழு மெகத்தைப்போல நாவியபோதுகண்டு தெரிசிக்
கும்படி காருண்ணியத்தினால் எனக்கெதிராக இதோ சகவானநாதர் எழுந்த
ருளினர் இனி யெனதுகோரிக்கை முழுதும் நிறைவேறும் எ - லு. (கூசு)

இத்தனைமலர்களாவிக்குச்சம்

முடிவுபெற்றதெனல்.

திரிவிதநாயகர்திறமுப்புவாகப்பிறியல்போசெழும்புவாகப்
பரிநருமச்சிவர்பண்போர்புவாகவேலையவோபைமபுவாகச
சரிமலர்களாமினின்முன்றாங்குச்சமபுனைந்தனங்குச்சங்கண்முன்றாற்
பரிவுறுகிங்காரசமஞ்சரிமுறழிற்றுலகம்புகழ்மாதோ.

(இ - ள்) மூன்றுவித நாயகர்களிலக்கணமும் மூன்று பூவாக மந்தை நாயகர்களிலக்கணமொரு செழியபூவாக அன்பையுடைய நருமச்சிவர்களினி லக்கணமொருபூவாகவேனையபலவு மோரழகிய பூவாக சரியான விவ்வாறு மலர்களால் மூன்றாவது ருச்சத்தை யலங்கரித்தனம், இப்படி மூன்று ருச்சங் களாலே விருப்பமிகுந்த சிங்காரரசமஞ்சரி யுலகம்புகழும்படி முடிவுபெற் றது எ - று. (சுஎ)

சு-வது மலர் முற்றும்.

மூன்றாவது ருச்சம்

முற்றும்.

வாழி.

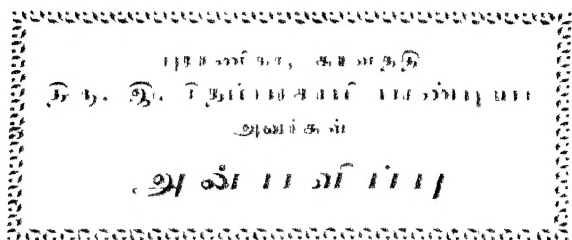
முகில்வாழிகடல்வாழி முனிவர்தவம்வாழிமறைமுதுதூல்வாழி
யகிலாதிபுவனமுழுவதும்வாழிதமிழ்வாழியறிஞர்வாழி
சிகிகூவுமலாச்சோலைச்சேலநகர்வாழிபெருஞ்செல்வம்வாழி
மகிழ்கூர்சொர்னம்பிகைத்தாய்வாழிகவனநாதர்வாழிமாதோ.

சிங்கார ரசமஞ்சரி

முற்றிற்று.

ஆடையெழுள் ௨௫௦.

புத்தலிசா, காளத்தி
சுரு. இ. திருப்பள்ளி வள்ளியம்மா
அனற்குள்

அவ்வாறு

